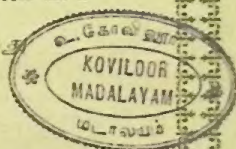

சிவமபம்

பரிபாஷைத்திரட்டு.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்சொய்தது

இஃது

ஆறுமுகதேசிகரார்

பார்வைமீட்டப்பட்டது. ௧௮௮௭

ஆதிபுரி.

இரத்தினவேலுமுதலியாரது

வாணீவிலாஸ அச்சங்கடத்திற்

பதிவிடப்பட்டது.

1898

சென்னை பேர்துறையிக்குட்பட்ட
நாராயணமுதலியிதி (52) வது நெடுப்பர் வீடு.

13.

விளம்பரம்.

இதனால் சலமானவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்துவது யா
தெனில் சென்னை பெத்துகாய்க்கல் பேட்டை நாராயணமுதலி
வீதி (52) - வது தெவினக்கொண்ட வீட்டில் ஸ்தாபித் திருக்
கும் வானீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில் நானுவித பெரியபுஸ்தக
களும் துதனமாய் இப்போது அச்சிட்டிருக்கும் இந்துபால
வைத்திய போதினி மனோஞ்சித நாடகம் பழனிமாண்டவர்
பவனிவிஸாசத்தும்மி இன்னும் மகேசுவிர புஸ்தகங்களும் அச்
சிட்டிருக்கிறபடியால் வேண்டியவர்கள் ஐ அச்சுக்கூடத்தில்
விலை சாசமாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

அராபிக்கைத படத்துடன் ...	...	...	2	0	0
ஷை கல்ல இனேஸ்கடிதம் ...	...	...	2	8	0
ஸ்கந்தபுராணவசனம் படத்துடன் ...	...	...	2	8	0
பாகவதகசனம் ...	...	...	1	8	0
ஷை திக்குகடிதம் ...	...	...	2	8	0
ஷை இனேஸ்கடிதம் ...	...	...	3	0	0
அகஸ்தியர் தேவாரத்திடீட்டு திருவாசகம் } திருவிசைப்பா திருப்பல்லாண்டு பெரியபுரா ணச் செய்யுத்திடீட்டிம் படத்துடன் கல்ல இனேஸ்கடிதத்தில் திருத்தமான பதிப்பு			1	8	0
அகஸ்தியர் வாதகாவியம் 1000 ...	...	...	1	0	0
யுகமுனி பெருநூல் வைத்தியகாவியம் ...	...	...	1	0	0
அகஸ்தியர் நாலுகாண்டநூலம் ...	...	...	0	12	0
ஷை கல்ல இனேஸ்கடிதம் ...	...	...	1	4	0
அகஸ்தியர் வைத்தியசில்லறைக்கொர்வை ...	...	...	0	14	0
அகஸ்தியர் வாதசேனமியம் ...	...	...	0	12	0
திருவாதவூர் புராணம் படத்துடன் கல்ல இனேஸ்கடிதம் திருத்தமானபதிப்பு			0	12	0
ஹிந்தபாலவைத்தியபோதினி ...	...	...	0	10	0
வி-பி. போஸ்சொச்ச ...	...	...	0	3	0
சந்திரகாம ...	...	...	0	10	0
திருவாசகம் இனேஸ்கடிதம் படத்துடன் ...	...	...	0	8	0
மனோஞ்சித நாடகம் ...	...	...	0	6	0
பூசலி பாட்டு ...	...	...	0	4	0
பழனிமாண்டவர் பவனிவிஸாசத்தும்மி ...	...	...	0	2	0
யாஸ்பதசோபாணபடம் இனேஸ்கடிதம் ...	...	...	0	1	0

இப்படிக்கு

இ. ஆ. இரத்தினவேலுமுதலியார்.

கணபதி தணை.

அகத்தியமுனிவர்
அருளிச்செய்த
பரிபாஷைத்திரட்டு.

முதற்காண்டம்.

காப்பு.

பரமஞானே தயத்தப் பாஞ்சுட ருலகுக்கெல்லாம்
திரமதா வுதித்த ஞான தீவாகரன் றிருந்தான் காப்பு
வரமதாம்வகாரயோக மறைப்புநூற் பாயையெல்லாம்
முருகவிழ்தமிழாற்செய்ய முருகனைங்கர்த்தாஸ்காப்பே.

பாயிரம்.

காப்பென வுரைத்தவாதக் கணக்கொரு லட்சந்தன்னைச்
சேர்த்தது பாதிபாகத் திரட்டியே நூலையெல்லாம்
நாற்பத்து மூன்றுமொன்று நடத்திய காண்டந்தன்னைப்
பார்த்திடினைநூறுபு பாடையால் படித்திட்டானே (க)

படிக்குமிந் நூலுக்கொப்பாம் பராபர மொன்றேயல்லால்
மடத்தினி னுள்ளசித்தர் வாசநா லிதற்கொவ்வாது
குடத்தினிற் றீபம்போலுங் கூறுநற் சித்தர்பாடை
திடத்தொன் மேருவுச்சித் தீபமா மிந்துள்ளே (உ)

இத்தநூ லைந்துகாண்டத் தியம்பிய கருவேதென்றால்
சந்தேகத் தீர்க்கவேண்டித் தமிழ்க்கவி யைநூற்றுக்குள்
மந்திர வாதயோகமணிபஞ்சு கரணமார்க்கம்
சிந்தைசெய் வகாரபாடை தீட்சையுஞ் செப்புமாதோ (ங)

நூல்—வேறு.

செப்பியதோர் வகையென்ன நூலின்மேலார் - தீட்சைமொடு
கைபாகஞ் சேர்மானங்கள், சப்பிலாக்குருமுடிக்குங் கருமானங்கள்-
தந்துவபஞ் சீகரணந் தாக்கநோக்கும், ஒப்புவமையிலாத மவுனக்
கூறோ - மெதுதியுள்ள வட்டாங்க யோகக்கூறு, மெய்ப்புடைய காய
கற்ப சமாதிக்கூறு - வெறியேறியோமெணி லேதைக்கூறே. (சு)

கூறான காலங்க ளிடைபாகங்கள் - குருசீட பக்குவங்கள் பிர
மாணங்கள், பேறான சித்தியிலே யிருபத்தைச்சூசம்-பிரபலமா நூன்
மறைவுச் சந்தேகங்கள், நீறாக வெளியிட்டுச் சொன்னவாற்றா - னி
கண்டெனவுஞ் சித்தரினாத நினைவுள்ளவைத்தார், ஆறாறுமறுநூறுங்
கற்பநூறு - மாயிரமு முந்நூறு மடக்கஞ்செய்யே. (ரு)

அடக்கமுள்ள சூத்திரங்க ளின்னுங்கேளு - வாயிரத்தோடிரு
நூறைந் நூற்றின்மேலொன், அடலுக்குறையிர்முப்பத் தொன்றெ
ண்பத்தொன்-றுற்றபதி னுறொன்று நாலாற்றொன்று, கோதமுசீர்
மதிவெண்பாக் கவிதைநூறு - குருநூலும் பதமதுவோர் கோவை
யாகக், கிடைப்பதிலை பூர்வதவப் பயனாலெய்துங் - கிடைத்திடினின்
நூல்பதணங் கெதிகொள்வோர்க்கே. (சு)

கெதியறியாப் பாவிசுட்கிற் நூல்கிட்டாது - கிருபையுள்ள ஞா
னிகட்கே யெய்துமெய்தும், பதியறியு நன்மவுன யோகிகட்கே- பரி
சுத்த நூலிதுதான் பதணம்பண்ணும், விதியிலையென் றெண்ணுதே
நூலைத்தேடு - விண்டுவிண்டு பேசாதே வேண்டாம்வேண்டாம், நி
திதருவா ருபசார நீக்கிப்போடு - நினைவுகொண்டு சூத்திரத்தி னினை
வைப்பாரோ. (எ)

நினைவிலே யிருப்பதொன்று சொல்வதொன்று - நெஞ்சிரக்க
மில்லாத சித்தர்பாடை, கனவிலே கண்டபொருள் போலவப்பா-கா
ட்டினார் சூத்திரத்திற் கபடமாக, அனவிலே கருமிசெல்லா வாறு
போல - வவர்தமொழிக் கெதிர்தொழிசொல் வாருமில்லை, பணியை
நம்பி யுழுதவன் தன் கதைவைப்போலப் பாடினார் மறைபொருளாப்
பாடினாரே. (அ)

பாடுகின்ற சித்தர்தம நூல்களெல்லாம் பரிபாடை தெரியாத
பாடியோர்க்குத், தேடுகின்ற பொருளழியச் சொன்னதல்லாம் - நி

னைபளவு பொன்காணச் சொல்லவில்லை, வீழ்முத்தமாடிமுத்துள்ள செம்பொன் - டேவணதெல்லாந் தானிழந்து மெய்தோன்றாமல், காடுறைந்து போவதற்கோ பெரியோர்சொல்வார் காணாமற் புதைத்தசொல்லைக் கண்டுதேறே. (க)

கண்டுகண்டு தேறினவ ரகேசருண்டு - கருவறிந்து செயல்வர்க ளகேசருண்டு, தொண்டுசெய்து பெற்றவர்க ளகேசருண்டு - தொல்லையென்று விட்டவர்க ளகேசருண்டு, விண்டுசொலா தடங்கினவர நேசருண்டு - வீண்டிகூட்டுததிரிவா ரகேசருண்டு, பண்டுவிட்ட குறைகள்வந்து நேர்ந்ததானாற் - பவிக்குமல்லால் வீணருக்குப் பாழ தாமே. (ங)

பாழ்நெஞ்சு பெற்றகரு மிகளெல்லாரும் பாராநிலில் - சசுவாத மறிவோமென்று, நாளிலொருவர்க்கொருவ ருறவுகூடி - நல்லில்லாச் சூத்திரங்க ணன்றாய்ப்பேசி, நீள்புவியி லெமையொப்பா ரொருவருண்டோ - நீரறிந்த வித்தைவெகு நேர்த்தியென்றுந், தாள்பெறுநற் சும்பகநா மறிவோமென்றுஞ் - சராயந் தனைக்குடித்துச் சண்ணுவாரே. (ஐ)

சண்ணினதே பல்லாமற் சூத்திரத்தின் - சமுசயங்க டாந்தெளிந்து சார்ந்தோரில்லை, எண்ணியெண்ணி யவரவர்க டமதுபுத்திக்-கேற்றபடி பார்த்தலைத் திடைவதல்லால், மண்ணிலெழு பிறப்பாரும் பிரமகற்பம் - வாணவிட்டுக் கீழிறங்குந் கற்சண்ணும்பும், விண்ணவர்க்கு மருந்தான சாணாப்பாம்பும் - வெளியில்வெளி யானவர்க்கே விள்ளுந்தானே. (இ)

விள்ளுமே பாதியிலே யொளியுமாச்சு - வெந்தழலா மறுபிறப்பு நீலமாச்சு, கள்ளமதா யிறப்பிறப்புச் சிவப்புமாச்சு-காங்கைகொண்டு மறுபிறப்பு வெள்ளையாச்சு, தள்ளியது பின்பிறப்பு மஞ்சளாச்சு-தோகையி னிறமாச்சு மறுபிறப்பில், உள்ளபடி கடைசியெழு பிறப்பிற்கு - முயர்கோழி முட்டைநிறம் படிசுமாச்சே. (ஈ)

படிசுமென்ற வண்டமெல்லாம் பிரமகற்பம் - பார்க்கவென்று லாகாசப் பிரமவிந்து, குடியிருக்கு மிடந்தானே பூயியானுங் - கொண்டவினா லவதரித்த குருநாயகா, அடியறிந்தா லதின்கீழே வானவன்னி யக்கருவைக் கண்டவனே யருள்மெய்ஞ்ஞானி, திடமான

முழிற்பாய் கின்றமுத்தி - சித்தினாயின் வெண்சாணச் செழுந்
தண்ணிரே. (யச)

தண்ணிருஞ் சுண்ணும்புத் தானேசேர்ந்தாற் - சகலசித்துங்கை
வாமாய்த் தானேசிக்கும், மண்ணும் வின்னும் மொன்றுமானால்-
வாதமடர் வெளியாச்சு மாய்கைபோச்சு, பெண்ணும் புருடருமே
சேர்ந்தாறாற - பிள்ளையொன்று பொன்போலே பிறக்காச்சு,
கண்ணும் பிள்ளைபிதா சூரியன்றான் - கண்ணிலே பிறந்தவகை காட்
டினேனே. (யரு)

காட்டினேன் கிருட்டிசெய்யப் பிரமனென்றுங் - கற்சன்னம்
பிரமசெற்பக் கல்லாமென்றும், முட்டினேன் மூலவிந்தயனேபூமி-
மூச்சிளவெ பேச்சிளவெ மவுனத்தாயாக், கோட்டிதொள்ளு நான்முக
ந்தன் வயிற்றுக்குள்ளே - குடியிருந்தா லுருத்திரனு மாலுங்குடி,
ஆட்டிநெற வாட்டெல்லாம் பிரமசித்தே - யவன்பிறப்புப் பூசுவங்கி
சுத்தைத்தேனே. (யசு)

அய்கசத்தில் வந்ததுதான் மண்ணேவாச்சு - தப்புகமொருமு
னையங் குதிக்கலாச்சு, பங்கிட்ட வம்முனையே யிலைபூவாச்சு பருமல
னே காய்பழமாம் விந்தமாச்சு, திங்களெனும் விந்ததுதான் ரசமுமா
ச்சு-தெளிந்தரசுத் தானுமுருண்டுதிரமாச்சு, சங்கையிலல்லா துடலாச்
சங் குயிருமாச்சு - தன்னுடலிற் சீவசெந்து கோடியாச்சே (யஎ)

கோடியென்று வெத்தனையென் றுணைப்பேணையா - கூர்த்தபா
ர் நாலுவித போனிக்கத்தை, ஆடிவீன்ற மகாபூத வண்டலித்தா-ஸப்
பனே பிறந்ததுதான் பிண்டவித்துக், தேடிவீன்றவைவானே னுனத்
ருள்ளேயே - செங்குதித்துப் பனிவீப்போற் செயநீராச்சு, ஓடிய
வோர் பிரமசெற்பக் கற்சுண்ணும்புக் - சூயந்தகிவ திட்சையிந்தச்
செயநீராமே. (யஅ)

செயநீருஞ் சுண்ணும்புஞ் சேர்ந்தகொண்டாற் - கிவகிவாகுரு
வாச்சு கிவலுமாச்சு, மயமான முப்புவென் றுணைத்தசெய்தி வகை
தேர்ப்ச் சொல்வதற்கென் வாய்கூசாதோ, தயவாக நானுரைத்தே
விந்தமட்டு - சமுசயங்கையாவென்றாற் கடைக்காண்டம்பார், உயி
ர்நின்ற மிடந்தானே பிரமசெற்ப - முடலிருக்கு மிடந்தானே பின்
டலிந்தே. (யசு)

வித்துக்கு னின்றரச மப்புராச்சு - விண்ணிழிந்து வந்தரச முப்புமாச்சு, சத்தித்த விடந்தலிலே யெல்லாமுண்டு - சாகாதகா றுனே சவுக்காரந்தான், புத்திக்குந் தோன்றாதேற் புலத்தியாகேள் - பொருளையிந்த னுனமுடியுக் கடைக்காண்டம்பார், இத்தையிட்டு னூல்பாடை யாதிபுப்பு - கெடுத்தபரி பாடையெல்லா மியம்பு வேனே. (௨௮)

இயம்புகிறேன் சித்தர்தம னூலின்பாடை - யிலக்குண்டோ க ணக்குண்டோ ரசவாதத்தில், சுபமபென்ற வுப்புக்குச் சித்தர்குடிச் - சொன்னவொரு பாடையெல்லாஞ் சொல்வேன்மைந்தா, பயம் பிடிக்குஞ் சித்தர்கடங் கோபத்தாலே - பழிவருமென் றரன்மேலே பாரம்வைத்தா, நயம்பெறவே சொல்லிவைத்தே னைநூற்றுள்ளே - நாதர்கடா மெனைக்கடிந்து நகைத்திட்டாரோ. (௨௯)

நகைத்தவர்க ளாரொன்றற் புலத்தியாகே - னவநாத சித்தர்மு தற் பதினெண்பேரும், செகத்திலுறு மால்கண்கு சாலைசித்தர் - திருமுலவர்க்கமற்றச் சித்தசொல்லாம், பதைத்தெங்க ளூற்பாடைக் கருவைபெல்லாம் - பாரதனிற் கோள்சொல்லப் பண்போவவயா, அ கத்தியமா முனியுனக்குத் தெரியாதோதா - னைநூற்றுங் குகைமறை வென்றருளினானே. (௩௦)

நூற்கோவை.

அருளினவோ னைநூறும் யாருக்கென்ற - ளகங்கடந்தமெஞ் ஞானி யருள்பெற்றோர்க்குச், குருமுதமாய்க் கொடுப்பதல்லான் மற் றோர்கையிற் - கொடுத்தவர்க்கும் பெற்றவர்க்குஞ் சாபங்கூறிப், பெருமையுள்ள சித்தர்தமை வணங்கிப்போற்றிப் - பிரமன்றனுக் க ரவு தன்னுலிநூல், கருவறியு ஞானிகட்கே வெளிவிட்டே னா - க க யடக்கமாகவைத்துக் கண்டுதேறே. (௩௧)

தேறவே யிந்நூலின் பொருளையாய்த்து - செப்பினு னாரோம னிபி பைந்துற்றொன்று, கூறவே நத்திசொன்ன முத்தாமறொன்று - குருமுறைக்கு மித்தெளிவாக் கொடுக்கொணாதான், ஏறுகின்றகொ ண்கணவ னெண்ணுற்றற்கு - வியம்பினான் மணிமுறைக னெடுத்துக் கொன்னான், பேறுபெற வேண்டுமென்றற் பின்னார்கற்றன் - பின்னாசொன்ன வெண்ணுறற் றே னிப்பாரே. (௩௨)

பார்க்கின்ற மூலரெண் ணூரிரத்திற் - பாடினார் கற்பவிதி யிர
ண்டாளுந், மார்க்கமனைச் சட்டைமுனி யோகதிட்சை - மறைப்
பிட்டுயென்று சொல்லிக் கிழித்துப்போட்டான், ஏற்கவே பூசைவிதி
மார்க்கமெல்லா - மெடுத்ததைத்தான் போகனுமே முயிரத்தில், தோ
ற்றியந்த வகைபெல்லா மிந்தநூல்போற் - சொல்லாது பிரமகெற்ப
த் தொகுப்பைக்கேளே. (20)

பிரமவுப்பின் பெயர்.

கொகுத்தபடி சொல்லுகிறேன் கார்சாரத்-தோன்றாத பாடா
ன முபசாங்கன், வகுத்தவ லோகந்த ணட்சதாங்கன் - மலையு
மூலிகைகள் கருமானங்கள், மிகுத்தசில வுதகங்க னெதற்காணு-
மெஞ்ஞான பிரமகெற்பம் வேண்டும்வேண்டும், பகுத்தறியப் பிரம
கெற்ப வுப்பின்மார்க்கம் - பரிபாடைப் பேர்வகுத்துப் பாடுவேனே.

பாடுவேன் பிரமவுப்பின் பேர்யாதென்றும் - பாங்கானமுதற்
பேர்நான் வழியென்பார், கேட்பே சொல்லுகிறே னிரண்டாநா
ம் - தெளிவான வண்டபின்டஞ் செப்பலாகும், ஏட்டையாழுப்புக்
கு மூன்றுநாம - மிகைகலியின் கலைகழு முண்டெய்ன்றாகும், வாட
வே வேண்டாங்கா ணைந்துநாம - மனமொத்துப் புலத்தியனே மகி
ழ்த்துமேனே. (21)

மகிழ்வாக மகிபரிதி யெரியில்லம்பு - வாகான தசநாமம் வகுத்
கக்கேளாய், இஹியைத் தளிக்கியம் மிரண்யகெற்ப - மிடிவாய்வு
செனவுரியரி தாரமேகம், புழைகோசம் பிசுமிவை யினாந்தென்பார் -
புலத்தியனே சோடசமா நாமஞ்சொல்வேன், திகழ்வயிரம் முரிசன்
னக் கடுக்காய்கஞ்ச - சிகைகயுவர்மண் டிரிகுணசஞ்சலசஞ்சே. (1)

கஞ்சான பாடான மமுரிசித்த - நாதமுயர் வென்னைக்கல் பூயி
நாதம், தஞ்சாக சோடசமா நாமமாச்ச - தொகையிருபத் தாஞ்சக்
கு விபாக்கேளாய், வெண்கானா கருகெல்லி லவணம்பூசீர் - வெடியு
ப்பு கவழவி மிதுளமேடம், அஞ்சாத வுமுமுடியு கடுக்குப்பா - மமா
னாக பிரதமையு மைம்பத்தொக்தே. (22)

ஞன்றான விடமியன்னான் பிரகங்கொள்ளி - யுயர்குபவ னாக்
கொண பதியுறுப்பு, ஞன்றான விடக்கம்பி யிருபத்தஞ்ச - கல்பபஞ்
சொணமென்ற நாமமாச்ச, ஞன்றாத நாமமுப்பத் தாதுஞ்சொல்லக்-

சுற்றன்மணற் பொடிமடையன் குடிபோர்விடு, வென்றான பிடர்ல வணஞ் சாரிபுஷ்டி - வெடியோசை யனுமிசுதிர்வெளிசயம்பே. ()

சயம்பிளிக்க மெழுபிறப்பு எவ்னுணைவர் - சடர்ப்புக மாசிம லம் பண்ணைக்குடன், செயர்புழை ரனங்கமலம் பச்சைகாமி - சிங் றியொடு புயல்பரம நிலத்திழ்நூடு, நயம்பெறுகண் மணிமவுனஞ்சுட் டல்பொட்டல்-நாயகமு முப்பத்தா றுநாமங்கள், வியன்பெறுசொல் பாடைதொண்ணூற் றுறின்பேரை - விரித்தெடுத்துப்புலத்தியனே யினிச்சொல்வேனே. (கக)

சொல்லவே திருமேனி கண்மமந்திரஞ் - சோதிவிருட்சம் பட் லக் தூலஞ்சூம்ம, வெல்லுமே காரியங்கண்மேலுப்பு - மின்னொளி வெண் கண்டர்சொச்சி துநசுசுந்தான், கல்லுமேவாசிபரி சுத்தஞ்சர் ப்பங் - கண்ணாடி பாலைநிலங் கரநாமுத்தான், கல்வலியன்கரும்புனை கடலிற்பாசி - கத்திபுத்தான் சோரிக்கடு நண்டோடாமே. (கஉ)

ஆகுமே நுநுபரம வேமஞ்சூல - மவுரிந்திரகோப மக்கினியி ன்கட்டி, வாகுபெறுமீனமடா பனுநுதானி - மலைநுதவெண் காரமய நாகம்வள்ளி, கோகைகொக் கோடுதலைப் பிள்ளைகன்னி - துத்திவெ ள்ளை யாவாரை சோமநாதம், சாகுஞ்சங் யாசிமண்டை தொட்டிபூர ன் - சமாதிலில் வுப்பொடுஞ் சங்கமாமே. (கங)

சங்குகண்டங் சுத்திரிபொன் மத்குர்வித்து - சரபிச மகரமொ டி சாளக்கிராமம், வங்குசிங்கு புரியட்டம் பஞ்சமித்திர - மதியிரவி சோடசமா மாணப்பூடு, குங்குமங்கோரசனை கோமயங்குருத்துக் கொன்றைகொடி ரரப்பூர்ணமிராசவர்க்கும், அங்கமுள்ள தாதுகத்த முருளைதேர்ந்தா - லங்குகளிச் சுன்னமுட்டையனைக்கல்லே. ()

கல்லானயேகரவுச் காரம்விபாக்கிரங் - கருவிதொகையானதொ ன்ணூற் றுறாமாச்சு, சொல்லான துற்றிருபத் தைஞ்சின்பேரைச் சொல்லுகிறேன் புலத்தியவத் கொகுப்பைக்கேரு, வில்லோசை யு ளக்கருவஞ் சனக்குடக்கு - விஞ்சைபக லவன்வினக்குவேதைஞ்ச ன், புல்லான வாயணக்குக் கானல்வேனல் - புனகபருவ காலவிருள் போருகானே. (கடு)

நானான விந்திப்புக் கழற்கொடிக்காய் - கர்த்தைவிட முட்டி சிறு காப்பூச்சி, நானான காலக்கட்டம் புறநினைச்சம் - காட்டுசுர்

டோ - வுப்பைவிட்ட பேர்களுக்குப் பொன்னுமுண்டோ, களங்கம
ன முடையோர்க்கு ஞானமுண்டோ - கன்னிமயல் கொண்டோருக்
கியோகமுண்டோ, தளர்ந்தோர்க்குச் சையோக விருப்பமுண்டோ -
சவுக்கார நிலையறியார் தாங்கெட்டாரோ. (சஉ)

கெட்டதென் னெனிலுலகில் வாதியெல்லாம் - கிருபையில்லா
க் குருக்கள் சொன்ன கேள்விகேட்டுத், திட்டமில்லா மங்கையர்கள்
தூரமான - திட்டமே பிரமமெற்ப செய்கோன்று, வட்டகையிற் று
ன்வாங்கி யதிலேபூர - மாட்டுவோ ரக்கவுப்பு வழலையென்பார், சுட்ட
பிணங் தனையெடுப்பார் தலைநாண்மைஞ்சன் - றுஞ்சவுக் காரமென்
றுஞ் சோதிப்பாரோ. (சங)

சோதிக்க மையெடுப்பார் தயிலஞ்செய்வார் - தடியானறாம்பி
ரத்தை யுருக்கிச்சாய்ப்பார், பேதித்துச் செம்புசற்றே பசுமையானா
ற் - புடத்தில்வைத்துக்காணாம லுயிர்த்துச்சோர்வார், வாதிக்குங்
கைபாகங் தப்பிற்றென்பார் - வகையெனக்குத் தெரியுமிங்கே வாரு
மென்பார், ஊதிக்கண் போனதல்லாற் காரங்காண - ருப்பிருந்த வி
டமறியா ருலுத்தார்தாமே. (சச)

தானென்ற பிரமவுப்பு வெளியுமாச்சு - சத்தமிட்ட வங்குசிங்
கு தலைமோச்சு, ஊனென்ற பிண்டத்திற் கல்லுப்பாச்சு - துப்பிரு
ந்த பான்டமன்றோ மண்ணுமாச்சு, ஏனென்ற ரவியாலே யுருவுமா
ச்சு - தித்தென்ற மதியாலே குருவுமாச்சு, கானென்றமாரிகடந்தமு
தமாச்சு - காய்சித்தி வாதசித்தி காணலாச்சே. (சரு)

காணவே சுத்தகெங்கை திட்சைமார்க்கங் - கபடமதாப் பாடி
வைத்தார் சித்தகொல்லாம், பூணவே செந்நீரும் பனிரோலே - பொய்
யாத வழலையிந்த பொன்னுமாகும், தானுவன்றோ சடைமீதிற் றரி
த்தாரந்தச் - சந்திரனைக் கையாலே தடுப்பாருண்டோ, தோணவே
விந்துக்குத் திட்சைநீரிற் - சொல்பாடை தனைப்பிரித்துச் சொன்ன
ன்கேளே.

சொன்னவொரு சாராயத் திரீர்களா - சுருதிநிபந்தனா
நிர் சோமன்செந்நோன், கன்னிநுது வமுரிமுலை பழச்சாறுகும்-கல்ல
ருக்கங் பாட்செயரீர் கவர்த்தங்காக்கை, அன்னமுறு பிரவாகஞ் சுத்த
கெங்கை - டாற்றுவெள்ளங் குதம்பபெயாடு கிளிஞ்சில்வந்து, வன்

வினியோகம் புலவருக்கு வேர்வைதூமை - ஈதிபொதாப் புனலமுத ம
துவென்பாரோ. (சௌ)

மதுவாலை புலவனிடமிருந்து புனாமேனிப்பால் - வளர்கழுதை குருதி
வேகரித்ததாம், சதாப்பெருகு சிறுநீர்நீர் சாரமுதி - சத்திநவாச்
சாரம்வெண் கருநீர்நீர்நீர், மதியிலுயர் பிணவநீர்ப்பனிநீர்நீர்நீர்
பாலைநீர்நீர் குமரிநீரா வகங்காச்சிப்பி, உதகபடிதென்பநீர் தாவிச்சு
று - முன்னிலிக்கும் பிங்கங்கெங்கெங்க யுப்புகிசே. (சௌ)

உப்புநத மறுவகைநீர் தயிலஞ்சோரி - யுதாரவெழுத தகாரவெ
ழுத தோதாரம்வண், டப்புபஞ்சு தீட்சைதச மகண்டசன் - மைவி
தலி காந்தமல சொட்டிச்சாறு, செப்புசாண் வகித்ததம் யோகதிட்
சை - சிவதிட்சை சோடசமரீக் காரதூபம், இப்புனியிற் சம்பள
ஞ்சை யோகசாலெட் - டென்பர்பா டைத்தொகையெண்பத்தின
ன்கே. (சௌ)

என்பதினாற் நிட்சையிதி முடிவின்மாம - விசைத்தசரோ குத்
திருத்தக் கிணக்கமாக, முன்பினறி யாமலிது வதுவோவென்று
முடர்கட நினைவுமற்று முட்டிப்போட்டு, வப்புசொல்லி வாய்குமுறி
தர்க்கம்பேசி - முடிச்சிடித்தத் தெருநிலவரும் யாதப்பேய்கள்,
கும்புகண்டா வவர்களிடஞ் செல்லவேண்டாக் - குருமுறைக்கென்
னாத்தேடிக்க கூர்ந்துபாரோ. (சௌ)

கூர்ந்துபார் முப்பதினே கைபாகங்கள் - குணமான வைம்பதி
லே குருநின்பாகம், சேர்ந்துபா பொன்பதினே வழலைமர்க்க - சிச
மான சாநாத்தி விடைபெர்பாகம், சார்ந்துபார் மதிவென்பாத் திட்
சைபாகஞ் - சகலமமா விசை சகலமாமம், சேர்ந்துபாநிக்குவிற
பாடைபாகஞ் - செப்பினே விசை சகல சகலவொருபே. (சௌ)

தாவினே சுத்தசெக்கை தினைக்கோ - யுதோமருஷி வைந்து
திருத்தசெக்கை, பாசெனவே சுத்தசெக்கை தன்னைப்பெற்
து - உதகபடிதென்பநீர், மேலெல்லாம் பஞ்சவன்வன்
வகை தெட்டி - விசைபதினாற் குருசொல்லாக் கவிசாநென்று, கு
ருசொல்லாக் கவிசாநென்று சென்றின்பு - சுத்தசெக்கை வென்றெருபெ
னா சகலமாமம். (சௌ)

தாவினே சுத்தசெக்கை தினைக்கோ - யுதோமருஷி வைந்து
திருத்தசெக்கை, பாசெனவே சுத்தசெக்கை தன்னைப்பெற்
து - உதகபடிதென்பநீர், மேலெல்லாம் பஞ்சவன்வன்
வகை தெட்டி - விசைபதினாற் குருசொல்லாக் கவிசாநென்று, கு
ருசொல்லாக் கவிசாநென்று சென்றின்பு - சுத்தசெக்கை வென்றெருபெ
னா சகலமாமம். (சௌ)

ற் செத்தபின்னைக் குயிர்தா னுண்டோ, இத்தனையும் பெற்றெடுத்த
தாயின்கண்ணே - யெண்பத்தகாங்குயிர்க்கு மிசைந்தயோணி, சித்
திபெறற் சிவசத்தி யிரண்டுங்கூடும் - சிவசிவா சகலசித்தஞ் சிவ
குந்தானே. (௫௩)

சிக்குநின்ற வாயின்ற னாகந்தானே - சிவதென்கை யாகாசத்தா
றுதண்ணிராம், முக்கியமாய் முகற்பிறப்புச் சமுத்திரத்தின் - மூத்
தவளுக் கிடையவளா மோடிகாரி, சருக்கணாபோற் கனிவாச்சு பச்
சைமேனிச் - சந்திரனைக் கண்டவுடன் றுளேசேர்தாளா, கொக்கிற
கு போலானான் மறசென்மத்திற் - கோதைக்குக் குடியிருப்புகோ
ண்டறானே. (௫௪)

கொண்டலிலே தானிருந்து சிலகாட்சென்று - கொடுமையுள்
ள சென்மமதாய்ப் பிறந்தாண்மண்ணில், கண்டவருங் கேட்டவருஞ்
சிரிக்கலரச்சு - கன்னிருடி யிருந்தவிடம் பாழாமென்று, வண்டர்க
ளெல்லாமிலகி யொதுங்கிப்போனார் - மதிசிறந்த பெரியோர்கள்
வணங்குகின்றார், தொண்டர்களைக் கருபவைத்துப் பிழைக்கச் செ
ய்து - துகளிலாப்பிரணவமே சுயம்புரீசோ. (௫௫)

நீரான கல்லுப்பு நாதசன்ன - நீற்றெடுத்தாற் பிறகுநிசமாகு
ங்கெங்கு, ன்ருகின்ற சலக்கனிலே சிவமுஞ்சேர்தோ - லுத்தம
னே சிவவுப்புக் குருவுமாச்சு, மேருநிலையிருந்தசித்தர் சொன்னமா
ர்க்கம் - வெளியிட்டுச் சொல்லிவிட்டேன் விள்ளலெண்டாம், பேர்
பெறவே வேண்டுமென்றாற் சூத்திரத்தின் - பிரமாணக் கருண்வயி
ளிப் பேசுவேனே. (௫௬)

பேசவே பிரமாண மறிந்தோன்சித்தன் - பிரமவுட்பைக் கண்
டவனே குணசிரேட்டன், வாசிதனை யோடாமன் மறித்தோன் சித்
தன் - மாயைகளை விட்டவனே மவுனமுத்தன், பூசைதனை யறிந்தவ
னே கிரியைபெற்றோன் - பூவுலகத் தோடிருக்கோன் சரியைமார்க்க
ன், ன்சரத்தி னீர்பிரித்தோன் றிட்சைபெற்றோ - னோகோகோ
ஞானமெல்லா முலகுநானே. (௫௭)

உலகுமுதற் சரியையோ வருத்தாபத்தி - யுற்றுநின்ற கிரியை
வை தீகமாகும், பெலமான யோகம்வா தம்மிரண்டும் - பேசுவா றுவ
மானப் பிரமாணத்தால், கலமான ஞானமதே யகார்த்தமாகு - கான்
குமிக்கப் பிரமகெற்பத் தாலேயல்லால், பல்பலயோசனைமெய்து மய
ங்கவேண்டாம் - பரமசித்தர்மறவைகப் பாடுவானே. (௫௮)

நூல்தனிற் பெரியோர்சொல் கருத்தாற்பத்தி - கோக்கமில்லா
திருந்தக்கடற் சரியையாகும், மால்செய்யுமரந்தனிலே பேயுண்டென்
று - மனத்துத்திதா லிதிக கிரியையாகும், மேலாவமை மனாப்பசு
ப்போ லென்றல்யோகம் - விசாரணையாற் பிறியும்சச வாதலேலை
காலஞ் செவ்வையாண்டல் பிரத்தியட்சங் - கறிதருமெஞ் ஞானமெ
னக் காணலாமே. (ருசு)

ஆதமே புனைவதனைக் கண்டுவெய்ய - வந்தினியுண் டென்பது
லே யனவானந்தான், போருமிக்கப் பிரமாணத் தனுபவத்தைப் - பு
கலுக்கொன புலத்தியனே புத்தியாய்க்கேன், கோக்கமில்லா வந்தினி
யே உகாபருபர் - நாமமே யனுமான மாகும்பிண்ட, தேகமே புனை
யானாற் புனைவையின்ற - திக்காட்ட மங்கென்றே தெரிந்துகொ
ள்ள. (கய)

தெரிந்துகொள்ளுந் தூமத்தைக் கண்டேயங்குத் - தீயிருக்கு
மென்பவாக்கிச் சயித்தாற்போலும், அழிந்துவிடும் பிண்டமதே வழ
லெயென்னி - லப்புனைவா னெருப்பாகி லதுவுமெய்யே, எழுந்தபு
னை யாகுமிக்கக் காயவுப்பே - பெரிதரும்பு மக்கினியு மெங்கென்
றோயர், குளிர்க்கபுனைவக்கினியு மொன்றேயொன்று - கூறினானு
மானக் குறிப்புத்தானே. (கசு)

குறிப்பான யோகத்துக் குவமானத்தைக் - கூறினேன் புலத்
தியனே கூர்த்தபாசாய், வெறிப்பான வஸ்துவென்றே வெறுநீருக்
கு - மெஞ்ஞான மதியமுத வித்தவுக்குஞ், செறிப்பாக வுலமான
மொன்றுக்கொன்று - செப்பினுர் சாராய் தனைக்கொள் ளென்றே,
மறிப்பான புத்தியினுற் புனைநீருண்டு - மாளாமன் மதியமுதம் வா
க்காலுன்னே. (கஉ)

உன்னலே மவுனாச வாதயோக - முத்தமனே வானிரச வா
ததாத - என்னுறையும் யோகாச வாதத்திற்கு - வித்தகாதப்பொ
ருள் விசயமாகேனா, தன்னிதறயுந் தாதாச வாதத்திற்குச் - சது
ரான வகையாகே வித்தாதம், பன்னிரிப விரண்டிற்கும்பேரொள்
றுதத - வகையினு றுவமானம் பற்றிப்பாரே. (கங)

விவரமென்று மொருபேரிட்டுப் - பாடினா றுவமானப்
புனைவதனை நாப்பா நாதவித்த மழலைக்குமேயர் - மவுனமென்ற
புனைவதனை நாப்பா விதைமேறித் ததிலேசொ

வ்வா - ரதையெதித் திதிற்புகட்டி யதுவாமென்பார், கூரப்பா நாத
ளித்து முடித்தபேர்க்குத் - கூச்சமற்ற ஞானமென்னும் பொருடான்
வாய்க்கும், சாரப்பாவுண்ணவித்து பூமிபாதம் - தமையறிந்து முடித்த
வர்க்குத் தங்கமாமே. (௬௪)

தங்கயுகை யுண்டாக்கும் லித்துநாதஞ் - சாரமென்றுங் கார
மென்றுந் தருமேழிமி, வங்கென்றுஞ் சிங்கென்றும் பூமிபாத-மதியி
ரளி சுழுமுனையின் மாட்டக்காணும், திங்கென்ற யுட்கித்தேயத
ற்கேழிமி - திருக்கொடுக்க மாட்டாமற் செகத்துன்னோர்கள், தங்க
ன்பஞ்சிசெத்தியம் விந்துநாதம் - சவுக்கார மென்றெண்ணித் தவறு
ண்டாரே. (௬௫)

தவறாமல் யோகமொடு வாதத்திற்குஞ் - சமமான மானபிர
மாணஞ்சொன்னேன், பவமான சிரியையெனு மைந்தத்தின - பாண்ட
-தலைப் பிரித்துணைக்கப் பண்பாய்க்கேளு, கவரான மரத்தனிலேபே
யுண்டென்று - கைகாட்டப் பேயின்றன் கண்ணிங்கண்டாற், சிவ
மான மந்திரசித்தி யுண்டாமென்று - சித்திப்ப யோகிரியை ஒழிக்கு
ந்தானே. (௬௬)

தானென்ற சரியைக்குக் காமியார்க்குக் - தருமத்திற் குறுதி
மெஞ் ஞானமாமென், நினைந்து பாக்கியவான் ருபந்தயோ - னிருவ
னாயுஞ் சாட்சியென வெகித்துக்காட்டின, ஊடுவன்ற சரியையிது
பத்தியாச்ச - ஊத்தமனே ஞானபிர திட்டைமேளு, தானென்ற வி
ருத்தியானி லுற்றுப்பார்க்கு - கலகட்டை யென்றறிதக் ஞான
மாமே. (௬௭)

ஞானமென்ற பிரமாண முனங்கண்ட - னவமான னாற்குறிப்
பு நன்றாய்க்கேற்றும், வானமென்ற யோகசித்தி காயசித்தி - வ
தசித்தங் கைவரமாம் வகாரத்தானே, கெடாமென்றே ஞானென்
றே னெங்கெயென்றேன் - காயசித்தி பெற்றுகிசக தாத்துனோர்க்
குப், பானமென்ற ஞானசித்தி முத்தியாகும் - பஞ்சாண்டக் கரு
வையினிப் பகருவேனே. (௬௮)

பஞ்சசன்ன விவரம்.

பஞ்சனை குக்கிடத்திங் கன்னமொன்று - பரிவான னற்கினி
ருகிற் கன்னமொன்று, கமிக்கா மென்றோகடற் கன்னமொன்று -
பரிவான னுறையின் கன்னமொன்று, கமயான வம்புரிநின் கன்

மங்கையெனு முகாரசத்தி நாநதாய்க்கு - வயதுபத்துச் சந்
திரன்றன் மதுளமானான், திங்கண்முகம் போலிருப்பான் சிறியதன்
னி - திரண்டபின்பு குடிவிலிட்டுத் தெருவிவ்ந்தான், கங்கணந்தி
யென்றொருவன் காப்புமிட்டான் - கிலெழித் தேகாலி கந்தைக்கிட
டான், பங்கியில்லா வயதுபத்துச் சென்றவன்னி - பசிதவந்தவாதி
முகம் பார்த்திட்டாளே (எரு)

இட்டவொரு மன்னவனே யாரவிடெ - வென்னசொல்வேன்
பதினாறு வயதுமாச்சு, சுட்டகதிரோலிடத்திற் பிரந்தபாலன்-றே
கையெனும் பெண்ணிடுத்து வாழ்த்தினான், இட்டவிதியோவவனும்
வெளியேறாம - வெண்ணிரண்டு முழுத்துள்ளா விருந்துபோனான்,
பொட்டலென்பா சிறுவர்களு மிருந்தயிடு - புலத்தியனே குத்திரத்
தைப் பொருத்திப்பாளே. (எக)

பொருந்தகின்ற காலமெனு மீனமேடம் - பூவையரும் வளர்மி
றையிற் பூரிப்பானான், திருந்தகின்றபுருடனுக்கு மீனங்கிழே - தே
ய்பிணையாம் பதினாறில் செனிக்குங்காலம், அருத்திருந்தவிரண்டுக்கு
ங் குணங்களுண்டா - வடையாளமுண்டொரளவ யடக்கமுண்டு, வ
ருத்திவின்கின்ற வெருகாள்முண்டு - வளமுண்டு நகருண்டு மகிழ்ந்
துகலே. (எஎ)

கேளைபா வளர்பிணையிற் பிரதமையொன்று - கெடியான துவி
றையார்த்தினைமற்றொன்று, நாளைபாசுதர்த்தி பஞ்சமிதானொன்று-
நளமானசஷ்டி சப்தமிதானொன்று, வளைபாலவட்டமியு நவமியொன்
று - வண்டசமியிவைபத்து மருத்தார்த்திதக, ஆனப்பா தசமியிலே
முடிந்தபிண்ட-மதுசுப்பிற் சுத்தகெக்கையாடாவாறே. (எஅ)

ஆகாது தேய்பிணையிற் பிரதமைதொட்டுற்ற - மாவாசை ப
தினைத்தக்கந்தநாளின், சாகாத காலுக்குட் பிரமெகற்பன் - தண்டி
னும் சிவங்கெற் தவறுண்டிடபோம, வேகாத சபையன்றோ வுப்புப்
புப்பு - மேலாக வளர்கலையே வப்பப்பப்பப், போகாத புனலன்றோ
சுத்தகெக்கை - பூரணமுங் காரணமும் போதிப்பேனே. (எஆ)

போதிக்கு முப்பூவே முப்பாழாச்சு - புரியட்ட பூரணமு மது
வேயாச்சு, சாதிக்குமிடத்தனிலே வெழுத்தவுப்பு - என்னுன காலையி
ற் சமாதியாச்சு, சாதிக்குத் தவமொன்றிற் சத்தியுப்புச் - சத்தியாறு

ஞ்ஞரியனும் தாங்கிப்பாராய், வாதிக்குமானிடமோ வறிவர்நல்ல- மகா
மவுன யோகியர்க்கே வாய்க்குமன்றே. (அ1)

வாய்க்கவே சிவனுக்குப் பாலைமுல்லை - வளர்குறிஞ்சி யிவைமு
ன்றும் வண்மையாகுர், சேர்க்கவே சத்திக்கு மருநறெய்தல் செழிப்
பான தலமென்று செப்பினாலும், ஏற்கவே பாலைமென்றான் முதலா
ம்பூமி - யிரண்டிற்கும் குறிஞ்சிமுல்லை யிறப்பென்று, பார்க்கவே வ
னதீரம் பொடிமண்பொட்டல் - பங்குனிபுஞ் சித்தினாயும் பதிவு
தானே. (அ2)

பதிவான கரிசனில் மடுக்கொன்னாது - பருங்கடற்றண் ணீரை
யறித் திருக்கலாகா, சதுரான மலையருவித் தண்ணீராகா - சமரசமா
விறுக்கின்ற தலமேவோண்டும், கதிரான பாலைநிலம் வண்டலபொட்
டல் - கன்னியவனஞ் சிறுநகரா கவந்தபூமி, விதிகுணஞ் சக்கரண்பா
ரிவைநகன்கண்டால் - விமலசதா சிவஞ்சத்தி மேவுமபாரே. (அ3)

மேவுமே கன்னிதலா மீடமுன்றில் - கேளைதிதி டுச்சொமாடு
சம்பாவத்திள், காலைதிதி புடைபுடை வாய்முயர்க்க-கண்ணிறதி காம
சையோசமுட்டிப், பூவான சளிமுத்தா யித்தமுத்தா பூர்த்துமன
தூன்றிப் பூசைமேளிச், தேவியித்த சிவவித்தவ் விரண்டிவகண்டு-
கித்தாக்க ஞானமுத்த நிபானஞ்செய்யே. (அ4)

செய்யவே மனோவிருத்தி யவித்தைதன்னைச் - செந்தியிலிட்
டுவறுத் திட்டாற்பின்னும், வையகத்தின் முனையாது ஞானமுத்தி-
மாநவத்தோர்க்கெய்தம் சசவாகவேலை, உய்யவென்ற நற்சீடர் தம
க்குச்சொன்னே - ஐத்தாமனோசவித்தி வண்மைபார்த்தே, ஐய்ய
மகனா யுண்டதோ டிரண்டங்காண்ட - மருளுகின்ற முறைப்படி
மே தெரித்தசெய்யே. (அ5)

செய்ததெழுச் செய்கின்ற குருவின்பாகச் - தினையளவுச் தப்
பாக சகலகதஞ்ச், செய்தனாத்த படியேய் குருவைச்செய்த-
செய்துமெய்தியவையிலே கித்தாயி, வினாத்ததமக்கேதேனும்வே
னையெய்தா - சேனையிட்டுச் செவ்வழித்து வினாத்ததள்ளி, இரி
தய்ய - னையாருந்தை யோகிக்கமுத்திக் - கேணிபாம் யோக - தி
வையேனாயே. (அ6)

செய்ததெழுச் செய்கின்ற குருவின்பாக - யிமம்புகிறேன் சித்
தெய்துமெய்தியவையிலே கித்தாயி, வினாத்ததமக்கேதேனும்வே
னையெய்தா - சேனையிட்டுச் செவ்வழித்து வினாத்ததள்ளி, இரி
தய்ய - னையாருந்தை யோகிக்கமுத்திக் - கேணிபாம் யோக - தி
வையேனாயே. (அ6)

யாதபிள்ளைமாத் தறிவானென்றும், பாறுமேபசியமண்ணுத் தண்ணீ
பென்றும் - பகர்கஞ்ச நாதத்தி னாதமென்றும், காறுமே கள்ளை
வெள்ளனைநீர்ப்பந்தல் - காட்டுமென்று மின்னம்மெவகு கதைசொல்
வாரோ. (அசு)

சொல்லுநெருப் பாறுமயிர்ப் பாலம்போலச் - சுண்ணாம்பிலே
யிருக்குஞ் சூட்சமென்று, மில்லறமே நல்லறம தாகுமென்று - மி
றைத்தாரைக்காத்தபள்ள முண்டேயென்றும், வல்லமுத்துமாணிக்க
நீலமென்றும் - வண்ணனுக் கேதெரியும் வகாரமென்றும், வில்லோ
சைபென்றும் விட்டுக்குள்ளென்றும் - வித்தையுள்ளதிட்டாந்தம் வி
ளங்குநாலே. (அசு)

விளங்குமிந் தூல்களிலே கதையின்பாடை - விவரமெலா மு
ரைக்கவென்றாற் பெருநூலல்லால், உளங்குளிர முதற்காண்ட மொ
ருநூற்றுக்கு - ளொடுக்கமாவெடுத்துரைத்தே னுண்மையெல்லாம்,
பிளிதகின்ற யானைகண்ட குருடேதென்றாற் - பிரணவமாமெழுத்து
றுதி பேணிப்பாராய், இளங்குழந்தைமாற்றறிவா னென்றசொல்லு-
மெண்ணுழிவயசுபத்து மிசைந்தமாதே. (அசு)

மாதாமண்ணுத் தண்ணீருமப்புமுப்பும் - வரைகஞ்ச நாதமென்
றால் வரழைத்தாது, காதலனும்வெள்ளனைக் கள்ளனைநீர்ப்பந்தல் - கா
ட்டுமென்றாற் பிரமகெற்பக் கல்வின்பூமி, வேதமெனு நெருப்பாறு
மயிர்ப்பாலந்தான் - வேதைபிட்டுலோகத்தில் வெள்ளிமூலம், சூதறி
யுஞ் சுண்ணாம்பிற் சூட்சமென்றாற் - சுத்தசலம் பிறப்பதற்குச் சுன்
னமெண்ணே. (அசு)

எண்ணவே யில்லறநல் லறமென்றக்கா - விசைந்தபஞ்ச நிலம
திலே யிசைந்தபூமி, கண்ணவே யிலறத்தவரைக் காக்கும்பள்ளங்-
கைபாகங்காண்பதற்குக் கருகானையா, வண்ணமுத்து மாணிக்கநீல
மென்றால் - வழலையெழுபிறப்பான விண்ணின்கூறு, சொன்னவகை
யறிவதுவே வண்ணனென்றாற் - நுவைப்பதற்கு வெள்ளவிதோ
ன்றும்பாரோ. (சூய)

தோன்றாத வில்லோசை பென்றாற்குதந் - தொகையானவிட்டு
க்கு னுண்டேதென்றால், காணாத பிரமகெற்பக் கல்லென்றேபேர்-
காட்டினாற் தூல்களிலேகாணாதென்றே, பூணாகதைகளின் னும்வெ
ருவாயுண்டு - பொருளெல்லா முப்பினுக்குச் சுத்திக்கல்லால், வினா

ல்லா - கிகழ்ந்தினேன் பல்பொருட்சொல் காண்டமென்றே, சுரு
வாகக்கருவறியக் கடைக்காண்டத்தைச் - சோதித்தாற் றோன்றுமே
தோன்றுவல்லாம், வெளிபாருமித்தநூ லெஞ்சகாண்டம் - வேடமெ
ன்றேசித்தார்களும் விளம்பினோர். (சூஎ)

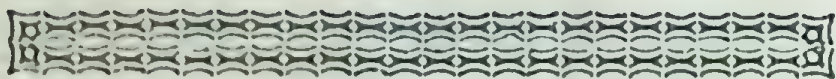
விளம்புகின்றவழலைக்கு மூலமொன்று - விசையான சுத்திக்கு
மூலமொன்று, தனம்பாதகும்பகமா மவுனமார்க்கக் - தாங்கிவின்ற
யோகத்தின் மூலமொன்று, குளம்பானகற்பத்தின் மூலமொன்று - கு
ளிகையெனுஞ்சாரணைக்கு மூலமொன்று, வளம்பெறவேஞானத்தி
ன்மூலமொன்று - வகையாமூலத்தின் வயனங்கேளே. (சூஅ)

வயனமென்ற வழலைதனக் குப்புமூலம் - வாகானநீட்சைக்குக்
கனலேமூலம், நயனமென்றயோகத்தின் வாசுமூல - நல்லவொருநற்
பத்திரசமேமூலம், குயனமென்ற குளிகைக்குப் பாட்டுமூலம் - கு
ற்றமில்லா ஞானத்தின் மனமேமூலம், தயினமென்ற விவைக்கெல்
லா மென்னுள்மூலஞ் - சாரகாரத்துறையைத் தாங்கிப்பாரோ. (சூசூ)

தாக்கிப்பாரிச்சநூ லெஞ்சகாண்டம் - தாமப்பார்க்கிற் சமுசயங்
கடன்றண்டேபோம், நோக்கிப்பாரிச்சநூ றனக்குச்சாட்சி - யுரோ
மருவியைநூறுநந்திநூலும், தேக்கிப்பாரிதனாலே தெளிவாதுண்
டோ - சிவசிவாகுருதேடித் திரியவேண்டாம், பாக்கியமா நூலதனி
விரண்டாங்காண்டம் - பாடுகேறென் முதற்காண்டம் பரமாமுத்தே.

மு த ற் க ண் ட ம்

மு த் தி ன் று.

உ-
கணபதி தணை.

அகத்தியமுனிவர்
அருளிச்செய்த
பரிபாஷைத்திரட்டு.

இரண்டாங்காண்டம்.

காப்பு

முத்தனிகைவான்வேத முதல்விமைப்பாகம்வைத்த
கந்தமெஞ்ஞானதிபச் சுடர்ப்பெருஞ்சோதிபாகம்
நீத்தமுத்தொழுதுபோற்றி நீதிசொல்பாடை நூலின்
புத்திசேரிரண்டாங்காண்டப் பொருளினிப்புதுலுவேனே.

புதுமுற் காண்டத்தன்னிற் புசட்டினேன் வழலைமார்க்கம்
செகத்துவ ருப்பின்ற்ட்சை சிவத்தின்பேர் செப்பினேனான்
இதத்தினிள் முடஞான விருளின் மெளிதினீக்கும்
பகலவன் போலுமித்தப் பாடைநூல் பயன்பெற்றோர்க்கே. (ச)

பயனற் யாதாமாண்பர் படிக்கெனன் விடுக்கெனன்ன
உயிரின் வடக்கோதா ருணாபொரு டெரித்தாலென்ன
தையுள்ள குணமிலாதார் தாட்டகரானுலென்ன
சுயமதா முப்பைவிட்டுச் சுட்டதோ ஷிக்கொப்பாவார். (உ)

ஒருவன விரண்டாங்காண்டத் துறையறிந் தவனேவாதி
தப்பிலாச் சிவபோகத்திற் நலையனு மிவனேயாகும்
இயுளி தனிலேதேக சித்தியு மிவற்கேவெய்தம்
அப்பணி சடைபோய்ச்சொன்னா னறிந்திடு மறவுனோரே. (ஊ)

அறிவலாம் சகலதந்தக் காதியா முப்பொன்றேகான்
திருவித வழலைச்சுன்னஞ் செயுரீர்த் தீட்சையொன்ற
குருசெய்ய பிண்டபாகத்தாற் சுட்டுகை பாசுமொன்றிந்
நீண்டின் உறித்தனோர்க்கு சிட்டையு சிலைக்குமன்றே (சு)

வேறு.

நிலைப்பித்தற்குச் சூத்திரங்க ளநேகமுண்டு - நீணிலத்தி லிந்நா
ல்போற் கிடையாதப்பா, மலைக்குள்வளர் பெரியோனா யடுத்துக்கா
த்து - மனமுருகி நின்றக்கால் வாய்க்குமிந்நூல், கலைத்தமிழிற் காப்
புமுதற் களையும்பார்க்க - சைகாட்டுங் குருவென்னக் காணுமிந்
நூல், நிலைப்படுத்தி யுடல்வளர்க்குஞ் சண்டாளர்க்கு - விமோசன
காலஞ்சிறிது மில்லையாதோ. (டு)

இல்லைபென்று கூறாமல் பார்க்குமைந்தா - விந்நூலைச் சிவனோ
கிக் கெனன்றே, இல்லைபென்று சொல்லாமல் பார்க்குமைந்தா - விந்
நூலைச் சொற்றவறுர்க் கெனன்றே, இல்லைபென்று சமுறாமல் பார்க்
குமைந்தா - வெழின்ஞான முடையோருக் கெனன்றே, இல்லைபெ
ன்றுரையாமல் பார்க்குமைந்தா - விந்நூலைப்புண்ணியருக்கெனன்றே.

நன்றான பிரமகெற்பக் கல்லின்மார்க்க - காட்டினேன் பாடெ
யினான் முதற்காண்டத்தில, இன்றுண்டோ வுலகத்தில் வாறியெல்
லா - மித்தவிதங் கண்டறிவா ரில்லையிஃகை, அன்றேதா வீசனெனக்
குளாத்தவுண்மை - யப்பலில் விரண்டாங்காண் டத்திற்சொல்லேன்,
குன்றன்ன வறிவுடைப புலத்தியாகேள் - குருமுறைக்கு வழலைதனை
க் கூறுவேனே. (எ)

வழலை.

கூறுவேன் வழலையிலே நாலுசாதி - கூசாமன் முடித்தவைத்
தார் சித்தரெல்லாம், தேறுவா யத்தந்தவகையாதெனறா - சிறுரோ
ற் காச்சுகின்ற வழலையொன்று, பேறுபெறச் சுண்ணாம்பு முவருங்
கூட்டிப் - பிசகாமற் காச்சுகின்ற வழலையொன்று, நாமுகின்றசயித்த
லவணங்க்கூட்டி - கலமாகக்காச்சுகின்ற வழலையொன்றே. (இ)

ஒன்றான களியுவர்மண் விரம்பெவன்னை - யுள்ளபடி காச்சுகின்ற
வழலையொன்றே, என்றான வென்மகனே வேம்புபுன்னை - எண்ணெ
யிட்டுச் செய்திடுவா ரித்தநாண்னும், நன்றேதுமிந்லையித்த சவுக்காரத்
து - ணட்டுக்குள் ரசவாதி அன்னஞ்செய்து, நன்றாத சாக்குகடாப்
பொதித்தகட்டுக் - குணமில்லா வகைகண்டு குறையாவோ. (ஊ)

குறைபட்டுப்போகாம விந்நூலிற் - கூறுகிறேன் வழலையின்
றன் குறிப்பைமைந்தா, நிறைவானரவியதி யு மங்கிமுன்று - நின்ற

வகலண்டத்திற் பிரமவித்யாய், மறைவானமுன்றதின லுலகமாச்சு-
வாயுவங்கியப்புமன்றே மந்தத்தாய்விந்தே, உறந்திர்முச்சுடரோடுத்
ரிபித்தாவாதி - யோங்கிவிற்றபிரமசிந்தி னுண்மைமன்றே. (10)

சாதிவெடியுப்பின் பிறப்பு.

உண்மைவாய்க்கினியி னுறநேரபத்தா - லுற்றரவி மதியிரண்
டுஞ்நாயோகித்த, தண்மைவாய்க்கிந்துவெனு மழையுண்டாகித்- தா
னிமுதலெழுமோற்றச் சார்புண்டாகி, வண்மைவாழ்நபஞ்சேந்தி
யங்ளாகி - வந்ததாற்பிரமமெனு மாயக்கூத்து, வெண்மைவாய்க்கி
ம்பாலே விடமுண்டாகி-மேகசலந்தாற்பிறந்த வெடியுப்பன்றே. (1)

வெடியுப்புச்சுத்தரவி பிசமாச்சு - வெருட்டினுரிதைத்தானே
முடிவாமென்றே, இடியுப்போ விருட்-விடஞ் சொல்லாமற்று - னி
ண்காணுப்பைச் சிவமென்றே யிசைக்கேசொன்னர், அடியுப்புகில
வுப்பென் நறியமாட்டார் - ரடுத்தவுப்பைச்சிவமென்றே நறியமாட்
டார், குடியுப்புப்பாறையுப்பென் நறியமாட்டார் கோடானகோடியு
ப்புக் கூறுவாரே. (102)

கூறுவார்முதல்வழலை கிலவுப்பாச்சு - குறித்தறிய வேண்டுமெ
ன்றிப்பூயிரதம், மாறுவார்சாச்சுவார் வழலைசெய்வார் - மதியுப்புப்பி
ண்டமென்பாராயினார், தேறுவாரிவந்தாமே சிவமாமென்று- செப்
பியுப்பாமறிபாக் காற்றிறந்தசொல்வேன், பேறுபெறகிலவுப்பேபூரீ
ொன்ற - பேரிட்டவகையிடுத்துப் பேசுவேனே. (103)

பேசுவேன்பூவென்ப தயனுமாச்சு - பெரிதானகொன்ப தறை
மாலாச்சு, விசுகிறென்மாறுவையிசுனான்-வேதனெனும்பிரமனே
ரங்கியானான், ஊரரசுத்துக்கறிநுந்த வுப்பேயிசு - னுப்புக்குமேனி
நக்கமண்ணோசத்தி, சாசியர்க்குமண்ணன்றே வொயவாச்சு - சுத்தி
டைவிட்டகன்றவுப்புத் தானேபோச்சே. (104)

போச்சாப்பாவிசுனுப்புக் கண்ணீராச்சு - பூத்தகண்ணஞ் சத்தி
யன்றோமண்ணையாச்சு, தேச்சாப்பாவிழிசுலத்திற் பிறந்தவிசு-னித
குலிசு சத்திக்குளடக்கமானான், வாச்சாப்பா காறலைவாய்த்தலையே
வாய்ப் - மாறிவின்றபடியாலே மறைத்தகாந்துலிசு, பேச்சாப்பா காத
பெற்று அடியாமென்றும்- பிண்டவுவர் சத்தியென்றும் பேசினாரே.

தேசத்தாழ்வாய் பிரமமெற்பம் - பின்னையொன்று மில்லகிலவு
பு. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

மதியுப்பென்றுங் கூறலாகும், பூசாரமறியாக்கா வீசனுப்புப்-பொரு
ந்நாது முகல்வழலை பெரியயாப்போகும், ஆசாரக்கள்ளருக்குப் பே
சவேண்டா - மீதுதித்தனுப்பையுனக் கற்றையக்கேளே. (யௌ)

அறையக்கேள் பொட்டிதுப்பு வெடியுப்பையா- வரகராகடை
சியென்ற வழையாகும், பறியக்கேண் மண்ணெடுத்தச் சலந்தான்
முட்டிப் - பக்குவத்தினுற்பிறங்குங் கப்பியுப்பே, யுறையச்செத்திக்
கண்டாற் பிடித்துவெகதே - மொடிந் தக்காற் சிவமென்றுமுணாப்பா
னாயா, முறையக்கே வீசனுக்கு மரணமுண்டோ-மோசமுண்டோ
விணங்கன்வெகு முர்க்கனுமே (யௌ)

முர்க்கமுள்ள ரவியிந்த மதியின்னித்த - மூன்றுபங்கு விரண்
டுபங்கு மாகக்கூட்டித், தீர்க்கமா மிணங்கியெனும் பெயருமாய்ச்-
சிவநிவா வெண்ணெய்குடித் திருக்குமுப்பு, மார்க்கமாய்க்கினிக்கு
ரோமம்போல - மாமிசத்தின் கருவையிட்டான் மாளாதுப்பு, பா
ர்க்கவே காலுக்கு முடியென்றேபேர் - பரிதிவித்துகமதிவித்தி பா
ரொன்றுச்சீச. (யௌ)

பாறையுப்பு.

பாரப்பா நிவவுப்பு வெடியுப்புக்குப்- புரையென்னவென்ற
ல்லா விரண்டுமுண்டோ, கேரப்பா வடியென்றுமுடிதானென்ற - நி
னையையாய்ச் சொன்னதினற் பலனேதுண்டு, கூரப்பாவடுப்பிவிட்
டெரியுத்தியிற் - கொள்ளியிலே சுடர்க்கொள்ளி குறுக்கேயுண்டோ
கிரப்பா முன்பின்னுச் சொல்லுநாக்க - டிரிவிதமாமுப்பினது தீர்க்
கத்தானே. (யௌ)

தீர்க்கமாய் வெடியுப்பே சிவனுப்பாகுஞ் - சிலநாளிற் சித்தி
யென்று செப்பலாகும், மார்க்கமாய்ச் சொன்னதல்லா னுப்பின்மார்க்
க்கம் - வகையறுத்தச் சொல்லாத வகையேதென்றால், முர்க்கமுள்
ளசித்தொன்மேற் கோபஞ்செய்வார் - முடிவைத்தேனிதனாலே மு
ன்பின்னுக்கப், பார்க்கின்றபின்னாயறி வுடையனான - பதமுமனான்
முழுதும் பார்ப்பன்றானே. (யௌ)

தானுன பாறையுப்பைச் சொல்லவென்றாற் - சமுத்திரத்திற்
பாறையிலே தானுண்டாகும், வானுன கல்லுப்பென் றிதற்குப்பே
ராம் - வாரியெனது மப்பென்று மதற்குப்பேராம், தேனானசிவகன்
னி யென்றும்பேராஞ் - செப்பரிய கெங்கையென்று மதற்குப்பே
ராம், ஊனானதிராபோக யென்றும்பேரா - முத்தியிலே பாறையி
னில் வளருப்பாரோ. (யௌ)

வனஞ்சென்ற வாராவுப்புச் சிறீகுப்பு-வாராவுப்புத்தினாயினு
புரவந்துப்பைய, துளிகாண சுந்தரல திடீச்சுப்புப்புத் - கொழின்று
முக்குஞ் சினவுப்புச் சத்தியுப்புத், தெளிவான கடன்மதிக்கத் திரண்
டவுப்பு - செய்வனது மதுரவுப்புச் செத்தியுப்புத், களியாதனியுப்
புத் களியுப்பு-கண்போ ராதித்தன் கட்டுமுப்பே. (௨௨)

கட்டுகின்ற வந்தியுப் பீசனென்றுள் - காட்டினார் முடிப்புப்புத்
கனாநொன்றுத், விட்டகழி யவாமென்று வையாவையா - மேனியி
ந்து காதமதை விவலலமோ, பொட்டலென்ற லுசரத்துக்குள்ளே
யிரால் - புல யுண்டு பொனுவே சமாதியாக, ஒட்டுகின்ற சிவசத்தி
யிராந்தியேரு - மோரிடத்திற்குடியிருந்தா நுற்றுப்பாரோ. (௨௩)

உற்றுப்பார் சிவமிருந்த பூமிதன்னி - லொருபூண்டு முனையர்
தேயுவுருப்பாலே, அற்றுப்போ மருகலை மயானருத்திர - வவனு
டனே சத்தியுத்திரந்தாலே, முத்துப்போற் கொஞ்சம்விஞ்சச்
சவமுண்டாச்ச - முழுமோச மின்லமற் பகனமயாக்க, சித்திக்கும்
பாத்தமன்னுத் தன்னாரிகண்டாத் - சிவனுப்பு சிவமுவராத் தெளிந்
துபாரோ. (௨௪)

பாரப்பா சினனுப்பைத் காணவென்றாற் - பனிக்காண் குடியி
விட்டுப் பார்க்கவேண்டும், வாரப்பா கொஞ்சுகின்ற வண்ணனுப்பா-
லொருமுழுமோ விநமுழுமோ வுயரத்தானே, வாரப்பா பக்கமோ
முத்துள்ளோ - மானவுச்சி காலையா மதியோவெய்மோ, ஆரப்பா
யாகாச வுப்பைக்காண்பா - ரானுலு முசரத்தையடுத்துக்காணே.()

அநித்தகாண் மாசிக் குளியின்மட்டு- மமாவாசமுன்னே
டுகின்றும்பாராய், கொடுத்தப்பார் கிலவுப்புத் கதிராய்ப்பூத்துத்-
கொன்றுகின்ற லாடனிலை மதைமயாச, தெடுத்தப்பார் குளிர்ச்சி
கொண் டெழுமப்பூவி-கின்றத்தி விசக்விக்கைச் சையோகித்து
உமத்தயுள் சத்திகை விக்கித்து - வந்ததான் கிலவுப்பின் மகிமை
தானே. (௨௫)

மகிமை முசரம மோறுப்பை - வாக் குழுவனே யதிகமாஞ்
சையோக்கை, வையாச சத்தித்து மிரசுமுத்தினா - பாடினா
சத்திசெய்தப் பையாண்டு, யுசமுடிவ மெக்கென்ற விசனுப்பை-
ட்டகொன்ற மாய் பையாண்டு, வையாச மஞ்சனிற வின்ன
கொன்ற மாய் பையாண்டு, வையாச மாய்ப்போமே. (௨௬)

வாங்கிப்போ முசரத்தில் வேண்மையிலை - மஞ்சளூக்குச்சிவ
கின்ற மார்ச்சியிலை, ஏற்குநின்ற தியிலிடக் கறுத்துப்போரு-மிந்
தவகை வா திகள்கண் டெடுக்கமாட்டார், நீங்கிப்போ காதபடிசின்
ளின்தை - நிலவுப்பைக் கிருகித்து நிற்கும்பூரீர், பாங்குக்கா வளையல்
செய்வோ னுப்புறேறும்பு - பண்ணுவோ னந்தவுப்புப் பாழநாமே.

பாடுமென்று சொன்னதென்ன புலத்தியாகேள் - பரமசிவனுப்
புமங்கே கைத்திடாது, வானென்ற சுண்ணாம்பு காரசார - மண்ண
ன்றோ நிலவுப்பின் மருவிக்கொள்ளும், கோடுமென்ற சலம்நிலிவா ரு
லைக்குள்வைப்பார் - கொடுக்காரந் தானடங்கிக் கொடியகைப்பாம்,
நானென்ற வுப்பையெடுத்தேன் தோன்றுமின்லை - தண்ணீரின் மண்கலந்
தாந் ருழ்வுதானே. (உ௬)

தாழ்வில்லாப் பூரீசைச் சுன்னமென்று - சாற்றுவார் தழைதளி
லே தானேபூட்டி, வாழ்வுபெறச் சலமெடுத்து வேதைதார்ப்பார்-
மைத்தனே பதினாலே வன்னமின்லை, தாழ்விலைச் சத்தியுவர் சாரத்
தெண்ணெய் - தான்கலந்து சிவசுன்னந் தணிந்துபோச்சு, நாளிலே
சிவவுப்பைச் சத்தியுண்டு - நாரிமருந்தேபெரிதாய் நடப்புமாச்சே.()

நடப்பான சத்தியெனுஞ் சாரம்விஞ்சி - நற்சிவனுந் காரமன்
றோ நாட்டமாச்சு, தடிப்பான காரத்தை யுண்டசாரந் - தன்னுணமு
மாறியன்றோ தவறிப்போச்சு, அடைப்பான கானகத்திற் புலியுங்க
ண்டே - வப்புலியாந் கானகமு மழிந்தாற்போல, உடற்போனாறுயி
ரில்லையா வாறுபோல - வோகோகோ காரசாரங்கள்போச்சே. (௩௩)

போச்சென்று மலையாதே சத்திசாரம் - புட்டிக்கு நாயையிலே
பூண்டுபாரு, வாய்ச்சுதென்று கடனினாக் கலிழ்த்தமேகம் - வாங்கு
கின்ற தன்மைபோல் வாங்கும்பூரீர், நீச்சென்றுஞ் சிவனுப்பைச்ச
த்தியுப்பை - கினைவாக வெவ்வேறாப் பிரித்துவாங்கி, ஆச்சென்றெ
யந்தவகை யுபாயமெல்லா - மைஞ்சாய்காண்டத்துணாப்பே னறிந்து
கொள்ளே. (௩௨)

கொள்ளப்பா கடைசியைஞ்சாந் காண்டத்துள்ளே - கொள்கி
றிது மில்லாமற் பிரித்துணாத்தேன், எள்ளற்க தவறாமற் சொல்லி
கேளு - ஷீசனுப்பை யெடுக்கின்ற வியல்பையெல்லாம், தள்ளற்க
நான்சொன்ன படியேரியுஞ் - சாதித்துக் கற்குன்னத் தொழிலைப்பா
ரு, கொள்ளற்க மறதவெல்லா முப்பேயல்ல - கூறுகின்றமதிவெண்
பா நுறும்பாரே. (௩௩)

கல்லுப்பறிதல்.

தூறான வுரோமருஷி வயந்துமும்பார் - தனுக்கமதி லறிய
வென்றா வீந்துல்பாராய், சாறான முப்பதிலே கைபாகங்கள்-சவுமி
யமாஞ் சாகரத்திற் காலிப்பாராய், பேறான வின்னுமற்ற நூல்களை
ல்லாம் - பேசாது கருக்குறையும் விடித்தகன்றாய்ச், தேறாது சிவவுப்
புத் திறத்திடாது - செய்பாகங்கைபாகஞ் செப்பிடாதே. (௩௪)

செப்பினே னுப்பினுட் செய்கையெல்லாஞ் - சிவவுப்பே முத
லிஞ்சுஞ் சோச்சொன்னேன், உப்பெல்லாம் வழிவென்று சித்தர்
சொன்னு - சோகோகோ நிலவுப்புந் தானுமொன்று, தப்பில்லாக்
கல்லுப்புந் தானுமொன்று - சாரமெனும் பூரமாம் வெடியுப்பொன்
தே, அப்பனே கிணைகளெல்லா மாதியுப்பா - மவையுடனே சிவவு
ப்பா மதவுமொன்றே. (௩௫)

அதவென்ன சிவசன்ன மாகாசத்தை - யடக்கினு ரொடுப்பதற்
கரிதாமென்று, விதியுடனே சொன்னக்கா லெடுத்திடாரோ - மே
தினியிற் சித்தயித் தாமென்றே, உதவிசெய்வார் தங்களைப்போ
னாலுண்டாக்கி - யொளித்திட்டாரொன்றான வுப்பைத்தானே. ( )

ஒன்றான வுப்பொன்று தீட்சையொன்றென் - நெருனித்தாரோ
பரிபாடைக் குட்புதைத்தே, என்னுயிரத்திரட்டிநுமந்த்ரததை-
யிருநாறுந் திருமுள் பாடிவைத்தார், வண்ணன்று னுப்பையவெளி
யாச்சொன்னான் - மறுவிலொரு திணைமறைவா யுரைத்தார்கித்தர்,
கண்ணப்பைச் சுத்திசெய்ய நீருஞ்சொன்னார் - சுத்தவுப்பை யெடு
க்கும்வகை சொல்லிடாதே. (௩௭)

சொல்சட்டை முனிவரிரு நூற்றிற்றீட்சை - தோன்றுமென்
று கிழித்தாரோ தோடத்தோடம், வல்லவராத் தீட்சைகிழி பட்ட
போதே - மற்றவர்கள்கொல்வதற்கு வாயுண்டாமோ, சொல்லுமகா
வாக்கியத்தான் கொங்கணன்றான் - செப்புகின்ற நூலெல்லா முப்பே
பென்றான், வெல்லிது ரத்திகெண் டொருமுத்தூற்றில் - வெருட்டி
னார் மிச்ச்சற்றுமின்னினாரே. (௩௮)

மின்னினார் மச்சமுனி நான்மறைப்பு - வெட்டவெளி சவுக்கா
ர மென்றேசொன்னார், தன்னிமைபோற் போருமே காரசாரக்-தா
வென்றே பேசினார் தப்பில்லாமல், கன்னன்மொழிச் சிறுபிள்ளைச்

சுத்தார்தாய்-தளிச்சன்ன மென்றசொல்லிக் காட்டிவைத்தார், பின்
னுமற்ற சித்தொல்லாம் வழலையென்று - பேசினார் பரிபாடைப் பே
தத்தானே. (௩௬)

பேதத்தைக் காண்பதென்றே கற்சண்ணும்பைப் - பெரியசுத்
து வாங்கிமுன்னே பிரிப்பதென்றே, தாதுற்ற மதிசாரத் தன்னிற்
றாக்கிச் - சமுத்திரமாஞ் சிவகெங்கை சார்வதென்றே, சூதத்தைய
ணியாக்கி யேமபிசஞ் - சூட்டியொருருவாக்கித்தொழில்பைம்பொ
ன், வாதத்தைக்காண்பதென்றே காயசித்தி - வாகாகச்செய்வதென்
றே வயசுநூறே. (௪௧)

நூறானவயசுதிலே யைம்பதாண்டு - நோக்கமில்லா நித்தினாக்
கு னொடுங்கிப்போகும், கூறானபாலர்முதற் பதினாறாண்டு - கொள்
வார்க்கலெகறியில்லாப் பருவமாகும், நேரானமுப்பத்து நான்காமா
ண்டு, நிறைந்தவர்க்குச் சுகதுக்க நனைப்போகோடி - பேறானவிதி
லெந்த நூலைப்பார்ப்பீர், பேய்மக்காண் ஞானகுரு பின்செல்வீரே.()

பின்சென்று நிழல்போலத் தொடர்ந்துகாத்துப் - பேசாதமவு
னரகசியத்தைக்கேளும், முன்சொன்னவழலையுப்பைப்பிறகேகேளு-
முலவிந்து வாசியின்றன் முடிவைக்கேளும், தன்செயல்விட்டுஞ்செ
யலிற்றனித்துகில்லுஞ் - சாத்திரமாகுப்பைகளைத் தள்ளிப்போடு
ம், என்சொல்லு மைநூறு யிணங்கிப்பாரு - யிணக்கமறிந் திணங்
கியிரு மிகத்திற்றானே. (௪௨)

இகத்திலுற்ற முடியுப்பை யெடுக்குமார்க்க - மெள்ளளவுஞ்
சொல்லாமற் சித்தொல்லாம், மகத்துவமாம் வழலையில வுப்பேயென்
று - வழுத்தினார் சவுக்கார வைப்புமார்க்கம், சுகமதாச்சிவசன்னநில
வுப்புக்குட் - டோற்றமசனாலனைச் சுத்தியாக்கப், பகுத்தசிப்பி ய
ண்டநீர்தேசியுசி - பலபலவாஞ்செய்கீறிற் பாடந்தானே. (௪௩)

பாடமென்னப் புடமெரிப்புச் சண்ணும்புக்கல் - பாய்ச்சியேரீர்
விடுதல் சுடரில்வாட்டல், ஈடமென்ன விதனாலே சவுக்காரத்தி-லெ
ண்ணெய்க்கும் படிமுடித் தெடுப்பார்க்கனம், நாடுகின்ற சுன்னத்
தா லுப்பைக்கட்டி - நன்றானதாளகல் வங்கங்கட்டி, ஆடுகின்ற படி
சேர்த்துச் சிந்துரித்தே - யாதேழெட் டொன்பதுமாற் றுவாரே.

மாற்றாகுமிந்தமட்டுங் காணவென்றால் - வழலையுப்பு நிசமாக
வைத்தாலுண்டு, காற்றானவழலையவுக் காரந்தன்னைக் - கந்தல்கந்த

லாபிப்பித்தம் நசுடர்சொன்னார், சுற்றாணமண்ணுக்குத் தண்ணீர்
குக்குள் - குடிக்கவெண்ணெய் கக்காமற் குளிர்ச்சியித்கார், பார்த்
தாயொன்றுமில்லை வண்ணாளுக்குப் - பழஞ்சிலை வெளுப்பதற்கா
ப்படித்திட்டாரோ. (சுடு)

பரங்கிசவுக்காரம்.

படித்திட்ட வுலகத்தார் மகாவிவத்தார் - பரங்கிசெய்த சவுக்
காரம் பண்பன்றாமல், தடித்திட்டகிலவுப்பைக் குறுக்கிப்போட்
டான் - காரமதில் வெடியுப்பைத் தள்ளிப்போட்டான், வெடித்தி
ட்ட கல்லுப்பைக் குளிப்போட்டான் - வினாள் கற்கண்ண மிகவு
ம்போட்டான், எறித்திட்ட வெண்ணெய்க்கி மிதக்கவிட்டா - வெ
ண்ணசொல்லே னுண்ணடமிச வெடுப்பாச்சொய்கான், மடித்திட்டபுத்
தியினுள் மயங்கிப்போனான் - மாறுட்டமாச்சுதித்த வழலைதானே.

வழலைமுறைவரிசையாய்ச் செய்தாலுத்தான் - மக்களேதங்கம்
விட்டால் யன்னமிட்டே, விடாவென்று சொன்னதென்னவாகசத்தி
ல்-விட்டென்றவிசையுப்பை விட்டதானே, தொழின்முறைமையுமுடி
த்தவைத் தவழலையையா - சொன்னமல்லாத் சொன்னமுண்டு சு
யம்பேயானால், பழமென்றாசனையடா விசன்கித்த - பட்டவிடந்
கொட்டவிடம் பசுமென்னுமே. (சுஎ)

பசுமென்பானே மாற்றதிகமானியில்லை - பருகினுறுழிகண்ட
பாமனாயி, விசம்பென்ற வரகாசவுப்புப்போயின்-வெடியுப்புசிலவு
ப்பும்வினாமையா, சிசுமகச்சொல்லவில்லை சவுக்காரத்தி - வெடுகா
ளாய் சீருழைத்து சின்றுலும்மே, நசையிரசம் வேலையிட முடியா
தையா - கல்லுத்திபுக்களுக்கா காண்கொன்னேனே. (சுஅ)

காண்கொன்னே வென்றெண்ணி விடவேவேண்டா - கந்திசுரு
கோமுயிவைத்துறம்பார், வான்கோர்க்கவுப்பெடுக்க வகையை
ச்சொன்னான் - மறதிக்கொண்டு மாய்வதாசா கொன்னேயுப்பின், தான்
கொன்ன பருவித்து சீதான்பார்ந்தாத் - சாண்வயிறு வளப்பதல்
லாத் தவங்கிட்டாத, ஏன்கொன்னே அய்வளவும் புலத்தியாவல்-
விமயககொன்றென்னு மிருக்கவன்றே. (சுசு)

திருக்கவன்றே பிரயவித்தச் சிவமாஞ்சுன்ன - மெடுக்களென்
றெட்டாமைத்தினை கடைக்காண்டத்தின், குருக்கொளொருபுத்தி
டன்கிக்குத்தாதித் - சுற்றென்னுஞ் சமுதாய வலைக்குட்பட்டுப்,

பெருக்கமா யுண்டுத்துச் சாதற்கேது - பிரமையுனைத் தொடராள
ற்பேசக்கேது, தருக்கொருவர் தாதுவன்ன வழலைப்போக்குத் - த
னையுணர்ப்பே வைதவறித்த நீரெய்வாயே (௫௦)

செய்யவே வழலைவிட்டோன் றருசகாணன்-செயமானதுருச
விட்டோன் பொன்றிணக்காணன், மெய்யான வேமப்பால் விட்டானு
னால் - விணுக்குஞ் சமுதற் பாடாணங்கள், சையோகரசபிசமில்லா
வேதை - சாதகமாவொன்றுமுதலைஞ்சகாணும், னையாரப்புடத்தில்
வைக்கப் புனைவதன்றிக் - காரியம்போலதிலே கழன்றுபோமே. ( )

பூநீர்த்தீட்சை.

கழன்றுபோகாதபடி வழலைமார்க்கம் - காட்டுகிறேன் கற்கள்
னம் படிக்கானென்று, தழைத்தோங்கும் படிவல்ல வழரியெட்டிற் -
றுனனாத்துக கலக்கவைப்பாய் தாழ்விலலாமல், குழைத்துபோகாத
படி செளிவைவாங்கிக் - கொட்டப்பா தீட்சைசெய்த புட்பெட்டி
ம், முழன்றுபோகாமலே கலக்கக்கொண்டே - யுத்தமனே செய்யுமவ
கையை யுரைக்கக்கேளே. (௫௨)

கேளப்பா மேலான தீட்சையுப்புத் - கிரமமதாப் படியிட்டுக்கி
ண்டிப்போடு, ஆளப்பா தீட்சைமென்ன வென்பாயானு - னறையு
லிணுப்பன்றே வாயினு கம், தூளப்பாகடைவது பங்குனியின்மட்டு
ந் - துரிசமா ரவியில்வைக்க வுப்பேயாகும், ஆளப்பா வுப்பெடுத்துக்
கீறிப்பார்த்தே - வடியினடு வெடியுப்புமுடிமேல் வைவே. (௫௩)

வெடியுப்புத் தீட்சை.

மேலான முடியிலைஞ்ச பலமேயாகு - மிச்சமநா வடியிலேபல
ந்தானெட்டுக், கோளானநிவிணங்கன்படிதானென்று - கொட்டப்
பாசமாநியிலே யிட்டுமுடி, நூலானமேன்முடி சிலைசெய்த-னறெ
ருளித்புடம்போட நீற்றுப்போகும், மாளானவண்டிரீட்டேயாட்டி-
மகத்தானயின்னைசெய்து புடத்திற்போடே. (௫௪)

புடம்போட்டே யாறினபின்னெடுத்துக்கொண்டு- புதியவேர
முரியிலே களைத்துக்காச்சிக், திடம்பெற்றுக்கம்பியதாய்க் அட்டிப்
போகுஞ் - செயவுப்பி ணைப்படி நான் அங்கிக்கொண்டு, குடகிணு
புடெண்ணெய் பா னையாழாங்கிற் - குழைவையே கலக்கின்றவரை

தந்துவொன்றி, தலங்காட்டும் வேகாதவழியேனாக் தான்காச்சி வி
ட்டிநிலைய தாழியில்லாதே. (௩௩)

இல்லாமற் போகாதே யென்னெயுப்பெ - பெரித்தமெல்லக்
காச்சிடவே யிருக்கும்பாபாய், உல்லாசமாகவே யண்டம்போல-யுரு
ட்டியேரளிமுதத்தி னுலாப்போட்டே, எல்லாருமித்தமுறை பாட
மாட்டா - சிலிங்னே லிசனுப்புக் கிடாய்ச்சொன்னேன் - எல்லா
ரா மச்சுர்கொங் கணந்தாஞ்சொன்ன, வழியில்த முறையிலை மகி
ழ்த்துபாரே. (௩௪)

சவுக்காரம்.

பாப்பா னிப்படியே சவுக்காரத்தைப் - பாடாமன் மறைத்தா
ரே வழியைமார்த்தம், லீப்பா நிலவுப்பே வழியேனாக் - சிந்ததினாற்
றுநகாழ்த்திக் கொல்லுங்கொல்லும், பேர்ப்பா தருகாலே சூதங்க
ட்டும் - பெய்மக்கள் சூதத்தாற்றங்கீறும், தார்ப்பா தங்கமிட்ட சித்
தாரத்தை - தாக்கின லைஞ்சுவைத் தப்பாதன்றே. (௩௫)

தப்பாமல் வழியைசவுக் காரகன்னஞ் - சமுசயங்க ளில்லாமல்
வெளியாய்ச்சொல்வேன், மெய்ப்பாணருப்பிடுங்கற் றன்னமார்க்கம்-
விள்ளாதே மறைத்தாரே சித்தமொல்லாம், அப்பாடுகள் கிளிஞ்சிலெ
றுமுமைதன்னை - யடைவாகச் சுத்திசெய்யும் வகையாதென்றால்,
உப்பாணவுருடனே கற்கண்ணும்பை - யுணர்வாகத்தண்ணிரிற் கல
க்கிகொள்ளே. (௩௬)

கிளிஞ்சிற்சன்னம்.

கலக்கியதி றுமையிட்டு டெரிப்பாய்ரீயே - கன்மவுங்கொருகி
றிதுங்காணுதோடும், வதுங்கமுத்தவிரமுடன் சினஞ்சுடன்-வளரு
றவே நவாச்சாரங்கல்லுப்போடு, பெலக்கவே வகைவகைக்கோர்பல
மதாபை - பிரகாமற்செரிஞ்சிலைஞ்சு பலந்தானையா, இலக்கமுள்ள வ
ண்டரீ றொருக்கம்பாசின் - நெளியுவிட்டு முன்முருந்தைத் திடமா
யாட்டே. (௩௭)

சுட்டியேசிப்பிக்கு மேலுக்கீழு - மப்பிப்பின் னாறெழுவிற்
புடத்தைப்போடு, சீட்டிலோர் களையுமா மத்திறை-க்கீனவா
கவெண்டுவா களைத்தேவது, காட்டியே கடுஞ்சன்ன மாகக்கட்டு-
காரத்தின்காரத்தப் புடத்திற்போடு, காட்டியாக் கடுஞ்சன்ன
குடிக்காசை - சாட்டியாய்ந்துகொரு களையுசொல்வேன், சுட்

பென்னேயென்பது - குணமாவியிருப்பது - பாதித்தது
ஸ்வயத்தே. (கூடு)

வைத்தவுடன் பறச்சாறு படிதொழுவது - வாகாசமுழுதாயிட்டு
தனித்தாய்மை, பெற்றகடன் - அபகரிக்கப்பட்டும் - பொறுதெய்
தே போகிட்டுப்பழகாது, குறையின்மை - கடுமையின்மையுடைய
வை - கூசாமல் - மெல்ல முருகிச்சாற்றில், அத்தமென வுறை
திருக்கு மெடுத்ததொன்றே - யண்டத்தின் சம்பவல்லா மறுத்த
ப்போடே. (கூடு)

அறுத்தபின் முத்திரைகள் எவ்வெவ்வோ - யப்பனே யண்டத்
து வினாசனின், மறுத்தபின் கல்வமதி தேட்டேனாலும் - வளமா
வெருத்தப்பால் வார்த்தையாட்டி, குறிக்குமொருசாமமட்டு மரை
த்தெடுத்தே - குணமாவியிருப்பது - பாதித்தது, செறித்தபின்
பு மென்றாடிச் சிலசெய்து - சிறுபின்னாயம்பெதருப் புடத்தைப்
போடே. (கூடு)

செறித்தபின் முத்திரைகள் எவ்வெவ்வோ - யப்பனே யண்டத்
து வினாசனின், மறுத்தபின் கல்வமதி தேட்டேனாலும் - வளமா
வெருத்தப்பால் வார்த்தையாட்டி, குறிக்குமொருசாமமட்டு மரை
த்தெடுத்தே - குணமாவியிருப்பது - பாதித்தது, செறித்தபின்
பு மென்றாடிச் சிலசெய்து - சிறுபின்னாயம்பெதருப் புடத்தைப்
போடே. (கூடு)

வெறுப்புப் பற்றியாவகம்.

சேரப்பாவிச்சுன்னன் தனக்குகாவலகத்தா - னப்பனேயென்பது -
சேரப்பாவிச்சுன்னன், கரப்பா கெட்டடக்கிப் பல்க்கல்கத்தா -
மெனஞ்சிற்பினை கொடுத்தாரு, விரப்பாவண்டவுபா சத்தில்திப்
வெறுப்புப்பைக் கட்டுதற்கு அகலாதினீ, சேரப்பாவிச்சுன்னன்
மபன்னு - சேரப்பாவழிபுறந் தடுத்ததுமேனே. (கூடு)

செறித்தபின் முத்திரைகள் எவ்வெவ்வோ - யப்பனே யண்டத்
து வினாசனின், மறுத்தபின் கல்வமதி தேட்டேனாலும் - வளமா
வெருத்தப்பால் வார்த்தையாட்டி, குறிக்குமொருசாமமட்டு மரை
த்தெடுத்தே - குணமாவியிருப்பது - பாதித்தது, செறித்தபின்
பு மென்றாடிச் சிலசெய்து - சிறுபின்னாயம்பெதருப் புடத்தைப்
போடே. (கூடு)

வாங்கித் - திற்பாசனவுக்கார கணியப்போட்டுக், குலங்காமல்விறு
கத்தி வெழுபாக்கைத்துக் குணபாணமல்லிவை விடிலையவாங்கி,
புலம்பாமற் பிடுகிலேபொப்பிட்கொண்டே - மறின்மேலே சவுக்கார
காட்டிவைவோ. (௧௬)

கட்டித்தே பேரவாத்த விடிலைப்போட்டுக் - கணபான கிளிபோலே
கட்டிக்கொண்டி, கட்டிபான்றிப்பாட்டிலே வெல்லுமிட்டுத் - தண்
னிழம்புவித்திய சவுக்காரத்தின், பொட்டனாத்தைத்தொங்கவிட்
டு மேலுறழ்ப - புலகாமற், பிடுகிலைப்பாற் கொல்லினாள், திட்டமா
மதலக்கிலே படிமவெழுத் - திட்டமாகவெந்தபின் பிறங்கிடாயே. (1)

இறக்கியே வித்தித முன்றலுமித்தி - மென்மகனே யவித்தனி
த்து விடிலையிக்குள், மறக்காமற்குதன்னைப் படிதானிட்டி - வழலை
மையவந்த தின்மேலே கணவங்கொட்டித், திறக்காமன் மேலுமொ
ருட்டிபுழுத்தி - திறமாதத்திறத்தொகைவிட் டதையும்பின்பு, பிறிய
கொ - விடிலைப் - பிடுகிலைப்பாற் கொதினம்பீரு

தப்பாமல் வழலிசவுக் காரகனலே - கமல்
வெலியாய்ச்சொல்வேன், மெய்ப்பானருபபிடுகத்த ஈன்மமார்க்கம்-
விள்ளாதே மறைத்தாரே சித்ததொல்லாம், அப்பாசேள் கிளிஞ்சிலே
ஹமுமைதன்னை - படைவாசச் சுத்திசெய்யும் வகைவாதென்றால்,
உப்பானவுவருடனே கற்கண்ணும்பை - புணர்ந்தென் -
க்கொகொண்ணே.

என, கட்டிவைத்துத் திற்பாசனமே

காமாத்தித்திறந்த சவுக்காரத்தை - வைத்தனே யவித்தி
குடித்திடுகொட்டித், தாபாணமல்லிவை விடிலையவோ தான
வைத்தித் குணபாணமல்லிவைத்துத், பேரவாசவுக்கார மறற்கு
கொண்டி - கணபாணமல்லிவைத்து கட்டிக்குண்ணே, ஹுதுகிளிஞ்
சித்தித்திறந்தமெட்டி - திற்பாசனமற்றதின்மே லுமிவிடொட்டே.

பொட்டனாத்தைத் சுத்திசெய்யத் - குலங்காமல் வெப்பிவி
ட்டொருபாக்கித், திட்டமாத்திற விட்டியாரு - வெத்திருக்கு
துகித்திறந்தமெட்டி, கட்டிபாணமல்லிவை பொடித்துக் கொ
ண்டி - கணபாணமல்லிவைத்து, கட்டிபாணமொன்றனா
திறந்திடுகொட்டி - திற்பாசனமற்றதின்மே லுமிவிடொட்டினை (௧௭)

விலைபண்ணியண்டத்தின் பொடிக்குள்ளைத்த - மேன்முடிச் சுண்ணாம்புச் சிலைசெய்து, கல்லவொரு பத்தெருவிற் புடத்தைப் போடு - கலமாசுசுண்ணாம்போல்வெள்ளையாகும், அச்சிலைமுண்ணைத்துளிப்பிச் செய்கொன்று - மதைவிட்டுச்சாம்பொன்றுட்டிப்பின்பு, விலைபண்ணிக் காயவைத்து முன்னாள்வைத்த - விரானகிரிஞ்சிலண்ட சுன்னத்துள்ளே. (௭௨)

உள்ளானவியமொரு கழஞ்சுபோட்டே - புறவெருக்கம்பாலாலடைத்துக்கொண்டு, உள்ளாதசவுக்காரவிலைக்கேகான் - சாதகமாய்க்கவசமிட்டுச் சிலைசெய்து, மெள்ளவேபந்தெருவிற் புடத்தைப் போடு - வெண்ணிறபோற்சுண்ணம் விரயமாகும், துள்ளாதவழலையின்றன் சுன்னங்கண்டாற் - நுருசுத்க்களிம்பற்றுச் சுன்னமாமே.

சுன்னமோ னைத்தென்று முதற்காண்டத்திற் - சொல்லினேன் சவுக்காரச் சுன்னஞ்செய்ய, வன்னமென்ன வைத்தகன்னம் குறையாப்பண்ணி - வழலையைத்தான் கிரிஞ்சிலண்ட செய்கோட்டிக், நிண்ணமாக்குகைக்குள்ளைத்துப் புடத்தைப்போடு - சிவசியா கடைசியிலே செயமாஞ்சுந்நாம், அண்ணலுமைக் கேயுநாத்தானித்தயித்தை - பம்மையுமென்றனக்காக்கி வறைத்திட்டானே. (௭௩)

வெடியுப்புத்திராவகம்.

அறைத்திட்ட வெடியுப்புத் திராவகத்தா - னப்பனையன்பாகச் சொல்லக்கேளு, திறம்பெறுநல் வெடியுப்புப் பலந்தான்பத்துச் - சினமதையினங்கனுக்குச் சேர்ப்பாயொன்று, உரைத்திட்டசவுட்டுப்புப் பலந்தானென்றே - கித்தமனெவெண்டாரம் பலந்தானென்று, அறைத்திட்டகல்லுப்பு மிணங்குந்நோ - வரிமசீர் வழலைபலங்காலாமன்றே. (௭௪)

காலாகுத்தருசுவெள்ளை யன்னபேதி - கமகமென்று பரிமளிக் குவாற்பூரந்தான், காலானதிட்சைமெல்லாம் வகையொன்றுக்கு - நன்றாகவொருபலமா கிறுத்துக்கொண்டு, ரூலானகிப்பியோ மருவியுப்பு - துக்குவாய்பலமொன்றாத் துகளினல்ல, மாலானமருத்தெல்லாம் பொடித்தொன்றக்கி - மைத்தனெகுப்பியைப் பக்குமாட்டே.()

மாட்டியேமகிப்பேற்றி மெரிசேர்பாத - மைத்தனெமேற்குப்பிவாய்முக்கானா, ஊட்டியேயுநையுடனே வடியுநோ - கினைவாப்பி

மீதவாதி ஸ்வாமிவாங்கு, பேர்ப்பா மஹாலிங்கம் இலிங்குநிதிகள் - செ
 ற்ப்புநிதிகள் வழங்கித் தந்தபாசாயகூட, தாண்டிவாசு நெடுப்பவன்
 வன் வாழிநகரவாழி - சமுத்திரமெல்லாம் வாடுகோண்டிமாடே. ( )

மாட்டேன் வழியாய்த் தான் - வகையாக வாய்முறைவாய்ந்துக்கொண்டே, காட்டேனேயிருந்து வாழவேண்டி - என் னையுத்தா மொன்று தன்னத்தோ, கடவுளதுநுகுபுயம்பை முன்னே யுட்டி - கொண்டுள்ள குருநைக் குருநையாகுமி, தேடவே கொ ண்டித்தம் வாய்க்குந்தது - சிந்தாக்குமாய்வுவ லோகத்தியாய். ( )

நவகோகமொன் றுக் கு ளொருமாவின் - ஞாலமுமாற்றுகுமல்
 லவேதை, புலொகத்திருந்துபெண்டா பிள்ளையோடு - போசனங்க
 ள்செய்தவுநிற் பட்டியுண்டாம், தனவானயோகரிட்டை கையதன்ப்-
 தவ்விசில மனதுவைத்துச் சான்றாயாதீர், சிவமான வாசாயுப்பை
 த்தோடித் - தேகமித்தி முதலிருபுத்தைத் தஞ்செய்யே. (ஏசு)

இருபத்தைஞ்சித்து

செய்தென்றுகொடுத்தபடியின்பு இவர்களுள் - சித்தாருக்காமென்று சொன்னபொருளைத்தேறவே, உயரிலாதபடியேனாகாநாடுகெவ்வனவதன்பெயரைச் சொன்னுகிறேன் புலத்திமர்கேள், மெய்யான சிவநீர்வை எத்திரீட்டரை - வேதாத்தஞ் சித்தாக்க மேலுங்கீழும், உய்ய வேண்டியசித்தி மவுண்டித்தி-புண்ணியமுடன் காபசித்தியுடனிடமே.

உடனாகவேட்டெழுத்து மஞ்சரமுத்து - முற்றவாதாதித்தி
பிரதாபகித்தி, திடமானவாழ்கித்தி சத்தகித்தி - தேவகித்தியாதா
கித்தியோதி, குடமானகுளிகித்தி சொகுசுத்தி - கூறியதத்
வழிசாபகித்தி, மடலானவாழ்கித்தி யோகித்தி - மகிழ்வாப்பாசாத
சாம்ப வத்திச்சித்தி. (அக)

சித்திரமும் போலித்திர சாகித்தி - திறமான ஞானசித்தி யி
வைவாசியா, முத்திரைத்தந்திரப் பார்வை - முத்திரை
ஞ் சித்திரம் - மெய்தமெய்தம், இப்போது சித்திக்க வேண்டு
மென்று - மெய்தம் மெய்தம் மெய்தம் மெய்தம் மெய்தம் மெய்தம்
முத்திரைத்தந்திரம் - முத்திரைத்தந்திரம் போலித்திர
மெய்தம்.

சிவசுன்னம்.

போக்கற்ற சிவகன்வ மில்லாக்காரம் - பொன்றருமொ வென்
 நெனை புசுழந்தகேட்டால், வாக்காரச் சொல்லுதற்கு மனமோவி
 ளலை - மலையிலுள்ள சித்தர்கட மறைவுக்காகத், தாக்கான சவுக்கார
 வழகைபென்று - சாத்தினசேயல்லாம னிசமேயன்று, நீக்காயற் சிவ
 வுப்பைபத் தின் னோமென்று - கிவவுப்பைத் தின்னாம னிபுத்திஞரோ

ஆரணித்த வேனியுடைச் சிவஞாற்பை - மன்றைக்கே தின்
றவிட்ட தடியாமுப்பு, நீரணித்த சிவவின்றைச் சத்தியுண்டு-கிசயில்
லா வடையலுப்பைப்பெற்றாணிவி, வாரணித்த சத்தியேதாயுமாணன்-
வடையலுப்பைப் பின்னையென்றான் மரித்துப்போச்சு, கூரணித்த வா
காசு வுப்பைக்காணச் - குடிசிறிட்டுக் குப்பமெனாநொன்றானே.()

சூழ்நிலை மாசிலாக் திவதனேபங் - சூழ்நிலைப மேடமாய்
 சூழ்நிலைப மேடமாய், தயமாபத - மன் சூழ்நிலைப மேடமாய் - பா
 லசித்தங்கொடுக்கின்ற சத்திசூழ்நிலை, சூழ்நிலை - அகமைப
 அப்பாரு - மேலெழுந்த லுரத்தி னுணுக்கம்பாரு, அம்புபு
 னமிநிஞ் சத்தம்பாரா - மற்வதற்குக் கடைபிலித்தாய் காண்டம்
 பாரு. (அரு)

குருமுடி-கூடும் வகை

பாரப்பா சிவசுன்னம் பண்ணுமார்க்காம் - பாடுகிறேன் குருமு
டிக்கும் பாக்ச்கன்கை, ஊரப்பா வெளிதிறத்த சொன்னீரானு - சொ
ருபொருளுஞ் சித்தியா துளாத்கேச்சாபம், சீரப்பா நந்திடனாந்
சொல்லு - தெளிவானே விஞ்ஞாலைத் திறத்துமாட்டுக், கூரப்பாவறி
யானுக் கித்தாயானு - குந்தமுள்ள வெழுதற்குத் சூடியாவாயே.()

குடியாடப் போதாம லீசன்விட்டு - சுதரிய கிலவுப்பின் சுட்
டம்பார்க்கு, அடியொலிகள் லாமற்காண் டந்திற்சொன்ன - லடை
யாளப் படியெடுவா காசன்கை, துடியோடே திரந்தவன்னியிழுதி
யாவான் - டெடுப்பானே செங்கென்ற வெடைவாடுதன்றான், படியீ
திற் பணவெடைவா முப்பினுலே - பாய்ச்சலாம் பூமிவெள்ளம் பழு
க்கும்ன்றே. (அ)

பழங்கலையெனச் சொல்லும் - பாண்டலே பண்டலே
 னை நான பார்த்துக்கொண்டே - எழுந்தெழுந்த மாயினு
 த - நானதான் பாண்டலாய்த் தண்டலிசையாம், கொழுக்கேவ யெ
 ன்குறந்த ராசாசு - மொழுகின்ற பாண்டலாய்ப்பைக் குணமாச்சே
 ர்த்து, மொழுகிய பாண்டலாக வேதாந்தமாய்த் - வெளியில்
 வைக்க வானமாய்த் திறந்தும்பாடு. (அ.அ)

மிகுந்த பண்டலே மெரிந்துப்போட்டு - மிகுந்தப் முழு
 தும் பிங்கலினாய்த் து, மிகுந்த பண்டலையாய்த் தந்திரனா
 னின் மைத்தலே மூன்றாம் வானமாய்த், துதிக்கின்ற கந்தமெய்கை
 ளிப்போலாகு - துதிக்கை வானமெய்துத் தைத்திடாத, கந்த
 மெய்த மிகுந்தப் முழுபிங்கலின - கனமாகு விட்டபின்பு கிசுந்த
 க்கேவ. (அ.அ)

கிளவிய காமாமினனாச்சித்து - கிளவியுள் - கிளவியுள்
 காமாமினனாச்சித்து - கிளவியுள் - கிளவியுள்
 மிகுந்த - பண்டலையாய்த் துதிக்கின்ற கந்தமெய்கை
 ளிப்போலாகு - துதிக்கை வானமெய்துத் தைத்திடாத, கந்த
 மெய்த மிகுந்தப் முழுபிங்கலின - கனமாகு விட்டபின்பு கிசுந்த
 க்கேவ. (அ.அ)

திருப்பாடி காமாமினனாச்சித்து - திரண்டமுத்து ம
 லிப்போலாகு - துதிக்கை வானமெய்துத் தைத்திடாத, கந்த
 மெய்த மிகுந்தப் முழுபிங்கலின - கனமாகு விட்டபின்பு கிசுந்த
 க்கேவ. (அ.அ)

திருப்பாடி காமாமினனாச்சித்து - திரண்டமுத்து ம
 லிப்போலாகு - துதிக்கை வானமெய்துத் தைத்திடாத, கந்த
 மெய்த மிகுந்தப் முழுபிங்கலின - கனமாகு விட்டபின்பு கிசுந்த
 க்கேவ. (அ.அ)

புறநாடுகளைக் கட்டுஞ்சுன்ன - பொய்யினத் துருசை
முத்தி நீற்றஞ்சுன்ன, மறவினத்தஞ்சுன்ன யாட்டுஞ்சுன்ன - மா
ற்றேயி நிமினாத்தவாழ்ஞ்சுன்னம், பருதிபேற்காயித்தி பண்
னுஞ்சுன்னம் - பாய்க்கக்கமனாட்டுப் பாயுஞ்சுன்னம், சுருதிமுடி
யாவிருத்தித் தட்டுஞ்சுன்னம் - துகளினது பூரணமென் நியம்ப
லாமே. (௯௩)

இயம்புகின்ற பாடாண மெட்டெட்டுஞ் - மென்மாளே சுன்
னமறா விற்பக்குஞ்சுன்னம், பம்பெற வேயுபரதூற் நின்றுபத்
தூப் - பம்பாம்போ லாட்டுவிக்கும் பரமாஞ்சுன்னம், களிப்பறையு
முலோடியக் களித்துத்தூய் - களிப்பற்றப் படிக்கமதாக்க ட்டிஞ்
சுன்னம், செயற்புகளு மலைமாமன் செடி பூண்டென்னாஞ்-செம்பொ
ன்னஞ்செயும்பரம சிவஞ்சுன்னம்மே (௯௪)

சிவஞ்சுன்னத் தட்டினாழர்த்திமுன்னஞ் - செனகாதி ருவிசுருந்
ருசுப்பொழுஞ்சுன்னம், தவமானபதினெட்டுச் சித்தர்க்கெல்லாஞ்-சக
லசிந்துங்கொடுக்கின்ற சுத்திசுன்னம், கலஞ்சுன்னத் தவாதசுந்தை
கடந்தசுன்ன - நாடாந்த ருண்டலிக்கு னாண்ணுஞ் சுன்னம், பாவெ
ன்னுங் கடல்கடந்து குளநிபப் - பரஞ்சுடரா கின்றிலங்கும்-பரம
சுன்னம். (௯௫)

சுன்னம்பிற் கடுகிலொரு நாலுபங்கு - ருசுமொரு சேரதனி
ற்றாலினக்கால், அண்ணாத்தபார்த்திருக்கக் கெருகெறென்றே - யாடி
யே மதமடிகை படக்கும்பாரு, அங்காத்து திரியாதே வந்தஞ்சு - ம
னாவளவு மலையளவி வெடுத்தப்போட, விண்ணோத்து மேருவைப்
போன் மாற்றக்காணும் - வேண்டுகின் னுறைகோடி விள்ளொ
னாதே. (௯௬)

விள்ளவேயக்கியுடைச் சூரத்தன்னில் - வெத்தியாவ்வனவெறி
த்தப்பாலிப்போட, வெள்ளைநிறப் பாநிரண்டே டுறைத்துகிற்கும்-
வெள்ளமுறை முன்னுதினத் தின்றுயானுள், கன்னமென்று நேரத்தா
னருணம்போலாக் - காயசித்தியோடகித்தி கைக்குள்ளாகுர், எள்ள
வும் பிரகில்லை முழிகால - மிதப்பின்றுச் சூமுன் டிருக்கலாமே ( )

இருக்கலாம் கொஞ்சமது வெவ் வெவ் - விவ்வுருவம்வரு
பெருமது பொற்றம், பெருக்கல்கொண்டிற் சின்பாத் - பெற்

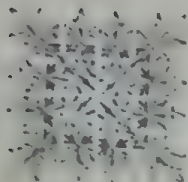

நீ லாக் கித்தறான் பேசலாகுந், நெருக்கமுறு மாயிரத்தெட்ட
 ன்பட்ட நமை - விட்டத்திற் கட்டிவந்து நிலைக்கலாகுந், முருக்கலா
 மீதுவாய் முருக்கலாலான் - மந்துமே மற்றவுப்பின் முடியா
 காதே. (சுஅ)

இவ்வாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ள பத்துக்குள்ளே - உறுதலுக்குஞ்சு
 பெரிய மாயாவுக்குஞ்சு என்பன, கூறுவதற்குநிலை உற்பலலங்-
 குறையா உலவையுஞ்சு உணர்ச்சொன்னேன், மதறிவகூறங்கிலிலே
 மாயாவுக்குஞ்சு என்பன - மாயாவுக்குஞ்சுவதை உயருதிற் சொன்
 னேன், தேறுவாயுடுபெரிக்கும் மனையுஞ்சு - திரானவிந்நாலா
 த் கிவமுண்டாமே. (சுசு)

இரண்டாங்காண்டம்

முற்றிற்று.

செவ்வாய்க்கிழமை 1947.11.10

கணபதி தனே.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

முன்றாங்காண்டம்.

காப்பு.

சிவமானபூரணமே நாதனென்று - சின்மயமாவின்றவொரு பரமே யாதி, உவமானமில்லாத பரந்தனக்கே - புறவாகின்றுவொரு நாத மச்சு, நவமானாதவிந்தி ரண்டுமொன்றாய் - நன்மைசெறிபரிதிமதி சுடர்களான, பவமறயிற் றான்முன்றாங் காண்டத்திற்கப் - பராபர னுமைவகரணே காப்பாமன்றே. (க)

காப்பானவிர்தனான் முற்றும்பார்த்தெ - கைகாட்டு மாரியன் பேரற் காட்டுங்காட்டுஞ், கோப்பானசாகாத காறானன்மைக்-குணத் துயர்ந்த புலத்தியவசரமாமென்று, நீப்பரியபரிசுத்த வழதகங்கை- நிலைபிறந்த பூவழலைமுப்பூமார்த்தம், மாப்பெரியவிந்துவி னூற்றுக் குள்ளே - வளர்நடஞ்செய்பராபரமாஞ் சோதிநானே. (உ)

சோதியாய்சின்றவழி தீட்சைபெல்லாஞ் - சொன்மறைவோ வொன்றுமில்லை பைஞ்சாங்காண்டம், வாதிபாமவாமதா தீட்சை தீட்சை - வாமமென்றாதமதா பூமிநாதம், வேதியாதாதவித் தண்டபி ண்டம் - வேதமதநால்வேத மாறுசாஸ்திரம், ஆதியாதாதவித்தப்பப் பைய - வரகாவிதிநிறந்த வண்டநானே. (ஈ)

பஞ்சிகரணதிட்டை.

அண்டமெனிலண்டமன ருசியண்ட - மகாசம்பிருதுவியண்ணி
ர்போககற்ற, பண்டமெனிற்பண்டமன்று பரமேசோதி - பகராத
பொருளாய நகர்பாவட்டம், கண்டமெனிர்கண்டமன்று கல்லுகல்
லு - கருவாயுருவாகி மைஞ்சாம்பிண்டம், தெண்டமென் றுகியா
தே நகர்த்தல்லு - தெளிவானபிருதுவிய லொன்றுமாச்சே (ச)

ஒன்றுவாயிருதுவியத் துவிர்தரோரோன் - ரோகோகோவப்பி
னாத் தச்சிரண்டாம், வன்மைபிருதேயுபத்துச் சிவன்முன்று-வதை
யானவாயுபத்துச் சிவனுன்காம், அத்தாம்பத்துச்சிவனோனாதென்
ப-ராகரபஞ்சிகரண தீட்டையாச்சு, பன்னியபூகவழிபிடுத்துச்சொ
ன்னோன்-பகரர்களுகாக வுப்பைத்தானே. (ரு)

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்.

உப்பென்றலுப்புமுதற் கற்பூரந்தா - னுடனிருந்தாற்குமரிசுறி
சுமைப்பாளந்தே, அப்பென்றலுப்பதின லுப்புண்டாச்சு-தரகரவு
ப்போடு புளியிலி தேயாச்சு, தப்பென்றதீட்டைதச தீட்டைதானே-
யறைவாதமொருவா லறியப்போமோ, மப்பென்றலிரண்டாம் கா
ண்டத்தின்புழி - மாசிலந்தாம் காண்டத்தின் மறைப்பிராதே. ()

மறையாமல்சவுமியசா காமுங்காணு - மதிவழியேதானறிந்து
தீட்டையோது, கறையற்றதீட்டையிலாப் பாதகர்க்குக்- காணாதே
மொருளாண் கடினமாகும், மறவற்றகற்பூர சோதியின்னல்-வாம
த்தினந்தியோனி காணலாகும், மறையாதசோதிகடற் தப்பாற்சென்
ருள்-மகத்தான கணபதியைக் காணலாமே. (எ)

காணலாத்தியமொடு துரியாதிக் - கனமைய சிதம்பரத்தின்
மேலாமபிடம், காணலா மாறுக்கு மேலாம்பிடம்-காதலனைகணபதி
யு மெதிரிற்றோன்றும், காணலாக்கோடான கோடிபூசை - கருத்
தோடு செய்தகாற் குருவைக்காண்பாய், காணலாம்வங்கென்றுபூசி
த்தகாற்-கருங்குதல் வல்லபைகல்வாமனிப்பண்மன்னோ. (அ)

கணபதிபூசை.

வல்லபையுள் கணபதியு முன்னேக்கண்டு - மவுனமந்திர மூப
தேசிகதருவட்டாய், அல்லபையிப்பொருளைவெளியிடாதே-யாம்

ஓர் ஊம் சிவாவெனவா னறியச்சொன்னேன், சொல்லரிய தண்பதி யின் பூசையாச்சு - துள்ளிலாப் பரப்பிரம பூசைதன்னை, விள்ளரிது வேண்படி செய்யினுச்சி - வெடிதுமரித் திடுவையிஃ துண்மையா மே

உண்மையா முறுதிகொண் றெறுப்பார்த்தா - லோகோகோ தெரியுஞ்சா கரத்தினேர்மை, உண்மையாவங்கென்று வாசியாலே யு தக்கும்பித் திடிலொர்பாப் பிரமவாயில், பண்பாகப்பளிச்சென்றுதி தக்கும்பாராய் - பாலகனே பரப்பிரம வாயில்காணும், வண்மையா நாற்சாதி யிடமுத்தோன்றும் - வாவாவா வங்கென்று தம்பிப்பாயே,

பிரமன்பூசை.

தம்பித்தே யிரோசகபூ ரகமுஞ்செய்து - சாற்றுநெற்றி நேர் மைசமு முனையையேளித், தம்பித்த வாசியைநே ரிழுத்தவாங்கிச்- சதுராகக் கும்பத்திற் பாய்ந்துநன்றாக், தம்பித்தேயிடகலையிற் கும் பித்தக்காற் - சாற்றரிய பரப்பிரம சோதிதோன்றும், கும்பித்து வாசியையேற் கொண்டெழுப்பிக் - கோதறநின் றிடிலொர்குருக்கா னும்பாரோ.

(10க)

குருவான சதுமுகனுவ் கலைமாதுஞ்சீர்க்- கோடிரவிபோலநின் றன் கண்ணிற்காண்பர், அருவான வச்சபையிற் பீடந்தோன்று-மங் கென்று பூசித்துத் தரிசிப்பாயல், மருவாகி மலராகிப் பிரகாசிக்கு- மவுனமந்திரமுபதேசித்தருள்செய்வார்காண், கருவானகருவையா வ ருபருபங் - கண்டறிவாய் நமயவசி யருபந்தானே.

(10உ)

அருபமா நாததரி சனமுமாச்சு - தரகரா பரப்பிரம பூசையாச் சு, சொருபமாஞ் சங்கையில்லா மவுனமாச்சு - துகளில்சச்சிதநந்த வுருவுமாச்சு, தருபமாஞ் சாகரத்தி னேர்மையாச்சு - தானான சொ ருபத்தின் மூன்றாங்காண்டம், நிருபமாம் பூரகத்தைக் காணலாச்சு- நிகரிலாச் சதகோடி யுகங்கள்கானே.

(10ங்)

வீட்டுனுபூசை.

காணேநீபூரகத்தைக் கண்டான்மோட்சங் - காணயோசொற் பனத்தின்முன்றும்பிடம், வாழேநீமவுனசிவயோகியாகி - வழியான சபையையாவங்கென்றுன்றி, மாணேநீகும்பித்துத் தம்பித்தேநன்-

மைந்தனே யிரோசகபூரகத்தாலொட்டிப், சேனையங்கென்றேயொட்டிப்பார்த்தாற்-நெயிரமுப்பா விட்டுணுவின் சோதிமாதோ. (யச)

சோதியா மவுனகுரு சோதியவா - கடர்கோடி காந்தியிலே வாசியேகம், தீதியாஞ் சோதியிலே யறிவைபோட்டி- தீனவாகப்பா ர்த்தக்கா லொடுக்கக்காணா, பாதியாமொடுக்கமதிற்கும்பித்தக்கா ற்-பளிச்சென்றுவாயிலது திறக்கும்பாந், சாதுவாமலிட்டுணுவோ டணய்குதான்பாய் - சமர்த்தாகளிருவனாயும் பூசிப்பாயே. (யரு)

பூசிப்பாய் கற்பூர தீபவாசம்-பூரணத்தின் மவுனமலர் சோதி சோதி, யாசிப்பா யவர்கடரி சனத்தைக்கண்டா-லப்பனே கேட்ட தெல்லா மருள்வர்பாராய், ஷாரிப்பாய்மவுனகுரு வுபதேசத்தை- யையனேயுனட்குய்யும் வகைசொல்வாரால், வாசிப்பா யுபதேசமுன க்கேசொல்லி - வண்மையுட னீதிற்கும் வகைசொல்வாரே. (யசு)

நிறுக்குமப்பா வாயிலது மவுரத்தாலே-கீனவாக வாசிகொண்டு தம்பித்தக்கால், அறிந்தபா ரக்கென்று கும்பித்தேதா- னமுதமிழி யிரோசகபூ ரகமேசெய்தால், பறக்குமதுசமுமுனையிற் வாயில்காணு ம் - பார்த்தக்கா லதின்பெருமை பகரொண்ணது, சிறக்குமது சிகா ரத்தின் வாய்சோதி - சிறப்பான சோதியிலே யறிவாய்கிலே, ()

லில்லென்றாற் சுர்மாதா னிறாட்போமோ - நேரான சோதியி லே கீனாவாய்முப்பி, அல்லென்றா லகாகதத்தில் ருக்ரன ருத்திரி- யவர்பெருமை யில்வுலி லார்தாங்காண்பார், வல்லமையா லவரொளி யைச் சொல்லப்போமோ - மகத்துவமா மதிகோடி பீரபகாணும், எல்லென்று மவர்தம்மை மவுசமாக - வெண்மனே பூசிக்க முத்தி யாமே. (யஅ)

பூசிப்பாய் வாசில ரர்ச்சித்தக்காற் - புசும்பெறவே யுன்றனை க்ரண் பேதேசிப்பார், யாசித்தமவுனகுரு வுபதேசத்தை-யையனே சொல்லுகிறேன் வண்மையாக, ஆசரித்த சீனேரு வங்கிவ்வம்ங்- கரகராவ நாகதத்தின் மவுசமாச்ச, பாசமற்றுப் பரமபத சோதிகள் னைப் - பாலகனே பணித்தீ பூசிப்பாயே. (யக)

மயேச்சரபூசை.

பணித்திவாய் சுமுமுனையின் பூசையாச்ச - பாபரமாம் விச த்தியின்றன் பூசையேரு, அனைத்திவாய் மயேச்சரனை யைந்தாம்

வாயி - லறைவாரிய மயேஸ்வரிதா லோக்கம்பிடம், அண்ணந்திவொ
யைக்கென்னும் வாயிறன்னை - யரனறியவனக்கென்று வாசிகொண்டு,
* குணித்திவொய்கும்பித்துத் தம்பித்தக்காற் - கோடான கோடி. ௨௦
மதிகாண்பாயே. (௨௦)

மதியான மதியையா ரவிரான்கோடி - மகத்தான நாதர்கடம் ப
ரமவாயில், துதியான துதியையா ஹரியம்ரு - ஹரியமம்பதவியது
மவுகவாசி, விதியானமவுகத்தின் வாசிகொண்டு - விதியமா விழுத்து
நீ கும்பித்தக்கால், அதியான வதிங்குண் வகாரரோதி - யரகரா வ
ங்கென்று கும்பிப்பாயே. (௨௧)

கும்பித்துத் தம்பித்து மேருபாய்க்காற் - குணமான வாயிலது
திறக்கும்பாரு, நம்பிக்காண் கொல்லிவிட்டே ளங்கென்றுத்தா-னன்
றான விரேசகபூ ரகமுஞ்செய்கால், வம்பித்து வாசியதுக் கிடமாமை
ந்தா - வாயுவது வெழும்புமடா வண்டட்டும், தம்பித்துவாசியைநீ
தாண்டிப்போனாற் - நமவாயின் முடரது தடைக்கட்டாமே (௨௨)

கட்டாமே மவுகத்தாற் கும்பித்தக்காற் - கைலாசங் கொள்ளா
து புக்கபோற்கப்பும், அட்டாமே யென்மகனே யண்டரண்ட- மங்
கென்று கும்பித்தா லப்பாலோடும், மட்டாமே யிருத்ததின லாவ
தென்ன - மவுனம்விட்டான் மாயையிலே மாண்டுபோவாய், தட்டா
மற் நம்பனத்தா லொட்டிப்பாரு - தடையறுக்கு மவுகத்தாற் றுண்
டிடாயே. (௨௩)

தாண்டியே மனக்கண்ணாற் பார்க்கும்போது - சதகோடி பிர
பையொளிர் சோதிகாணும், மாண்டவொரு மயேச்சுரன்றான் கொ
லுவிருக்கு - மகத்தான சபைவளர்மெஞ் ஞானவிடு, அண்டியேயவ
ன்றன்னைத் தரிசித்தக்கா - லப்போதே மாயையெல்லா மகன்றுபோ
கும், தாண்டியே ஹரியமலர் கொண்டுபூசி-ஹரியத்தின் மயேஸ்வரி
யைத் தெரிசிப்பாயே. (௨௪)

தெரிசித்தப் பூசித்தாற் கும்பங்காணாற் - தெரியாத மவுகமெ
ல்லாந் கொள்கதேபோகும், அருச்சித்துக் கும்பித்தாலமுதஞ்சித்து-
மாச்சுதையாவுபதேச மருள்வர்பாராய், பரிசித்துப்பாலமுத முட்டு
வார்பார் - பாலகனே சொல்லுகிறேன் மவுகவாங்கியம், நாச்சித்து ந
ங்மங்ஙங் சிங்கென்றேநீ-வலமாகச் செபித்தின்று தெரிசிப்பாயே.

* குணித்திவொயென்பது-குணித்திவொயென விகாரப்பட்டது.

சதாசிவபூசை.

நலமாகச் சொன்னேன் மயேச்சுரனுமிக்க - நயமா'கமயேஸ்வரி
யும் பிரகாசிப்பார், வளமாகவிசத்தியுடைப் பூசையாச்சு - வளராறு
தாரத்தாக் கிணையின்பீடம், அலையாமலாதார மாறும்வாயி - லாக்கி
ணையிற் சதாசிவத்தின்சத்தியூசை, வளமாகவாசியை யெங்கென்றே
தான் - மாட்டாறுதாரத்தின் வாயிறுனே. (௨௬)

வாயிலெகாதாரத் தாறும்வாயில் - வகையறியாச் சித்தர்களாற்
றிறக்கப்போமோ, ஆயிலா தாரசிதம்பரத்தின்வாயி - லாயிரத்தெ
ட்டிதழநனை யார்தாங்காண்பார், பாயிலதபாயும்வகை பரிவாய்க்கே
ளு-பங்கென்றுவாசியை தம்பித்தக்கால், பாயுமததோன்றாது மை
ந்தாசொல்வேன் - பால்போலேதெரியுமா தாம்பாரோ. (௨௭)

பாரியவாசியை தம்பித்தக்காற் - பகரொணுவாறுதாரத்தே
யுன்னை, ஆரொன்றே கேட்பார்கள் சபையோரையா - வாக்கிணையிற்
றெரிசனத்தை யறியவந்தேன், தேதொன்றுசபையார் மெஞ்ஞானவி
ட்டிற்-செப்புசுரணுதிபற வாழ்விப்பார்கள், வாடுவென்று வாசிகொண்
டு கும்பித்தக்கான்-மதிகோடிவிமதிபோற் சோதிகாணே. (௨௮)

சோதியா மவுசுவ யோகசோதி - சொற்பெரிய சோதியிலே
யங்கென்றேநில், ஆகியாஞ்சோதிசொல் வெளிதோவப்பா - வாதார
சோதியிலே யண்டசத்தம், பேதியாதண்டபகி ரண்டமட்டும்-பேச
ரியசெயபேரி முழக்கக்காணும், நீதிசேர்டனசபை யோகங்காணு-
கிழத்தரியபதினென்பேர் பூசிப்பாரோ. (௨௯)

பானாயவகமெனாற் சுகங்கன்காண்பாய் - பாலகனையகத்திச
ன்பிட்டுத்தோன்றும், ஆனாய வறிவரகத் தியன்றனே'மை- யறிந்த
வனெமெஞ்ஞானமவுசயோகி, தேனாய சதகோடி யோகம்பார்த்தே
ன்-செப்பரியவகமசுனிற் றெரிசிப்பாய்காண், சி'பெற்ற மவுசுரு
வுபதேசித்தார் - செம்மைமிகு குருபூசையருளினாரே. (௩௦)

அருளிஞர்குருபூசை மவுசபூசை - யையனே விரோசகபூரகமு
ஞ்செய்கே, அருளிஞன்மவுசுரு பூசையை-வதையறிந்தேன்சு
ப்பிரமன்ய னுபதேசத்தால், அருளிஞர்சத்தசாகரங்களாச்சு-தரிய
சச்சிதானந்த மறியலாச்சு, தருளின லண்டரண்டமேறலாச்சு-தறை
வெய்விட்டசை யருளினுச்சே. (௩௧)

ஆச்சுதையாவாசியை யீழுத்துவாங்கி - யாதாரவாயில்கடந்த
ப்பாலையா, பேச்சப்பாபுகும்பித்துத் தப்பித்தக்காற் - பேரூன பனா
வாயில்காணும்பாரு, கூச்சையாகமலம் கொண்டேயுங்- குமரகுரு
பாதமல ரர்ச்சிப்பாயேல், ஆச்சுதையாவாசியினுற் பூசையாச்சு- தர
கராத்திரிசனத்தைக் காணலாச்சே. (௩௨)

காணலாமாதார பூசைசெய்தாற் - காயமதுபெலக்குமசற் சுழி
வோவிலை, மாணலா மாதார மாறுந்தொல்லை - வைவகத்திலார்செ
ய்வார் மவுளியீய, வேணவாவற்றசுவையோகொனி - வேதார்தகுருச்
செய்வார் சித்தர்செய்வார், கோணலிலா வைவ்நூற்றின் மவுர்பூசை-
குறைவறவேமுடிந்தொரு செய்திகேளே. (௩௩)

கேளையாவெத்தனை சொன்னாலுமெய்யாக் - கேடுகெட்டமானி
டர்க்குவிவேகமில்லை, ஏனையாவென்னுலின்மறைத்தவெல்லாமென்
மகனே நினைவாகவிந்நூல்பாரு, வானையாவாதார மாறுஞ்சொன்னே
ன்-மகத்தானவாசிவசிவையோகஞ்சொன்னேன், பாழையாபனாவாயிற்
பூட்டுச்சொன்னேன் - பரிவானமவுரத்தி னோட்டம்பாரோ. (௩௪)

ஓட்டமாந் துலாராசி சென்மக்கூறே - டோகோகோ பாதத்தி
னோடுக்கஞ்சொன்னேன், ஆட்டமாந் சிதம்பரத்தி னடனஞ்சொ
ன்னே-வகத்திலுப தேசமதை யடைவாய்ச்சொன்னேன், தாட்டிக
மாச் சராசரத்தி னிலையுஞ்சொன்னேன்- சச்சிதாந்தவொளியறியச்
சொன்னேன், ஈட்டமா மாயிரத்தை யாய்ந்தபார்த்தே - யிந்நூலைந்
தங்காண்ட மினிதாப்பாரோ. (௩௫)

இந்நூற்றினெந்நூற்றிற் சூட்சாகூட்ச-மென்னவித்தை சொன்
னெனையா வினிமேற்பாரு, அந்நூற்றான் மதிவெண்பா வாதஞ்சொ
ன்னே - ஞாறிவாரலைகடக்குழவனிமீதில், முந்நூற்றான் சீவரத்ன
வொளியைக்கேளு-முர்க்கமிலாக்குநூநூலைம் பதையும்பாரு, உன்னி
லைதா னிந்நூலிற் நிறமாச்சொன்னே- னுரைககின்றேன் பதினெண்
பேர் சாபமன்னே. (௩௬)

சாபம்.

சாபமதைப் பதினெண்பேர் சித்தர்கூடிச் - சமர்த்தாக வேகவு
பனிடத்திற்சென்று, பாபயிலாப் பரனருளாற் சாபங்கொண்டு-பாவி
த்தே னென்னுறான பவித்திடாமற், சாபமென்று லைந்நூற்றின் ம
வுசாபம் - தாயிட்டார் யோகசிவப் பொருள்களெல்லாம், ஆகவென்
றை யாயிரத்தி னேகசாப - மருளினா ரானுலேவியாடன்றே. ( )

சாபநிவர்த்தி.

பலித்திரை யோவுப விட்டித்தொன்று - பரனருளாற்பாப்
பிரமபாதம் கண்ணிச, பலித்திரை யோபாபத்தோ டொத்தியானும்-
பாமவொளி யோ கவிதம பண்பாய்க்கேட்டே, அலைக்கலெனச்
சாபத்தை விளித்தியொய்கே-யாயிரத்திற் றூலிதகா னென்றுசொல்
ல, முனித்தி லேயாபமது விவர்த்தியாச்சு- மூண்டவுபதேசமுரை
த்தார்பாரோ. (௧௮)

பாணையாசாபத்தி னிவர்த்திகேளு - பாலகனே யிந்நூலானிவ
ர்த்தியாச்சு, தாயாபாபநிவையா யிரத்திற்சொச்ச- மையனேயிந்
நூலிந்நூலும்தாம், சேனையாசமயவ நிறிவ்உறிக்காச் - செபிப்பா
ர்பி கிங்கிலியு மூமலுமென்று, மாறையா மநயவசிம நிக்நிறிக்நா-
மத்தாவகிநிக்நிவம கிவெவ்நேருதே. (௧௯)

மூதவேபடுனெண்பேர்சாபம்போச்சு-கோகோகோசகலசித்தர்
சாபம்போச்சு, தேகமறவுடமவுருவிவர்த்திசெய்தா-லென்மகனேசத
ங்கைகொஞ்ச நடனமாடும், போசவேசதகோடி சிவிதக்சாபம்-பொ
ய்ம்மையன்நெனமகனே கிவித்தியாச்சு, மாறவேமகத்தான சாப
மெல்லா - மாண்டையாவிந்நூலி னிவித்தியாச்சே. (௨௦)

இந்நூல்சித்தி.

மாண்டேசாபங்க னிவர்த்தியாச்சு - மகத்தானவைந்நூலும்ப
லிதமாச்சு, ஆண்டரிபவாதா மாறுஞ்சித்தி - மையனேயாயிரத்திற்
வாதஞ்சித்தி, மாண்டவொருவாசகித்தி கமனஞ்சித்தி - வாழலாஞ்
சிசம்பாதத்திற் குளிகைசித்தி, காண்டிஃதண்டாண்ட பிண்டஞ்சித்
தி-சாற்றரியவட்டகன்மஞ் சித்தியாச்சே. (௨௧)

சித்தியாம் பரிபாடை யிதவேயாகுஞ் - சிவமானவைந்நூலுமி
தவேயாகும், முத்தியாமுன்னுயர் தீட்டைசித்தி - மூலமாங்குருநா
லிம்பதவுஞ்சித்தி, சத்தியாமாதிவெண்பா நூறுஞ்சித்தி - தனிப்பூ
சைகிதிமொரிந்நூறுஞ்சித்தி, அகதியா மைம்பதற்குண் முப்பூசி
த்தி-யாகா முப்பதற்குட் குருவைப்பாரோ. (௨௨)

குருவான சத்திசர் மூநூறுஞ்சித் - குணமான பஞ்சகாவிய
முஞ்சித்தி, பரிவாகப்பதினென்றுஞ் சித்தியாச்சு - பாங்கான கா
வியத்தின் குருவாயிடம், அருவானகாவியத்தா யாபிட-மாச்சுதை

யிரத்தொடைந் நூறுஞ்சொச்சம், துரிசுற்றசொச்சமையா பூர்வக்
நியானஞ் - சொன்னேனே யாயிரத் திருநூறாமல். (சுங்)

சொன்னேனா யிரத்திருநூ றதனிலைய - துளில்வைத்தியத்
தைக் கைபாகத்தோடு, மூன்னமுந்நூற்றிற்செந்நூரஞ் சொன்னே
ன் - மூர்க்கமறநூற்றிலுயர் பற்பஞ்சொன்னேன், வன்னமுள்ளவா
யிரத்தைக் நூறுஞ்சொன்னேன் - வகையானவயித்தியத்தை வளமா
ச்சொன்னே, பன்னுருணவாகடங்கள் பரிவாச்சொன்னேன் - பண்
டிதர்நோயாளிகுண மறியச்சொன்னேன். (சுசு)

அறிவரிய பதினைந்திற் பாவபுண்ணிய - மாய்த்துரைத்தே நெ
ன்மகனே யின்னுங்கோளு, செறிதரயிராயிரத் திருநூற்றுக்குட்-
சேர்முத்தியயித்தியத்தை முழுதும்பாரு, பறிதலிவாச்சகலவகைய
திகக்கோவை - பார்த்தக்கா லிதன்பெருமை பகரொண்ணாசால், இ
றுசலிலாப் பன்னிரண்டி னூற்றிற்சொன்னே - னித்திரமயேந்திர
மாஞ் சாலந்தாமே. (சுரு)

சாலநிலைநூறோ டனைத்தினுக்குஞ் - சாற்றறியியயிநூலை
நீகண்டாச்சொன்னேன், பாலபஞ்சபட்சி வையநூற்றிற்சொன்னே
ன்-பரிவாசகலையமோ நூறுஞ்சொச்சம், சாலவொரு நொட்டியந்
தொண்ணூற்றிற் சொன்னேன் - சாற்றுமோரோமுபறிவொட் டியத்
கைப்பாரு, ஆலமெனுஞ்சாலத்தின் கோவையை - வாயிரத்தோ
டரைம்ப தினைந்தாமே. (சுசு)

ஆமேகா ணதன்றோகையை மென்னசொல்வே - எதலிலொ
ரு மூன்றுலட்சங் காப்பதாகப், போமேசாப் புலத்தியனெசொல்லக்
கோளு - புகழ்மருவுசாத்திரத்திற் கிலக்கமிடலை, நாமேகாணில்வளவு
ம் பார்த்துத்தேறி - நயமாகப்பொருள்படவே யுனக்குச்சொன்
னேன், வாமேகா ணதத்தியன்வாக் கமுதவாக்கு - மாகிலத்திலாரறி
வார் மவுணிக்காமே. (சுஎ)

வயிரவபுசை.

ஆமையா நூற்றொகையை யறித்தசொல்ல - வம்புயிரிலொரு
வரா லாமோவாகா, ஆமையாசமைய வறிந்தறிமென் - தடைவாகம
றிமென்று நூறுவாய்தான், ஏமையாவெண்ணோனாம் வளமாங்கீறி-
யிடும்வளமாயிரோகையிடுற சூழம்போட்டு, காமையாவெட்டெழுந்
தைநன்றும்மாறி - நாமாகவயி வகைப்படுத்தியே. (சுஆ)

பூசிப்பாயமுதலும்பம் வைத்துநன்றூப் - புகழ்மருவுமவுந்தின்
மதனப்பாலும், யாசிப்பா யாயிரத்தெட்டிதழினுலே - யருச்சனைகள்
ரெய்து கற்பூரகோதி, வாயிப்பாய் மவுசுவ ஞானத்திலே - மந்திர
பஞ்சாட்சரத்தாற் அபதிபம், கேசிப்பாய் வயிரவனைப்பூசித்தக்கா-
வேராப்பளிச்சென்று கோதிகானே. (௪௯)

சுப்பிரமணிய தியானம்.

பளிச்சென்று கோதியெதிர் கண்டகானூ - பயிரவனுத்தோன்
றுவான் பாயமோவிலை, வழிச்செல்ல வேனவர மீவானூற்றூப் - ப
வாவனத்தியானஞ்செய் வரமேகேளு - அளிச்சென்றேயவசுமகவ
ரலோமென்றே-யழகாக வறகோணமடைவாப்போடு, செழிக்கவே
யாறெழுத்துகடுவேகானூ - தெளிவாகவினோகையோரூறும்போடே.

பூசை.

போடினோகெழிற் சரவணபவாவென்றே - புகழாகவறகோணத்
துள்ளேவிலை, வினேருத் தம்மிரண்டு வாயினுஞ் - மீளிர்வீரவா
கினுடைப் பிரங்கானூர், ஆடையா கால்வாயிற் பிசஞ்சொல்வே-ன
ரிம் பூரிம் கீர் மடைவாப்போடு - முடையாவோங்கார வட்டங்கா
னூ, மோகோகோவறுமுகவன் நிபானமாச்சே. (௫௧)

தியானமாந் தெரிசனத்தின் பூசைகேளு - திறமானவத்துவை
யா மவுநகித்தி, கியானமா மதனப்பரின் மதனகோதி - கிருபையுட
ன்மவுநமல ரச்சிப்பார்பார், தயாகிதிவாஞ் சுப்ரமண்யன் பூசையா
ச்சு-தான்பிரத்தியாகமாய் மவுநஞ்சொல்வான், அவாவவறுத்தே மெ
ஞ்ஞான மவுநபூசை - யான்கண்டே னிப்பூசை நலமாவின்றே. ( )

இப்பூசையாரசெய்வார் டவுனிதுன்ப - விற்பமிலா வேதாந்தி
யோகசெய்வார், இப்பூசைகித்தர்ஞா னியர்கள்செய்வா - தொழிற்று
லாயசிபுத் தவர்கள்செய்வார், அப்பூசை தனையான்கண் மனக்குச்
சொன்னே - னம்புனியி லெருச்செய்வார் மவுநஞானம், கைப்பூசை
சொன்னேன் முன்றாங்காண்டத்துத் - தாரணியிலாரறிவா ரிந்துல்
பாரே (௫௩)

பாரான சித்தாடை யானஞ்சொல்வேன் - பரனஞானன் மனித
ர்களி லொருவராவார், தாரான துலாரசி பூர்வஞானக் - தான்றொ
டர் தவனியினசுத் தோன்றிமேலார், விருன விட்டருறை தொட

டநேர்மை - விளங்கவே லபித்தக்காற் கித்தியாகும், ஆரணபிராண மயவித்துவாலே-யாச்சுதைபா மாயையிலேமணிதர்வாழ்வே. (௫௪)

மணித்தராப் பிறந்ததின லாவதென்ன மகத்தான துலாராசிய றியவேண்டும், செனித்தக்காற் சடமழியா திருக்கவேண்டுஞ்-செட த்திலுள்ள பொருளெல்லாம் காணவேண்டும், கனிப்டனாக்காயமது பெலக்கவேண்டும் - கருவிகர னாதிக்கோக் காணவேண்டும், சிளத் தொழிந்து துலாராசி யடுத்தகற்பஞ் - சிவயோக மவுதத்தி விருந்து தேறே. (௫௫)

தேறவே சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேளு - தெளிவாகவாதார மாறுங்கண்டு, மாறவே வாசியிலை யொடுக்கங்கண்டு - மவுசசிவயோக த்திற் சமாதிகண்டு, வீறவே மெஞ்ஞான தீட்சைகண்டு- மேதக்கபூ ருவத்தின் பூசைகண்டு, ஆறவே யண்டரண்ட பிண்டங்கண்டே-யா கரா செகற்குருவை யறிந்துகானே. (௫௬)

செகற்குருவைக் காணவழி சொல்லக்கேளு - தீமைமிகுபொய் களவு சாயித்துரோகம், வருத்தகொலை காமம்வஞ் சனைகள்பாவம்- வழுத்தரியவாணவங்களற்றுப்போனால், அகப்பேய்போய்நீதினைத்த படியேயாகு - மன்றன்றோ சமாதிகனிற் கற்பங்கொண்டால், விகிர் தகுரு மெஞ்ஞான மவுசமாகு - மேலான கற்பமுண்ணக் கருவைக் கேளே, (௫௭)

கோயாகாயமது வச்சிரமாகுங் - கருபையுடன்வல்லானாக்கற் பங்கொண்டால், ஆனையாமண்டலத்தைச் சாவுபோச்சு - தறைவரி யசட்டைதள்ளிப் பூர்வமாச்சு, ஏலையாசிவசத்தி தேகமாச்சு - தெ ப்போதம்வச்சிரமா பிருக்கும்பாரு, கோளேதம்வாராது நான்சொ ல்வாக்யங் - கொண்டவனே மெஞ்ஞான குணமுள்ளோனே. (௫௮)

வல்லானாக்கற்பம்.

குணமுள்ள வல்லானாக் கற்பஞ்சொல்வேன் - குருவானசத்தி யுப்புச் சிவத்தினுப்பு, மணமுள்ள பிங்கானிற் போட்டுமைந்தா-மக த்தான சுன்னத்திற் பலந்தான்போடு, அணியுள்ள வைம்முலமைங் காயந்தா - மப்பெவார்பஞ்சிகரண தீட்சையுப்பு, னணியுள்ளநான்கை யுமே கூட்டிமத்தி - நன்றாகவிரயினிற்றண் பனியில்வையே (௫௯)

வையையா விரவிநிற்றன் பரிபின்னவக்க-மகத்தானசெய்நீரு
பாருமாரும், ஸாயையாவதிப்பட்டா லற்றுப்போகுங் - கத்தூரி வ
யைம்போ தெருமபாரு, செய்வயாசீராகிற் பண்ணும்பண்ணிச்-
செய்வான் செய்நீரு முறைப்பாரு, யையாருநூக்கன்னம் விராக
ங்கொண்டே - ஸ்ரீபொயிச்சிவெண்டாய் கட்டிக்கொள்ளே. (சு10)

வாலையுரை.

கொள்ளையாகிரண்டனையும் பின்னான்றன்னிற் - குணமாகச்சொ
ன்னபடி கொஞ்சம்போடு, நன்னாயாவிதனிலே நிமிடம்வைத்தா-
னாத்தவிலேயெயம்போ லிறுக்கும்பாரு, பன்னையாமகமைகிறை குரு
வின்பாகம் - பன்னாகவெடுத்துக் கேள்புரை, வன்னாயாவாயெனு
ம் வாமப்பெண்ணை - மனநா சினித்தநீ நியாணிப்பாயே. (சு11)

நியாணித்தாயாகின்மெஞ் ஞானந்தோன்றும் - திருவுடையவலை
ப்பெண் னெறிநோகிற்பான், தயாபரிமா மனாகெனரி ஞாபிசீலி- சாம்
பயிவ் தரிபஞ்சாட்டாகெனமாரி, உயர்வுறவே வல்லாணைக்கற்பமெ
ற்கிள் - ஸ்ரீபொருடருமாறு வரமிவாய்காண், கியானத்தோடிறுந்
துவகிற் சிவியும் - கேட்கிவொன்றமுறக் கட்டிப்பாயே. (1)

அவ்வாறாத்தாமன கேட்டதான - ஸ்ரீபொருதேதேயெனென்று
வாறான்பாரு, அவ்வாறாத்தத்தா வியாறொன்பா - ஸப்பனை யக
த்தியன்றன் சிட்டுவென்பாய், ஒவ்வென்றேசகத்தமிட்டு முக்தமிட்டு-
யொன்மைமுத மன்க்குப்பேசுஞ் செய்தான்வான், நாவென்றசற்கு
ருவை நாவாத்தா - னாத்தா கிரோமணிநயப் பூசிப்பாயே (சு12)

பூசிப்பாய்மாதிதனில் யோசுத்தற்றப் - புண்ணெயமோர்ப
னவெடைதான் கொண்டான், முசிப்பாய்வகிரிநையா நென்னசொ
ல்வேன் - மொழியாசிறைத்தா ளளவும்போதை, யாசிப்பாயண்ட
ரண்ட வாகிவொண்ட - யங்கென்றுகும்பித்தா லுயரத்துக்கும், மா
சுறவேமலசலத்தாந் திரண்டிப்போரு - மைத்தனே வித்துவையுங் கட்
டெம்போடு. (சு13)

பாறையாமண்டல்கான் கொண்டாய் - பாலகனேபகிபோ
ரு மதனமாகும், பானாய வாகியோ வெடுக்கிப்போகும் - பகாரிய
பனாவாய் லடைக்கமாத்கே, அனாய வறகவையுண்டியின்வெறுப்
பா - மாகாரமாறுந்தே சித்தியாகும், கனையாவல்லாணை வருட
ங்கொண்ட - சோவையுன்பெருமை செப்பக்கேனே. (சு14)

கேளாய் டென்னசொல்லேன் பூர்வஞான - கோகரத்திங் மே
லறைதான் லிறக்கும்பாரு, மாளாய்மெண்டலத்துக் கொய்வொச்சட்
டை-மைத்தனே யுரியுமந்தக் கற்பத்தாலே, வாளாய் மதனப்பா லின்
ங்கொண்டேபார் - வண்பசுவின் பாலேதான் மயங்கவேண்டாம்
கோலிஞெண்ணூற் றுறசட்டை தள்ளுமெய்யாக் - கூறுதொகை
யாயிரமா முருவங்கானே. (சுசு)

காணப்பா தேகத்திற் குடுகொண்டாற் - கண்மணியேகண்டவு
டனயச்செந்தூரம், மாணச்செந் தூரமெடை பணமாக்கொண்டு-
மைத்தனே செந்தேவி லடைவாயுட்கொள், நானிப்போஞ் சடத்தி
லுள்ள நோய்களெல்லா - நவிலரிய செயகற்பமெனெய்யாலே, வீணப்
பா வலையாதே யாருஞ்சொல்லார் - வெளியாகச்சொல்லிவிட்டே னு
ண்மைதேறே. (சுசு)

தேறியந்த வல்லானாக் குருகற்பற்றைச் - சீராகமுறையறிந்து
செய்வாயானால், வீறியைந்த பயன்பவக்கும் பரத்தினுனை - மெய்ம்
மையாச் சொன்னெனையா குருவினுனை, மாறிவிந்த முறையதனைச்
செய்துபார்த்தேன் - மாசற்ற குருவழியிற் பவிக்குங்காண்பாய், ஆ
றறிவார் கைபாகஞ் செய்பாகந்தா - னறிந்துசெயவின்னுமொரு தூ
ல்பாராதே. (சுசு)

இன்னுமொரு செய்திதனைச் சொல்லக்கேளு - வெழிலான க
ற்பத்தை யுண்ணும்போது, பன்னுகின்ற காற்றுவெயி லாகாவோட்
டம் - படர்கடைசத்தித்தலிவை யாகபொய்ம்மை, தன்னுமொழி
கொலைகளவு மாகாவெண்ணெய் - சுண்ணாம்பு கடுகுபுளியுள்ளியாகா,
தன்னிதிக் கொம்மைமுலை மடவார்தங்கட்-சையோகமதனையுநீ தள்
ளுவாயே. (சுசு)

தன்னையாகள்ளுஞ்சொ ளிறைச்சிமச்சந்- தன்னோடுபுகையிலை
யுழப்புந்தள்ளு, மெள்ளவே கடுங்கோப மதனைத்தள்ளு - விரிகடல்
சூழ் புவிவாழ்வை யொருங்குகேதள்ளு, கொள்ளையா விடயவாசனையி
ற்செல்லுங் - குணமிலா மனப்பேயை யதிற்செல்லாதோர், விள்ள
ரிய வேகாந்தத் திருக்கிண்மையை - வெருண்டோடும் பூரணத்தி ன
முதமுண்ணே. (சுசு)

யோகநித்திலா.

அமுதமிழி யோகமது செய்யவென்னி - லப்பனே காணீட்டிப்
படுத்திக்கொண்டு, மமறையிலா திடக்கையை முடிமேல்வைத்து-வ

முத்துபுரணத்தெ நார்கழி முனையமேலி, சமரசமாவாயினையே யிழுத்துக்கொண்டு - சமர்த்தாகக்கேசரத்தின் மனையைவத்தே, அமைதியொடு பராபரத்தைத்தரிசித்தேதா - ஸையனேல்லாடத்திறுங் குவாயே. (௭௧)

தூங்குவா யிழுமுறையே தூங்குவாயேற் - றவாதசாந்தத்தன் றே நிறத்தேயாடும், வாங்கவென்றான் மாலைத்தின் மனிதனாயா-வையா - இத் தெரியாமன் மாண்டோர்கோடி, வாங்குதினைக்கடறபுவி யின் மனிதனென்று-மாளாம விருக்கவன்றே சொன்னேன்பாரு, ஏன் மிளிர்ந்தலையாம விருத்துமைத்தா - வென்றனைப்போற்கோடியுத மிருக்காதேறே. (௭௨)

பத்தியம்.

தேறவென்றற் கற்பத்தைச் சீராக்கொள்ளு - தியங்காதே யின்னுமொரு செய்திகேளு, பாறவென்றற் பத்தியம்பத் திரமாப்பண்ணு-பறியிந்திரி கடுகுதிரிபலாதியோமம், விதுபெறசீரகமொன் றிரம்புபத்திரி - சிச்சாதிக்காய்க் புளியானாயோடு, காதுகிறகோரெ றுது பயறோடையா - ஸமாகக் கட்டியதோ ருப்புமாமே. (௭௩)

வெண்சாணாக்கற்பம்.

ஆதமே கற்கொறுக்கைப் புனிமற்றைய - வறையவிய கற்பூர சிலையின்சுன்னம், வாகாணவண்டக்கல்லிற்றன்சுன்ன-மகத்தானகன் னுதைவச்சுன்னம், சேகாருமொருபொழுதே யன்னக்கொண்டாற் - றேமது சட்டைதள்ளித் திழும்பாரு, பாகமாவெண்சாணாக் கற்பஞ்சொன்னேன் - பகரியசித்தர்கட்குக் குருவிதாச்சே. (௭௪)

ஆச்சப்பா வின்னுமொரு கற்பஞ்சொல்வே-னண்டபகிரண்டம தை யிடித்துக்கொண்டு, கூச்சமிலா திடித்ததிலே நண்ணிவிட்டுக்- குறைவறவேயிழிசுறுநாழிவொண்டு, ஆச்சியமோர் படிக்கடவிட்டுப் பின்ன - ரடுப்பேற்றி பதனையோர் சாமமட்டும், காச்சப்பா மெழுகு பத மாகும்போது - கனிவாகக்குருசெயரீர்ப் பாகக்கேளே. (௭௫)

காயாதிதற்பம்.

கோயா வதைவாற்றி மெடுத்துப்பாரு - கேசரத்தின் காயாதி கற்பமாகும், கோளொன்றும் வாராது குருவைப்போற்றிக் - குரு செயரீ ரொருபலந்தா னதெளிவ்விட்டு, வாவிதவிதனிற்சாமங் காய

வைக்கின்-வண்மைசேர் மெழுகுபத மாகுங்கண்டாய், தானுறவீம் முறைவதனை முடித்தேயேகாட் - சரமதனாற் றியானித்துப் பூசை செய்யே. (எசு)

மேன்மூலசுத்தி.

செய்யப்பா பரபரத்தைத் தியானபூசை - செய்துநீ முடித்த பின்பு செப்பக்கேளு, லீயனேருரியோதயத்திலேதா - னடைவாகப் பெருவிரலிற் றடவிக் கொண்டு, உய்யையா வுண்ணுக்கிற்புரளவேற் றி-யும்மென்றுவாசியைநீ கும்பித்தக்கால், கைப்பாகவியன்றகபமொ ருங்கேபெல்லாங் - சமுன்றுவிடுமின்னுமொரு சுத்திகேளே. (எள)

மீழ்மூலசுத்தி.

சுத்திசெய்த மூலத்தின் சற்பஞ்சொல்வேன் - றுகளிளக்கற்ப மது சூட்சுசூட்சம், பத்திமைவாச் செய்வவொருசெங்கற்றாழைப்- பகாரிய சோற்றோடே குருவைச்சேர்த்தே, அதனையொரு சீலையி லேமுடிந்துகொண்டே-யடைவாகப்பிழித்தக்காலியிழியுஞ்சாறு, சித்தி தருங்குருசெயரீர்கூடவிட்டுத் - தீயேற்றி யோர்சாமமெரிததிடையே.

எரித்திடுவாய் மெழுகுபத மாகுமப்போ - திறக்கவைத்தென் மகனே யின்னுக்கேளு, புரையற்றசுத்தசலமதனில்வார்த்துப்- புல த்தியனே யிரவிதனிற் காயவைக்கின், அரக்கதுபோற் செம்மைநிற மாகுமைவா - வைபமதைச் சுத்திசெயு மிதைப்போலுண்டோ, பரு த்ததன முடையமலை மகளைப்பூசை - பண்ணுசெய ரீர்மகிமைவறை யக்கேளே. (எசு)

அறையக்கே ளென்னிடத்தன் புள்ளசிட - வராமியிர வதினா லே தோய்த்துக்கொண்டு, பறியும்பா வுண்ணுக்கிற்புரளத்தேய்க் கிற - பாழான கபமெல்லாங் சமுன்றுபோகும், முறைப்படிசெய்மு லத்தின் கற்பத்தாலே - முடித்ததேற் காயசுத்தியாகுங்கானே, மற ப்பிலாதடிமூலஞ் சுத்தியாக - மைந்தனே வந்திசுத்தி நாட்டம்பாரே

நாட்டமைவா கண்ணோட்டம் பார்த்தாயான - னைமனசுமுமு னையில் வாயில்காணும், ஆட்டமைவா வவ்வாயி றிறக்கும்பாரு-வமு தகெவ்கை யங்கிருந் தடைவாய்ப்பாயும், வாட்டமைவா வமுதமதை க் கொண்டாயனாள் - வாழலாங் கோடான தேடிதாலம், பாட்ட

மைபா பாவிட்டுஞ் சொல்லவில்லை - பாலகனே யுன்றனுக்குப் பா
ரித்தேனே. (அக)

பாவித்தே வின்னமொரு கருவைக்கேளு - பற்பினியினண்ட
மைபா பாவிட்டாய்வெழு, ஆவித்து மறிவீர்களண்டக்கேளு - டை
விட்டு பத்தாடின் வைஞ்சங்கட்டி, வாவித்துப்பதினைஞ்சு மெடு
பாவிட்டாணி - வாமாகத் கல்லாரளி லுலக்கைநாட்டி, ஏவித்தே
யிறுப்புறவை யதனுவையா, விடித்திடுவா யிருமாம மின்னுங்கேளே,

கோவியா வென்மகனே யறியச் சொல்வேன் - கெவுனமென்றரசு
கெவுனம் குளிகையையா, ஆகையா வத்தையு மாவதாக்கி-யையனே
கத்தாய் கண்டிட்டு, காடியா வலக்கையாற் றலக்கிமைத்தாக்கன்
பாவிட்ட தெரியவைப்பாய்சாமமட்டும், பாடியாபலிதமாய் கெவுன
வித்தே-பாலகனே பரிட்சைகளை யின்னுங்கேளே. (அங)

இரசக்குளிகை.

இன்னங்கேளினமறித்த சொல்வேனையா - வெடுத்தமுறைதப்
பாது குறுகின்வாக்கே, அன்னங்கேளடிமுலப்பழக்கத்தாலே - யை
யனே வலத்திற்புளிமைப்போட்டே, இன்னங்கேள் சொன்னகுரு
மொயிர்விட்டே-மெழிலாக விருசாம மெழுகாவாட்டி, அன்னங்கே
வண்டமதி விதானமாக - வப்பனே கெவுனத்திற் குளிகைபாரே.()

பார்ப்பா குகையெடுத்த ரவியில்வைப்பாய் - பாலகனே பன்
விரண்டு சாமங்காய்த்தால், வேரப்பாகுகையெத்துக்கையாற்றட்ட-
வெண்டலத்தின் சந்தாமைய வென்னசொல்வேன், ஆரப்பாவறிவார்
க வண்டவித்தை - யாடலா மித்தவித்தை யகேகங்கோடி, சீர்ப்பா
முன்னொன்ன தெனிகைக்கொண்டு - திறமாகத்தீயெரிப்பாய் சாமங்
கானே. (அரு)

காயாதிசன்னம்.

சாமமட்டு மிக்குருவைக் காயவைத்துச் சமர்த்தான கேசரத்
திற் றியைப்போட்டு, காமேவு கற்புவன்னம் போலேகாணும்-குரு
க்குருவாஞ் சன்னமதிற் றலத்தான்போட்டே, ஆமென்றப்பயினி
முதல்வையின் - மையனையிக்குவி லண்டம்போகிட்டு, டோமென்
மே யோர்கொடுதான் கொடுத்தானு - வேளோகையிறக்கவைத்
தெடுத்திடவே. (அசு)

எடுத்துப்பா ரண்டமது சிவந்துகாணு - மென்மகனேருருசெய்
யநீர்தலிற்போகிட், ஓடுத்துப்பாரோர்சாமமாறவிட்டே - பூமையெ
ன்றாகுகதடிலே யண்டம்வைத்தே, அடுத்தப்பார்மெழுநூற்சந்
துமுடி - வையனெசெசுபுடத்திலடைவாப்போடு, மடுத்துப்பார் ம
கத்தான புடத்தினு - வமத்தனே காயாதி சுன்னந்தானே. (அ௭)

தானுகாயமஃ நாநியாதி - தருவான சுன்னங்கே சரத்தின்சு
ன்னம், காணு சடையில்விற்குஞ் சரக்கெல்லாந்தாய் - கட்டுமையா
விச்சன்னக் குருவினாலே, மீனாகுன்னமதைப் பதணம் பண்ணு -
வேதாந்தசுத்தரமே யின்னுங்கேளு, ஆனுவம்பிகையாம் வலைப்
பெண்ணை - யர்ச்சித்துப்புகித்துத் தெரிசிப்பாயே. (அ௮)

தெரிசிப்பாய்தேனமுதஞ் சொரியுராதைத் - தேவர்முனிவரர்
துதிரெய் தேத்துமாற, அருச்சிப்பா யண்டசராசரத்தின் சுன்ன -
மாச்சுதையாவின்னுமொரு கருவைக்கேளு, பரிசிப்பாய் பராபரத்தி
ன் முப்பூச்சுன்னம் - பரிவானசுன்னங்காயா திசுன்னம், முரிசிப்பாய்
முச்சுன்னம் பலத்தான்கொண்டு - முன்சொன்ன முதண்ட தயிலங்
கேளே. (அ௯)

கருத்தயிலம்.

கேளேயையஞ்சுவைப்புத் திங்கனொன்று - கேசரத்தின் பச்
சோந்தி பச்சைப்பாம்பு, ஆளே னெண்டோடு பச்சைநாபி-வன்பா
கவாந்தைக்கண் கோட்டான்பிச்சு, தேளே நீ தேவாங்குக் கண்ணும்
பிச்சு - தேசிபுடைவிரத்தமப்பா பிச்சுமாரும், மாளே மிட்டவலை
ப்பிச்சுக்கண்ணு - மகத்தானதேவையையா பச்சையாமே. (சு௮)

ஆமையா செய்யாண மெய்யாமிச்சை - யருநட்டுவக்காலிரு
ழி வேழத்தோ, டேமையாவிப்புவிச் கருநாய்மண்டை - யிவம்புஞ்
செவ் வாலரனை யுமெய்ச்சிச்சு, காமையாகரும்பூனைக்கண்ணினோடு -
கருவான நெண்டோடு கபாலவோடு, வேமையாவழிமறித்தான்பிச்
சுக்கண்ணும் - வேதாந்தவிச்சுளியின்பிச்சுமாமே. (சு௯)

ஆமென்ற செந்தேனங் கருந்தேனாமை - வையசெங்குளவிக
ருங் குளவியோடு, தேமேவு கருங்குளவியன் நெண்டோடு - தெளி
வான சுழல்வண்டு கருவண்டோடு, மாமேவு புறகோடுபிண்டிப்பூச்
சி-மகத்தான நாகத்தின் விடம்பிச்சுசோடே, ஏமென்ற வித்திரகோ
பத்தோடைய - வேடதொடை முப்பத்திரண்டாமன்றே. (சு௧௦)

ஆமேதான் கந்தரம் வித்துக்கொடு - வைவனே வழிஞ்சியி
வை காழியப்ப, பாமேவு மதவப்பூ மதவந்தித்து - மதத்தான மரு
பாம்பாசை வைக்கவேறு, காமேவுகாஞ்சொழியின்லேநங்குட்டிக்-
கண்பாணிபோஞ்சாணின் வித்துக்கொடு, வேமேதான் வெண்குன்றி
க் கருங்குன்றிக்கு - விவகம்பமேயப்பாற்பாரு மின்னும்கேளே. ( )

கேமேதான் காதிக்காய் காதிபந்தி - கேடிலி லவங்கப்பூ லவங்க
பாம்பா, கேமேதான் கந்தரம் மஞ்சள்பாரும் - கூதரியமுறைபப்
பா பழிஞ்சொழிபாரும், காமேவு யிவையகூந்தம ரவிசிற்பாயி - வெண்
மகளை மெருகை நினைந்தகேளே, கேமேதான் வலையகல்லாசிற
பேய் கி - குந்தவா விதுபாலைவகை யாளுற்றானே. (கூச)

தாவென்ற விதுபாலைக் கொண்டுமுற்றச் - சாற்றரியகுரு
செயி மகனாகி கே, காளுவ வைமுறலம் கூடச்சேர்த்துக்-கனி
வாக விஞ்சுகியைப் பண்பாட்கொடு, தேனான சஞ்சரியாய்க் கருவா
ய்க்குறச் - கேமேதான்வெண்குன்றி தாவைப்போற்றிக், கேமே
தான் விடுவோலே விதுபாலைப்பா - பேய்மகனே யலையாதே யின்
றுப்பேளே. (கூடு)

வித்துமையா சொல்லுகிறேன் கனிலாக்கேளே - வியும்பரியசா
லமென்றார் குறையவை. ஆன்னமையா விவைக்கெல்லாஞ் சித்
துவித்துக் - மாடலா மித்தயிலத்தகைகவித்தை, கன்னமையாகவி
துகத்துக் குத்துவித்தை - கன்னமுடிவிழிக்குமுன்னே யகேசமவித்
தை, இன்னும்செகு வித்துமையாவினோகவித்தை - வெண்ணசொ
ல்லே வட்டவம்ம வித்துமையாமே. (கூசு)

ஆமேதான் காதுபாதுகாங்குசித்து - மாடலா மித்தயிலத்தாலே
பாரு, காமேமுன்னொன்றையெரு காடுகண்டன் - சாற்றரியதயிலத்து
தாற்றியவிப்பாட்டு, பாமேவு கமபதினாற் கழற்றவாய்க்-மகத்தான
விடுவெல்லாக் தாடுமகனா, பாமேவு குறிவெட்டிக் கலசமவைத்
தாடுகா மித்தயில மித்தகொய் குணமாத்தானே. (கூசு)

காவென்றொருபுறமாக் குழிதான்வெட்டித் - தகைமைபெ
யுறவா காவையெரு தாய்கி, காவென்ற கருத்தயிலப் பாண்டத்
தாவை - பாண்டசொகைக்கித் கேமேவைப்பாய், ஆவென்ற பா
ண்டசொகைக்கித் - காவணியி விட்டவொருமுட்டைகொண்
டுகினைந்தகொண்டி - காவையி - கிளங்குமையா கல
சமமாத்தானே. (கூசு)

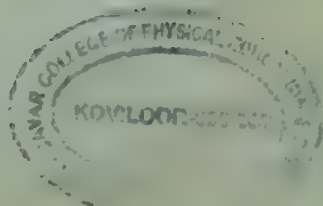
இறங்குகின்ற யிலிந்தை யெடுத்துப்பாரு - வெண்ணொல
வே விதினுடைய வன்னமையா, கறங்குகின்ற வின்னங் காண்டப்ப
தாரு - கண்மணியேயிராவிற்பதனம்பன்னு, நிறம்புகின்றதாவா
துபுனுகுறாச - சிவந்தநியகத் தூரிமுன்றிவ்வாரம், நிறங்குகின்றவா
சமதைப்புதட்டி. ௧௪ - பேசரியவாலையை பூசைபண்ணே. (௧௪௯)

பண்ணையா வெண்ணுறாறு சாலவிற்தை - பவிதமையாவித்தலை
யுத் தொட்டேயாடாய், அண்ணையாவாறிரண்டு நூறுசால - மைய
னே யித்தயிலங்கொண்டேசுற்று, மண்ணையா யிரவிலக்கப்பெருநூ
ல்பிட - மகத்தான வித்தலிங் தொட்டேயாடு, வின்னையா வினோத
வகையிருநூறுமால் - விவேகமுள்ளபாலகனே யாவையே. (௧௫)

ஆடுவா ரகத்தியன்றான் சொன்னவாக்ய - மையனே யித்தயில
ப்பெருமைதன்னிப், பாடுவார் பதினெண்பேர் நூல்கடோறும் - பா
லகனே யித்தயிலங் கொண்டுசாடு, சாவைய சாலவிற்தை நூல்கட்கொ
ல்லாஞ் - சற்குருவா மிந்நூலைத் தூறுமாடம், நிரிபடவெந்நூலுமித்
நாலொவ்வா - விந்நூன்முன் முன்காண்டம் பூர்ணமன்றே. (௧௬)

முன்னுங்காண்டம்

முற்றிற்று.

கணபதி தினே.

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு.

நூலாங்காண்டம்.

காப்பு.

பூரணமாம் பரிபாடை நூலாங்காண்டம் - புதழ்பெரிய பனிமலை
உற்றவஞ்செய்தின்று, வாரணவுகோம்மெழுலை மங்கையெற்கு-வழு
த்தினுளன்புடனே வானுமாதி, காரணமாங்கருக்களெல்லாம் கண்டு
தேறிக்-கருங்குருவிந் தூற்கவியைந் தூறுமைய, சீரணமாப்போகா
மற் றிதற்குட்குச் - செப்பினே னிதற்குச்செவ்வேள்காப்பாமே.()

செயமாசச்சொல்லிவைத்தே விரண்டாங்காண்டஞ் - சீராகமு
ப்பூவின் கருவுங்காணும், வயமாகமறைத்தகருந் குருவுந்தோன்மம்-
வசனிக்-தேனைஞ்சாங்காண்டம்மறைப்பாச், செயமாகவுதகமஃதப்பே
வாகுச் - துகளாசிர்த்திச்சைவிதி யைஞ்சாங்காண்டம், வயமானசா
க்பினை குணக்கூறெல்லா-நானறிந்தபடிசொன்னே னலமாத்தானே.

தானென்றகைபாகஞ் செய்பாகத்தான் - றப்பிதங்களில்லாமலை
ஞ்சாங்காண்டம், வானென்றபூவெடுக்குச் திச்சைமார்க்கம்-வகைதெ
ரியாமுடருக்குச் பெரியச்சொன்னேன், தேனதனைப் பொழிந்தாப்
போற் கருக்களெல்லாந் - திறமானமுக்கருவா மண்டக்கூறே, யா
னென்றகைகாட்டு னைஞ்சாங்காண்ட - மாதவினாற்சோதியிலேயட
ங்குவாயே.

(க)

நாதவிந்து அண்டபிண்டம்.

வாரானவகாரமது விந்துவாச்சு - வாகையானவுகாரமது நா.க
மாச்சு, பேரானவொகாரமது பிண்டமாச்சு - பேரொளியாம்பராபர
த்தி லெடுத்தகூறு, உளரானசீவசெந்து பரத்தின்கூறு, வுதித்துநீன்
றநாதவிந்து சத்திகூறு - ஆரானபிண்டவிந்து தண்டக்கூறு, வாச்சுது
பார்முன்றூலே வயந்துருச்சே. (ச)

ஆச்சுதுபாரகாரமுதா ரம்மிரண்டு - மறைவரிய வொகாரமொ
டு முன்றேமுலம், பேச்சிதுபார் பேசாத முலமாச்சு - பேரான வு
மைபென்ற வுயிருமாச்சு, காச்சுதுபார் கருக்குருவாம்பிண்டமாச்சு -
கருவுக்கு ளமுதமென்ற சலந்தானாச்சு, வாய்ச்சுதுபா ரமுதமென்ற
பனிநீராச்சு - மகத்தானசுத்தசல மதற்குப்பேரே. (ரு)

அதிசுலரசமதுதான் விந்துவாச்சு - தறைவரிய நாதங்காறலை
யுமாச்சு, பதியான வதுவதுவாம் விந்துமாச்சு - பாம்பொருளேயிஃ
தையா வமுதகெங்கை, அதுவானவிதுவதுவார் தேசியிரு-மதிவாதி
த்தவமுரிபது சுத்ததீர்த்தம், அதுவான பதியதுதான் சோதியாதி-
யதையறிய வேண்டினந்தாம் காண்டம்பாரே. (சு)

பாரோதுசீரோது பதிதானேது - பருதிமென்ற ரவிமதியுக்கடு
களிற், சீரோதுதீர்தானே தருவமேது - செய்ததவப் பயனதினற்
சென்மக்கூறும், ஆரோதுவரமேது சுத்தமேதா - ஸறிவரியசருவியி
னால் வளப்பக்கூறு, காரோதோவேரோது புனிதானையா கடைந்தெடு
த்த திருவாணியாணியாமே. (எ)

ஐம்முலம்-ஐங்காயம்.

ஆணியென்றாணிபது வானாக்கொண்டெ - யறுக்கலாயதின்
கசிவை மனதினாலெ, ஏணியென்றாலெணியஃ தேறேறப்ப-வெழிற்
குருவங் கிருந்தாரே தருவங்கண்டு, பாணியென்றப்பாணியி னுதான்
றிகொண்டு - பராபரமா மைம்முல மைஞ்சகாயம், வேணியென்ற
லவெணியன்றோறுங்கவெணி - வேதாந்தமதனில்வினையாவாரே. ()

ஆடுவார்யமுனைபென்ற வமுததீர்த்த - மண்டலத்திலசண்டம
து சுத்ததீர்த்தம், பாடுவார்சலமதனிற் கங்கையாடிப் - பரபூசைகுரு
பூசைசெய்தேறிப்பார், நாடுவார்நாதாந்த சத்திகொண்டு - நல்லபனி
நீரையன்றோ தெனியவைப்பார், தேடுவாரில்லையதை யறிவினாலே-
தெனியானவுப்பெடுத்த முப்பூவாக்கே. (சு)

கல்லுப்பு.

முப்பூவாழும்பதனிற் றப்போயில்லை - முக்கரு வாமக்கருவைக் கண்டுதேறு, சப்பானசப்பதவும் கசியுபோக்கிச் - சாரணைக்குட் செய்வமதாக் குப்பிக்கேற்றி, அப்பான கொப்பதபொன் மணிக ளாக்கி - வம்புராத்தொடுத்தாற்போ னுணியெற்றி, ஒப்பானகப்ப னாடுகான் டயிப்பிலேற்றி - யோர்ப்பத்துச்சாரவத்தி யுப்பதாச்சே.

அச்சுதேவாகாச வுப்பதாச்சு - தறிவாலேயவனாவெல்ல யாரா லாகும், தேச்சுதேதொடுத்தவம் படுத்துப்போச்சு - துரியமென்ற வநவமது துரும்பாச்சு, துச்சுதேதும்பதவுத்தூணதாச்சு - தொ டுத்தா மண்டலத்தா னேறலாச்சு, காச்சுதேகருவாடி யுருவுமாக்கி - காய்க்கரிபாயுற்பயித்த கல்லுப்பாச்சே. (யக)

கல்லானகல்லதவும் வெல்லமாட்டார் - கருவான வருவதவுஞ் சொல்லமாட்டார், வில்லானவில்லதவே தொடுக்கமாட்டார் - விற்பி டிக்குஞ் சாயலதைக் காட்டமாட்டார், இல்லானவில்லதவு நல்லவீ டே - யில்லமென்றசொல்லதவே திறுத்தமாட்டார், அல்லானபுல்ல தவே மண்டலீரா - மப்பூவின்பவரிசீரடைவுகேளே. (யஉ)

அடைவான வடைவதுவா மண்டல்தானு - மதிவீருந்து விந்து வை மெடுத்துக்கொண்டு, கடையானசத்தருவா மச்சீரோடு - கருவா னலோட்டினுடைச் சவ்வுபோக்கி, நடையானநாதமதைக் கூடச்சே ர்த்து - நாட்டுவாய்க்ந்துரவி னுட்டக்கேளு, அடைவானவச்சிரமா முலத்தைகொண்டே - மண்டத்தின் மேலோட்டை வலுக்கக்குத்தே.

குத்துவா யிருப்புலக்கை யகனைக்கொண்டு - குமுறவே யிடித் தகனைத் துளதாக்கி, அத்துவாய் மாச்சேரக் குத்துக்குத்தே - யதி னுடைப வீரமெல்லம் போகக்குத்து, தத்துவாய் தங்கமென்ற மா வெறித்துத் - தாயானமேஸ்வரிபைப் பூசைபண்ணு, வத்துவாமா டாவே நாதரூபி - மாதேவியென்றெண்ணி வாழ்த்துவாயே. (யச)

எண்ணவேபூருவத்தி வமுதவாழ்வே - யெங்கன்குலம் விளங்க வந்த மங்கைப்பெண்ணே, எண்ணவேசொருபவன் ட வருப்பப்பெ ண்ணே - கருவதனினுருவுத்தித் கன்னிப்பெண்ணே, அண்ணவே ய முதக்கில் வாழும்பெண்ணே - மண்டத்திற்குடியிருக்கு மாதிப்பெ ண்ணே, சொன்னமொழிதவருந சொந்தப்பெண்ணே - சொற்பெ ரிய வசந்தியன் தன் வாழ்வேயம்மே. (யரு)

வாழுவேவென்கொண்டுமென்று லேயபிந்த - மாவாணிப்பணவெடை
தா னெறிந்துக்கொண்டே, ஆழுவேயாதின் நமுந்தன்னி - லேய
வேயிக்கருளவே யடைவாப்போலி, வாழுவேசலம்போலே யிருந்தவி
ந்து - கன்னியாநாதவிந்து கலந்தானால், சாமுவேசலமிதியாஞ் சமு
த்ர தீர்த்தஞ் - சங்கையிலாப் பாலமுதத் தெளிவதாச்சே. (யசு)

சுத்தசலம்.

தெளிவானபாவுமாம் பனிவீராச்சு - செவிட்டாதசுத்தசல மி
துவேயாச்சு, அனியானவாறுச்சு பாலாறுச்சு - தாயிரத்தெட்டண்ட
மட்டும் பாலாச்சு, குளியானதெளிவாச்சு தறிவுமாச்சு - கோடா
னகோடிசித்தா நிதமாச்சு, வனியானவளியாச்சு பாதையாச்சு - மகந்
தானதேசிலீ ஒன்றும்பேபோ. (யசு)

தேசிநீர்-ஊசிநீர்.

பேரானகேசிலீர் குருவைக்கொண்டு - பேராகத்தெளியவைத்து
வூசிலீர்தான், ஊரானவூசிலீர் முன்னுஞ்சுத்தி - யுடன்சேர்ந்த காசிலீர்
கருவைக்கேளு, காரானகருவதுகான் காசிலீரே - காசிபென்ற சலமி
தியாம் யமுனைநீர்த்தம், தூரானதற்கபத்திரி யிருத்தகங்கை-கருவ
மென்றசரஸ்வதியின் நீர்த்தமாமே. (யசு)

தீர்த்தமாமுயர்நுங்கவேணிவானி - திறமானநீர்மதையாந்தூ
பகன்னி, ஆர்த்தமாம்பற்பநதி யென்றும்பேர்மற் - றதைவரியரும
ரிபென்றுமிதற்குப்பேர்சிர், * சார்த்தவெண் சங்ககதியென்றும்பே
ராஞ் - சாற்றுசரவணப்பொங்கைபென்றும்பேராம், ஆர்த்தமாமறு
முன்றுங்குட்டினக்கா - லமுதமெனுஞ்சலநீசிர்ச் சுத்தியாச்சே. ( )

ஆச்சுதுபா ரமுதமென்ற வழரிதன்னு - லடைவாக முன்சொ
ன்ன பாணவதோன்றும், பாச்சிதுபார்சலமிதியாக் கங்கையாலே-பா
லமுதமென்றவொரு பனிவீராலே, காச்சிதுபார் கனகமென்றகையி
னாலே - கலக்கியேவடித்திவாய் கங்கையைத்தான், ஏச்சிதுபாரோ
ச்சலமுத் தெளிந்துபோகு-மினத்தோடேயினமதுசேர்த்தேகமாமே.

ஏகமென்ற வேகமென்ன தேகத்தேக - மெடுத்தகொருதுறை
க்கெல்லா மிதுவேயன்னம், பாடமென்றபாகமென்ன கைபாகந்தான்-
பாலமுதம்வடித்துப் பசிநீர்த்தக்கால், காகமென்றகாகமென்ன விது

* சார்த்தவென்பது - சார்த்தவென விகாரப்பட்டது.

வேயன்னல் - கருவுறித்தமதர்சன்னங்காட்டொணாதே, மாகமென்
தமாகமென்னமதிவினாலே-வண்ணமயாவறிகுருவைமாட்டினேனே.

மாட்டினேன் புலத்தியனே யின்னுங்கேளு - மறைக்கயில்லை
யொளி உலகிலலை மறைப்போயினலை, காட்டினேன்குருபாகமைஞ்சா
ங்காண்டம் - னைபாகஞ்ஞாயபாகம் கருவிற்பாகம், பூட்டினேன் பூச்
சரங்க வெட்டுவாற்போலே-புத்தியுட விரிந்தாடிற்பொருளைக்கான்
பாய், பாட்டினேன்பலகலை எரிந்தாலுக்குட் - பாய்சத்திறுவருளா
ற் பார்த்திட்டேனே. (௨௨)

ஐங்காயம்.

பார்த்திட்டேனாவித்திரண்டுங்குடி - பரிவானவண்டயிந்துபழ
ச்சாறாகும், அவித்திட்டயிரண்டுவிந்து முடிதானையா - வதிற்பிறந்
தமுடியின்பழச்சாறாகும், தகர்த்திட்டவைங்காய மைந்துங்குடிச்-
சமைக்கதேனவற்றால் மைந்துமாச்சு, வகித்திட்ட வொன்றதிலே
யைந்துமச்சு-மகத்தானதெளிவாச்சுதொன்றாப்போச்சே. (௨௩)

ஒன்றானவொன்றன்றோ விரண்டதாச்சு - தோகோகோ வரு
வாச்சு குருவுமாச்சு, முன்றானே முன்றன்றோ முடிதானாச்சு-மொ
ழிவரியகாயாச்சு பழமுமாச்சு, கன்றானன்றன்றோ காலதாச்சு- கல
மானதினையுழி மிதுவேயாச்சு, தன்றான வாயிரமாமைந்துமாச்சு-
ததிற்பிறந்தபெண்பூடு பூவுமாச்சே. (௨௪)

தினையுழி.

பூவானபூவதுவேசெடிதானன்று - பூதலத்திலெங்குமுண்டுபூத்
தானன்று, மூவானமுன்றதுவு மொன்றாச்சேர்த்தான் - முப்பூதம்பி
றக்குமடா வெள்ளாப்பூத்தான், ஆவானவிதற்குப்பே ரிதுதானையா-
வாயிரவாத்தினையுழி யவனிமீதில் மாவானமாக்கணாத் தமுதந்
தன்ன-வகைபெறவே நலமாகச் சொல்லக்கேளே. (௨௫)

இரசக்கட்டு.

கேளியாவப்பாகப்புலத்தியா - கெவுனமென்றசக்குளிகை
கெவுனன்று, ஆளியாயின்சொன்னவைஞ்சாங்காண்ட - மதினமுடி
ந்தமாவரிக்கச் சன்மானமன், மாவையாக்கணாத் திராவகத்தான் -

மகத்தானவெடியுப்பை யதனிற்போட்டு, பாசையாகெவனமென்ற
கெவுளவித்தை - பரிபாடைபகர்தரீ யின்னுங்கேளோ. (உ௮)

இன்னங்கேளினமறித்த சொல்வேளையா - வெடுத்தமுறைதப்
பாது குருளின்வாக்யம், அன்னங்கேள் வெடியுப்புப் பாதையுப்பா-
மைத்ததினான் முப்பூவுமுடிந்துபோச்சு, இன்னங்கேண் முன்சொன்
னகுருவைநீரா - னினிதாசுச்சொல்லிவிட்டே னைந்திலேகான், வன்
னங்கேள் வெடியுப்பை யதனிற்போட்டே - வளமாகத்தியேரிப்பா
ய் சாமந்தானே. (உ௯)

சாமந்தா னெரித்தக்காற் கட்டிப்போகுஞ் - சாற்றரியமாக்கெ
வுன குளிகைதானும், வாமந்தான் வந்தவைந்துப் பூசிப்பாய்-வங்
கம்மோற் கட்டியிசுச்சிவந்துகானும், நாமந்தான் சொல்லிவிட்டே
னெளிக்களில்லை - நலமானவெடியுப்பே சிவவுப்பாகும், பாகமாச்
சொல்லாமன் மறைத்தாரசித்தர் - பரமானகணைசுன்றான் மகிமை
கேளோ. (உ௮)

கேண்மூலா தாரவிநாயகன்றனெண்மைச் - கேசரமம்பூரணத்
தைக் கூறவன்பா, நீண்மறுவினின்மலமா நிறைந்தசோதி-நிகரில்லா
வைங்கோணங் கணைசன்விடு, வாண்மிக்க வோர்வட்டமைங்கோண
ந்தான் - வல்லபைமா திருக்குமோங் காரவிடு, கோண்மிகையற் றொ
ளிருமொரு திரிகோணத்திற் - குறே உறே இறேவென வட்சாத்
தைமாதே. (உ௯)

மாறவேயெழுத்தனைச் சொல்லக்கேளு - மகத்தான வைங்
கோண மைஞ்சுங்கேளு, ஏறுவாய்சுத்தரமே ஓங்கிக்கென்றே - யே
றி ஸ்ரீங் கிதிக் அறிங்கென் றானுறவாய், ஆறுவா னைங்கோண வ
டிதன்மூல - மாரலியப்போகிற ரவனிமீதே, நெறுவாய்கணபதியின்
சக்கரத்தைக் - கேசரத்தின்மூலமதை யடைத்திடாயே. (௩௦)

அடைத்திடுவா யட்சரங்கள் பிசகாமற்று - னடைவாகத்துப
திபாதிதந்தே, எடுத்துமெல்ல விலட்சமுரு செபித்தாயாகி - வென்
னசொல்வேன் கணபதிதான் பிரகாசிப்பான், மடைந்தனமாத் திரி
யாதேசொல்லக்கேளு - மகத்தானவல்லபையும் பிரகாசிப்பான், கொ
டுத்திடுவாள் வல்லபை கேட்டவெல்லா - வரங்கனையுமாதலினற்
பூசிப்பாயே. (௩௧)

பூமிமுனாதார & மழையொட்டிப் புகழாக்கும்பித்தான்மவுசு
ஞ்றித்தி, வாகிவையங் கொறுநீ தம்பித்தக்கால்-வாழலாங்கோடியுசு
ம் வாதஞ்சித்தி, பூசைசெய்கின்றங்கோணஞ் சித்தியாகும் - புகலரிய
முதற்சேவை தெரிந்துகொண்டே, கசாமற்கும்பித்துத் தம்பித்தக்
கரற்-கோடானகோடியுசு மிருக்கலாமே. (௩௨)

ஆகுமேயோகமது பார்க்குளானி - லாதாரசக்கரத்தி னறையை
க்கிறி, ஆகுமே யோங்கார திரிகோணத்தி - லொருமித்துப் பிசுகோ
ன்றும் வாரானன்று, காகுமே கற்பூர தீபசோதி - கடாட்சிப்பாள்
சங்கரத்தைப் பூசிப்பாய், வாகுமேவாகிவையீ யீழுத்துவாங்கி- மக
த்தான மனக்கண்ணு லொட்டிப்பாரே. (௩௩)

பாளே கோரத்தின் சோதிகாணும்-பருதியுடன் தெரிசித்தே
யப்பாற்பாரு, ழலே கணபதியின் முலஞ்சொன்னே - னொருமையு
டன் புலத்தியனே யறிந்துபாரு, வாளே பரப்பிரம சொருபமுலம்-
வரிசைபெற நாதர்கடம் மகிமையாலே, பாளே பதினெண்பேர் சித்
தர்மெய்க்கப் - பாடுமிக்காண்டத்தினது மகிமைதானே. (௩௪)

சுவாதிட்டானம்.

மகிமைபெறு பரிபாடை யைத்தாங்காண்ட - வண்பொருளைப்
பேரறிவா எறிந்துதேறே, மகிமைமிகு சூண்டலிவின முலங்கேளு-
மாசிவசுவாதிட்டானக் குறிவைப்பாரு, கவிதுயர் நாதகோண மிரு
கோணந்தா - கலமானமுக்கோண மொன்றேவட்டம், தகைமைபெ
று கசாரத்தின் மேலேபாடு - சாற்றநங் மகப்பூரிஅங் மறிக்கென்
றாங்கே. (௩௫)

ஆரவே காற்கோண மடைவாப்போகிட் - டக்கோணத்தட்சா
ங்க டம்மிலை, பூரணமா விரிரண்டட் சரத்தைப்போடு-புகழ்பெரி
யறிந்துவினே யங்கென்றுன்று, நீொன்றரிக்குணத்தை கிராமயத்
தை - பேமமா யோகத்திற் பூசிப்பாய், வாகொன்ற வாகிவையீ யீழு
த்துவாங்கி - வடகலையிற்றார்த்தமெல்லச்சாதிப்பாரே. (௩௬)

சாதியாம் வாகிவையீ வரவழைத்துச் - சதகோடி யுகமளவும்
யோகம்பாரு, ஏதிலரோ வுனைவெல்லார் சித்தர்வெல்லா - டொன்மக
னே சுந்தரமே யின்னங்கேளு, ஆதியிலே தீபதுபாதிசுத்தே-யடை
வாக விளட்சமுரு செபித்தாயேலப், போதுகின் கண்ணெதிரே சாற
றவொண்ணப் - புகழ்பெரியசோதியது காணுந்தானே. (௩௭)

* சுழலி என்ப திடைக்குறை.

மணிபூரகம்.

தாரே - ர னுற்கோண மன்றேசித்தி - தகைபெறுகா லெழுத்
துகளு மடைவாச்சித்தி. சேனேதான் பரப்பிரம மவுஞ்சித்தி-செ
யமாகச் சரஸ்வதியும் பிரமன்றானும், மாணேதான் கேட்டவெல்லா
மீவார்பாரு - மகத்தான பூரகத்தின் வன்மைகேளு, வாணேதான்பூர
கத்தின் மூலமையா - வன்மையதா வனாகடுவே கிறக்கேளே. (1)

கிறுவாய் முக்கோணகடுவேசற்றும் - கேடினுயர்மகாரமோடுகா
ரங்காணும், பிறுவாய் ஒவ்வாரம் ஸ்ரீங்காரந்தாம்-பிறிவாகச்சுந்தாமே
பிரித்துப்போடு, ஊறிலாதியோகத்தி விருக்கும்போதே - யொட்டு
வாய் சக்கரத்தை யொட்டிப்பாரு, மாறுவா பட்சரங்க டமையறிந்
தே - மகத்தான சக்கரத்தி லாடுவாயே (நகூ)

சக்கரத்தி லாடுகின்ற சந்திரோஞ் - சாதுவாய்த் தவறாமற்சார்
ந்தகேளு, அக்கரத்தி லாடுமட் சரத்தைநாட்டே - யளவிறந்த வித்
தையடா யார்தாஞ்சொல்லார், விகரகத்தி லாடுகின்ற மால்பூமாது-
வேதாந்த பூரணத்தில் விளக்கங்காணும், சக்கரத்திலாடுகின்ற வாசி
பிடஞ் - சற்குருவின் கடாட்சத்தாற் சோதிப்பாயே. (சய)

சோதித்தாற் றெரியுமடா மவுநபிடஞ் - சொல்லரியபூரணந்தா
ன் சொல்லப்போமோ, வாதித்தான் மவுநமா வாசிகொண்டு-மாட்ட
லா மிடைகலையின் வாசித்தம்பம், ஆதித்த னுதியடா வங்கென்றான்
றி-யரகர் வாசியை யிழுத்துவாங்கு, சோதித்துக்கும்பித்தோர் நி
லையாகிலு - சொலற்கரிய சூரியன்போற் காணுவாயே. (சக)

காணுமையா ரவீசோடி மதியுங்காணும் - காணரிய வதிரயங்
கள் காணும்பாரு, மாடுணழின்மா லிலக்குமியோ டமர்பொற்பிடம்-
வழுத்தரிய மாப்பெரிய மனக்கண்ணுலே, காணரியவவர்கடரி சனத்
தைக்கண்டாற் - கழறுபதினா லுலைய நாவ யீது, வேணுமென்றியோ
கமனையா யார்தாஞ்செய்வார் - வேணவா லுற்றவனே யோகிமாதோ. (1)

யோகிக்கேயாகுமன்றிமற்றோர்க்காகி - துவகத்தோர்க்காகாதுநி
சமாச்சொன்னேன், போகிக்குமானா தனுணிக்காகும்-புகழ்பெரிய ம
வுனிக்கு மகத்தாஞ்சித்தி, யோகிக்கே யாகுர்பூ ரணத்தின் மூலம்-
யோகத்தைப் பூசித்துத் தரிசிப்பாய், ஆகுமோமற்றவர்க்கெந்தமா
க்க-மடுக்கினவர்க்கிடுக்கணவ் தெய்துங்காணே. (சக)

காணலே திருநா பதிபத்தே - கண்மலையே மிலட்சுமரூ செ
பித்தராயாகும், வினாப்பொகாதே விபாகியோர்க்கு - விண்டுதிருமா
தாவிசைவனாயா, சோனாவோ, தோட்டஞறையென்பதென்னே-
கூறுதலா பாரிவினோர்க் கெய்தகுசித்தி, அனாபிதற்குளாமமை
புலியெய்தி - மரபா பிதர் மூலமதை யறைமயக்கேளே. (சுச)

இந்நாகதம்.

[illegible]

கட்டுவா யோகியை மவுசுக்காலும் - சுற்றிய நாடெங்கு செவ
லயோகம், கட்டுவா யுருத்தவெ யோகவாசி - கவியுருத் திசத்தி
யுருத்தவாலும், கட்டுவா யுருத்தமுன்னைபோகிட - டாக
வாலையென கிழ்க்கல்வான், கட்டுவாய் கும்பித்துச் செடுத்தா
வானுள் - புலவா வாலையு க்கென்கும்பாடு. (சுகா)

கிலிந்தமுதலாகியவைகளைப்பின்பிதாபித - கிங்குனாந்தின்வாயிலுமு
மேயாந, கிலிந்துபாசி தொன்புறமும் வாயின்மூடு - மோர்வாயின் மு
டாதே யுறாக்கிசேந, ஆலைக்குமப்பா வாகாதத்தி னபானவாயு-
வரி, கிலிந்துபாசிவாயி லார் கங்காந்பார், கிலிக்குமையா ஞானக்
கனா லிங்கமென்கி கிலிந்துபாசித்தக்கப்பற் றெரியும்பாரே. (சு)

பாராயத் தீர்த்துட்ட பாயைமாயை- பதருவாடொன்றனுயிரத்தை
பாராது, தோடக்காவியு ஈணஞ்சொன்னே-விசுநீதிடற்கரியவோ
காண்காண்காண்டம், தோய்யீ யோர்வாயில் கண்டேசொன்னேன்-
திரிமூலப் பதாருமேற் பத்தாம்வாயில், ஓராய்கீ கொக்கணருங்
கண்டக்காண்டத்தி - சொல்க்காமற் சொல்லியிட்டா ரதிறலாமே.

விசுத்தி.

[illegible]

சேர்மைமே ஸின்மலமா ஸின்றசோதி - சிகழ்ந்தரிய மயேச்சு
தன்ற விறத்தின் மேலாகு, சீர்மைமே தேவனை நம் லோக்குமாகு - செ
வியாக வந்தென்று மெய்திகேவைய, சேர்மையா வாகியை யிழுக்
துவாங்கி-கிடைத்திருத்தி கும்பித்த மவுதமாயின், ஆர்மையாமென்னைக்
குவர் மூலகித்தி - யாதா மவுதகித்தி காணும்பாரே. (ரு0)

பஞ்சபட்சி.

ஆதாரவாயினது கண்டாயானு - ஸன்றன்ரோ பஞ்சபட்சி யொ
டுக்கங்காணும், வேதார வாயினகடந் தப்பாற்சென்றால்-வெளியான
பாடுவெளியாம் விசுத்தியிதி, ஆதார வாயின வாயுயிட- மங்கென்று
தானொழுமபு பிழங்கிக்கொள்ளு, சாதார வாயிலென்றே யதற்குநா
மஞ் - சச்சிபா கந்தவெளி யொடுக்காமே. (ருக)

ஒடுக்கமாம் வாகினை யிழுக்க கொந்தத் - துகங்கோடி யோகத்
தி விருந்துகேரின், அடுக்குவைய வாகியப்பொழுதேசித்தி - யாதா
ரயோகித்தி மவுதஞ்சித்தி, கெடுக்கரிய கெவுவகித்தி ஞானகித்தி-
கேசரத்தின் குளிககித்தி வாதஞ்சித்தி, வடுப்படலின் வாதபித்த
வையஞ்சித்தி - வாழலா மெனைப்போனீ வாழலாமே. (ருஉ)

ஆரவே செந்ரீதன் பனிரீருண்டா- ஸ்டவாகவேறலாமயோ
கமார்க்கம், சேரவே தூபதிபாதிநீந்தே - சேயமாப்பூசித்தான் முத்
தியுண்டாம், சிரியமயேச்சுரனம் பிகைமாதோடு - தெரிசனத்தத்தரு
ள்வந்திரத் தியங்கமாகித், சேரியளிகத்தியின்றன் மூலமாச்சு- செ
ழித்திருக்க விண்ணுமொரு செய்திகேளே. (ருங)

செறிதருநீர் விசுத்தியின் மூலஞ்சொன்னேன் - செம்மைமிகு
சதாசிவத்தின் மூலங்கேளு, அதைவரிய வைக்கோண முக்கோணங்
தா-மதினவின் முக்கோண மடைவாப்போடு, முறையாகமுன்றெ
முத்தை முக்கோணத்தின் - மொழிவரியசதாசிவத்தி னொழுந்தைப்
போகிட், மறுதியாசோடசத்தின் விந்துநாத-மோங்குங்அங்கிசாவெ
ன்றோதே. (ருச)

ஆங்கினை.

ஒகவே சதாசிவத்தின் சத்திரேமை - யோங்கார செயகம்ப
மொனறேனானும், வாதமா வங்கென்று ளாகிகொண்டு - வண்மை
யாக் கும்பித்த மவுதமானும், மோசமே யலைவந்த மோதினாற்போ
ன்-முழங்குமிசென்னின்வ பிச்சுனகாணும், போதவேபனாவாயி
லங்கினை - புக்கரியவாக்கைப்போகினை. (ருரு)

பாசமென்ற பாபமினாப் போலுமுண்டோ - பரவரியசதாசிவ
தனாக் கத்தியோடே, ஆமகிழ்த்தயர் தாபதிபந்ததே-யர்ச்சனைநெ
ய்சிவத்திபமுங்கொத்துபோற்றி, மேகமறமனம்வாக்குக் காயமொ
ன்றா மொழிவாய்வினட்டாமுஞ்செயித்தாயாபின், ஏகமூவர் சதாசிவனு
குத்திபுறமண்-வெநிர்வகுதுபித்தியக்கமாவந்தாமே. (௫௯)

தானேதா னுற்பயிழ ரணமானமந்தா - சாற்றரிய பனாவாயி ல
னையோபாந்து, யானேனா னளவுயி லாசவெற்பு - வளனோமசபை
யாங்கே கண்டுகொண்டு, தானேதானின் தலைமறியச்சொன்னேன்-
சதாநாக விதைமறிய வேண்டுகாயின், தானேதான் தனக்குநிக ருல
பிங்குலஞ் - சாற்றரிய விந்துலைத் நூறுமாமே. (௬௦)

ஆமேதா னாதார மாந்தாம்பான்பா - னாயாயிரத் தைக்தூற்றி
கைக்கண்டோர்கள், ஏமேதா மென்னுலைமுழுதும்பார்த்தோ-னென்
னைப்போ லாவிவோன் சரதநாக, யாமேதான் வாமமென்ற முப்பூசி
ற்றி - மகத்தானமக்கிரங்கன்செபங்கன்சித்தி, சேமேதானோருமைம
வ தோடி நுந்தாற்-செப்பரிய சேகற்குருவை யறியலாமே. (௬௧)

அறியவண்ட சத்தா காமுன்சொன்னே-னதிவிருந்தகத்தசல
மடைவாச்சொன்னேன், அறியவேயண்டத்திற் பிண்டஞ்சொன்னே-
னறியரிய வாதத்திவ் முப்பூச்சொன்னேன், மறுவிலா மச்சமுனி
யெண்ணுற்றுக்குண்-மறைத்துவைத்த குருமுலி வகையைச்சொன்
னேன், தெறிநருமெய்ப் பொருளமைத்த விந்துற்கண்ணே - செப்
பரிய சல்லிவோர் சாற்றினேனே. (௬௨)

சல்லிவோர்.

சாற்றியவோர் சல்லிவோர்முப்பூவாச்சு - தாரணியோரறியவெ
யி றிட்டேனையா, அன்றலுடை யிவ்வேவோ வெல்லும்வெல்லு-மறு
பகறு வான்குசித்தமிதனாலாமே, காற்றிசையிலுளசித்தாயாருமித்த-
களிலரியசல்லிவோ ரனைச்சொல்லார், தேற்றமிகு பற்பினியின்கல்
வன்மேய்ச்ச-செகற்குருதன் னுணைவிடக்கல்லாமன்தோ. (௬௩)

குருவண்டு-விடக்கல்லு.

அதுநினைதின்னுமேர் செய்திமைந்தா - வண்டத்தின் குருவண்
டை மறைமக்கேரு, யாகுபற்பினியினி நு புறமும்வண்டு-வண்மைம

வி விழியதுதான் சொட்டைபார்த்து, வேகமொடுஞ்ஞளியுழு வெறித்துச்சென்று - வியப்புறவே யதைக்குளவியாக்கவந்தது, தேவமொடு பிறப்புச்சாக் காதெள்ளிச்-சேகுபெற்றற்புழுவாய் குளவியாச்சே.

ஆச்சுதைபா வண்டவோ டண்டமாகு - மரகதாநாதவிந்நகுரு வேயாகும், கூச்சமற வம்முன்றஞ் சேருமானு - குருவண்டு நாயி பென்று மதற்குப்பேராம், பேச்சுமியவிடக்கல்லுநாயியாகும்- பெருமைகிறைமுன்றுப்புழுப்பூவாகும், ஏச்சிலாவிதனை மறைந்திட்டாரசித்த-மொன்றனைப்போல் வெளியிட்டுச் சொல்லாரன்றே. (கூஉ)

நவசித்தர்வாக்கு.

சொல்லாதே யாயிரத்தி லொருநூல்சொல்லுஞ் - சொன்னுலு மந்நூலை வெளியிடார்கள், கல்லபயன் தருமென்னால் போலோர் நூலு - நானிலத்தி லில்லைபிப் படியார்சொன்னார், கல்வியறிவுடையகரு ளுர்சொன்னார் - கதையில்குணக் குகப்பைசித்த மொன்னுநல் லோர், அல்லலறக் கடல்புடைரு முலகுளோர்க - ளறித்துப்பவறை ந்திட்டா ரருளிணுலே. (கூஉ)

அருளுடைய விடைக்காட ரகேகஞ்சொன்னு - ரறிவறித்தவக ப்பைசித்த ரகேகஞ்சொன்னார், தெருளுடையகேனையரகேகஞ்சொன்னார் - சேவகத்தக னென்றவர்க்குப் பெயருமாச்சு, மருளிலாவிராமனென்றவர்க்குப்பேரா - மறுவறுசீர்ப் பின்பிறப்பி லிலட்சஞ்சொன்னார், இருளறுமிப் பிறப்பினா பிரத்தோர்நூறு- மின்பமுடன்சொல்லிவிட்டா ரின்னுங்கேளே. (கூச)

பதினெண்பேர்.

கேனையா யுகையா யுகங்கள்கண்டு-கேதமிசு பிறப்பிறப்பை யொருங்கேதள்ளி, கேனையா விக்கொடிய கவிபுகத்திற- கேடிலாவென்றனக்குச்சிடனானுன், கோளிலாவவன்றனக்குளவாம்பேனாக்-கூறவென்னுன் முடிவுபெறு தனத்தமாமற், றுளையாவறிவுடையா ரிந்நூலா ராய்க்-தறிவிக்க மிகவெளிதிவ் வைந்நூறன்றே. (கூரு)

அறைவரிய திருமுலர் சொன்னமார்க்க - மையனே மாநிலத்தி ல் யாவர்காண்பார், குறைவறுசீர்க் கோரக்கர் வெகுநூல்சொன்னார்-கோதினபருரோமருவி கருவாய்ச்சொன்னார், கிறைவுபெறுசட்டை

முனி தெளிவாக்கொன்னார் - கிணங்கத்தரங்கருக்கமாய் சொன்னார்
பொருளாயிடுகு முனமுடைய போகாதர் - பூட்டியே வெருமுறைப்
பாய் பாடினாரே. (௬௬)

பாடினார் சொன்னார் மகேசமோடி - பாரதனி வைவெயல்லா
முறைப்பாக்காரும், முடினார் கருக்கமைய சொருபாணந்தர்-சொன்
னமொழி வெருவாகும் யாருக்கானார், தேடியே கருக்குமறி அன்
னவெய்க்க-தெரிந்துகொள வரிதாகமுறைத்துக்கொன்னார், பாடினா
ர்பாடி - கன்பேர்பாடினாரும்-பாசகனையிக்குல்போல்வெளியிடாரே.

வெளியாகச் சொன்னவொரு வேதாந்தத்தை - மிகக்கெளிவா
னமந்தார் என் பத்திப்பாரு, வெளியுடைய சித்தருக்கெனியேராமை
ய-கொண்டேன விதைமறிக்கடக்கம்பண்ணே. அனியோடுகருக்குரு
மறி தலைத்தகுதியா - வறைதருகாலங்காண்ட முழுதும்பாரு, களி
யோடு கருமொழியா வைத்தித்தாடிக் - கண்டுமெளிகுருமுறைகட
ம்மையன்றே. (௬௭)

இத்தூற்றிற் சொன்னபடி செய்தாயானு - ஒப்பளவாசியது
புளளாடுன்னும், இத்தூற்றி னுன்சொன்ன படியார்கெய்வா-ராயிர
த்தில்வாதிகின்ற யாத்தாஞ்செய்வார், இத்தூற்றிற் கருக்கண்டு செ
ய்வவல்லார்க்க-காசாதபொருளுந்நோவடைவாப்பாரு, கைக்கெல்லி
க்கவிபோன்றும் பதனிறசொன்ன - கருத்தெவர்களறிவாய்க்க களி
யாமன்றே. (௬௮)

கருகிய சித்தர்நம நிலைமைச்சொன்னேன் - கணக்காகவாதார
மாறுஞ்சொன்னேன், மருகியமருகிய யோகஞ்சொன்னேன்-மக
த்தான வாகிவிடு பொருக்கஞ்சொன்னேன். அருவானபஞ்சகர்த்த ர
கையுஞ்சொன்னே - ஸ்தவிரியவட்டரத்தி விநிலைமைச்சொன்னேன்,
தாசுகிளத் தருவத்தின் மேருஞ்சொன்னேன் - அனாராகியபித்தவர்
க்கே பகிட்டுகாரனே. (௬௯)

மும்மண்டலம்.

அறிந்தார் அனார மாறுமாரு - மறுமுருவனருளிநாற் தெளி
வண்டலம், கித்தர்க்கான மண்டலம்என் முன் அங்கேரு - மகத்தா
ன வெய்தார் கருக்கமாய்க்க, கித்தர்க்காத் கொடியகம் னனுகா
னையா - களிவிடிக் கொடுத்தருவாவாய்க்கான், படுத்தக்காற்பரம
ண்ட லத்திடுக்கித்தி - படுத்தக்கற் தெரியுமது சொல்லுக்கேனே.

சூரியமண்டலம்-சந்திரமண்டலம்.

சொல்லுக்கேள் பரமண்ட லத்தைத்தாண்டிச் - சொற்பெரிய வாகியைநீ நம்பித்தக்கால், அல்லகற்று மாதித்த மண்டலந்தா-னதி லுள்ளே யகாரமோ கொடியிடம், சொல்லரிய கதிரியி கோடாகோ டி-சோதிகலா நிதிக்கோடி காணும்பாரு, அல்லலற வாகியைநீ யிழுத் துப்பார்த்தா - லப்பொழுது தேகம்யினக் கொளிபோலாமே. (எ2).

ஒளிபெருகு சூரியமண்டலத்தைத்தாண்டி - யுற்றுப்பார்த்திடி ன்ஞானக் கண்ணினாலே, நளிர்பெருகுசந்திரமண்டலமுங்காணு-நா னிலத்திலெவர்சொல்ல வல்லாநாய, ஒளிர்மொண்கிறையிரவி கோடி காணு - முரைப்பரிய சந்திரமண் டலத்திலாங்கே, குளிர்ச்சியிடு சோதியின்னல் போலக்காணும் - கூறியவப்பிறையே விமொமே.

விடான மவுநமையா வக்கென்றுன்றி - விளங்கவேசெபித்தா நீகும்பித்தக்கால், கோடானகோடியிரவி யொளியேகாணும்-குருயிரு ந்தாரவர்யெருமை யென்னசொல்வேன், வேடானுலொருவரால் வெ ல்லப்போமோ - வேதாந்த சொருபநிலை காணப்போமோ, ஆடான வாணவங்க ளாற்றுப்போன - லப்பொழுதே மாயையெலா மகன்று போமே. (எ3)

போச்சப்பா பிறப்பிறப்பு மாண்டுபோகும் - புகழுடைய வரத னம்போன் மேனியாகும், வாய்ச்சுதுபார்வாகியது நிலைத்துப்போகும் - மகத்தானகாயமது பெலத்துப்போகும், கூச்சமுறேறுர்க்குண நற் குணங்களாகும் - கோடானகோடியுயகம் வாழலாகும், ஆச்சுதுபா ட்வாமத்தால் யோகமாகு - முவையன்றியொன்றுமில்லையாய்ப்போமே.

காயமாம் ஒங்கார மூலாதாரம் - கண்டிடுமகிவாயமம் திரமுமாச் சு, மேயமு லத்தினகாரமொகார - மேலானமகாரமது முன்றேமு லம், நாயகமாமொன்பதிலே பஞ்சகர்த்தர் - நலமானவான்மாவுமுயி றோயாகும், ஓயமாமோமென்று செபித்தாயானு- லுக்கேக்கோடிகாயம து பெலத்துப்போமே. (எ4)

பூரண ஏகாட்சரம்.

பெலத்துப்போம் பூரணத்தைச் சொல்லக்கேளு - பேரான கு க்குமத்தைப் புகலுகின்றேன், அலுத்துப்போம் அகாரமொகாரபீ ச-மதினடுவேஒங்காரமடைவாப்போடு, வலுத்துப்போ மதினடுவே

மகாரம்போடி - மகாரத்தினவேதா வகாரவட்டம், ஒலித்தேஉம்
மென்றுநில்காரம்போடிட் டோங்காரவட்டத்திற் குலம்போடே.()

வட்டமாயிருபக்கஞ் சிங்குவங்கு - வகையாகையிருபுறமு மடை
வாப்போடே, அட்டமாயித்திகளின் ருட்சாருட்ச - மண்டரண்டப
கிரண்ட மிதற்கொவ்வாதே, சட்டமாஞ்சங்கமென்ற அகாரமாச்சு-
சுதகோடி மந்திரமுமிதவேயாச்சு, திட்டமாவெட்டெழுத்து மிது
வேயாச்சு - தெட்டெழுத்தாயிதற்குள்ளே யொடுக்கமாச்சே. ()

அட்சரபலிதம்.

அச்சுதபார்மவுநகிவ யோகநீட்சை - யண்டசராசரங்குளெல்லா
மடங்கிப்போச்சு, பாய்ச்சுதபார் பராபரமா மவுகநீட்சை-பாடினே
வ்பூரண காவியத்தைப்பாரு, ஏச்சிலாவென்பாடன் மவுநூன-மெ
ய்துயிக்குமறவாதே யின்னுங்கேளு, வாப்ச்சுதபார் கருவிகாணுதி
யான - கருயிருத்தலங்கோரீ கண்டுகொள்ளே. (௪௬)

கொள்ளியா வட்டகன்ம மாடவென்றாற் - கோசமாயிவ்வெழு
த்தைக் குணமாப்போடு, அள்ளியாவஞ்செழுத்தாற் நியானம்பண்
னே - யதற்குநிகரினிலெயல்லா முணக்குச்சித்தி, வள்ளையிக்கவாசி
வழு வாதுபாரு-மகத்தானபெரியோர்கள்சொல்லானாயா, விள்ளிய
வேதாந்திக் கீர்தூல்வேண்டும் - விவேகமில்லா மானிடருக் குதவா
தன்றே. (௪௭)

நின்மலதெரிசனம்.

உறவாக கிர்க்குணத்தை மொட்டிப்பார்த்தே - ஞேரிடத்திற்
சோதியின்ன லடைவாய்க்கண்டேன், பொறையோடுபூசித்துத்தே
நிசித்தேன்வண் - புகழ்மலிந்தவதுகடற் தப்பாற்சென்றேன், முறை
யாகநின்மலத்தைப் பார்க்கவென்றான் - முடிபாதென்றெண்ணி மெ
ய்ஞ்ஞானக்கண்ணி, னெறிபாகநின்மலமாஞ் சோதிக்கண்டு - கேசித்
துப் பூசித்துத் தெரிசித்தேனே. (௪௮)

தேரிசித்தேன் குளிகைகொண் டேறிப்பார்த்தேன் - சிவசிவா
பூரணத்தை யறிவாற்கண்டேன், பரிசுத்த தலமென்ற பதிபுங்கண்
டேன் - பாலமுதமதனப்பா லமுதுகொண்டேன், அருச்சித்தேனக
ண்டமென்ற பிண்டமையா - வழுதகதிகெரிசனந்தான் மோக்கம்பெ
ற்றேன், தரிசித்தேபற்பங்கிக் கப்பாற்சென்றேன் - றுயிலா றுதார
சுறையகண்டேனே. (௪௯)

சபையென்றும் சபையதுவோ வாறுதாரஞ் - சதகோடிகித்தர்
களுங் காண்பர்கொல்லோ, தபுகலிவாறுமுகவன்கடாட்சத்தாலே-
தரிசித்தேன் சிதம்பரத்தைத் தொண்டிசெய்தே, அபயமென்றே சி
தம்பரத்தி லன்புளங்கொண் - டாயிரத்தெட்டிதழதனா லர்ச்சித்தே
னான், சிபுணராஞ்சபையாராக் கண்டேயப்பா-னேராகவாசிகொண்
டேறினேனே. (அக)

சித்தர்கள்தர்க்கம்.

நேராக வேறுகையிற் பொதியில்வாழு - நிமலகுணவகத்திசர்வ
ருகுவென்றார், நீராகவாயிரவர் சித்தர்கூடி - நிலையுடையேன் றனைம
தித்துத் தர்க்கஞ்செய்தார், சீராகச் சித்தர்கடா நியர்மைந்த- செப்
புகுவென்றேயென்னை வினாவினார்கள், பேராக வறுமுகவன்சிடனெ
ன்றே-பேரண்டவாசிடொண் டேறினேனே. (அச)

ஏறினேன்பேரண்ட வாசிடொண்டே - பேறுகையிலாயிரம்பே
ர் சித்தர்கூடி, மாறினேன் றனைவெளியிலடக்கிக்கொண்டு - மகத்தா
ன போர்செய்தா ரநேகம்பேர்கள், மீறினேனைந்நாற்றி னனுபவத்
தை - மீதண்ட வண்டத்தி லேறும்போதங், காறினே னவருடனே
தர்க்கஞ்செய்தே-வண்டரண்டங் கடந்தப்பாற் பாய்த்தேன்மன்னே.

அண்டரண்டநவகண்டம்.

பாய்த்தண்ட ரண்டமதைக் கடந்தப்பாலே - பரிவாக நவகண்ட
மேறும்போது, தோய்த்தசீர்க் கொங்கணவன் றன்மாணுக்கன் - றுக
ளிலா வைவ்நாறு பேர்களோடே, ஆய்த்தென்னைச் சேர்க்கவைவ்நா
றுபேரு - மடைவாகவினாவிவநல்வினுக்கட்கெல்லாம், எய்த்தவிடை
கொடுத்தப்பாற் செல்லும்போதங் - கெய்தினார்குளிகைசித்தர்கோ
டிமாதோ. (அசு)

சதகோடிகுளிகைசித்தர்தர்க்கம்.

கோடியாஞ் சதகோடி குளிகைசித்தர் - கூட்டமா வெனைமட்
ங்கித் தர்க்கஞ்செய்தார், தேடி யையாயிரத்தை பெடுத்துக்காட்டிக்-
தேயத்தி லெய்தரிதா மவுகங்கொண்டேன், கோடியா மலர்களைத்தா
மவுகமேகங் - கூறுமுதந்தத் தெழுமோ சிருள்போன்முட, முடிய
தை யான்கடர் தப்பாற்சென்றே - முன்கண்டு சிதம்பரத்தைத் தரி
சித்தேனே. (அள)

சிதம்பரமங் கனகரபை யாறுங்கண்டேன் - நெளிவானபுலத் திவனே மயிமைபாரு, கதம்பரமங் காவியத்திற் பஞ்சகாவ்யங்-கரு ம்-குருகாலங்காண்டங்கண்டுசொன்னேன், எதம்பரமா மென்னசொ ள்வேனின்னுஞ்சோதி - யென்மகனே புலத்திவனே யின்பாக்கேளு, குதம்பரமங் கோடான கோடிவித்தை - கூறுவேன் குருவருளாற் கூறுவேனே. (அஅ)

பூசைக்குறிப்பு.

கூறுவிறே னூராய பூசைமார்க்கங் - குணமான வாயிரத்தின் மவுக்யூசை, விறுகின்ற மவுக்யத்தில் யோக்யூசை - விள்ளரிய கெவுன தித்துங் குளிகையூசை, மாறுகின்ற வாசிகித்து ஞானபூசை-வளமா னவாதசித்து குருவின்பூசை, தேறுகின்ற காயாதி கற்பபூசை-தெளி ந்தவர்க்குச் சிவபூசை தெரியும்பாரோ. (அக)

பாணாய மவுனத்தின் பூசைசொன்னேன் - பாலகனையாதார பூசைசொன்னேன், தேனாய சிவயோக பூசைசொன்னேன்-சிதம் பரத்தின் பரபூசை தெளிவாச்சொன்னேன், சீனாயா மெஞ்ஞானபூ சைசொன்னேன் - செப்பரிய சற்குருதன் பூசைசொன்னேன், ஓ னாயா சிவபூசை யடைவாச்சொன்னே - னுத்தமனே யான்செய்யுந் தியாவங்கேனே. (கூ)

உத்தமனே யேட்டிடுவாய் கருவாச்சொல்வே - னுணாப்பரிய பொருளாயா குருவாஞ்சூட்சம், சித்தான வருபமையா சொரூபசித் தி - செய்வனளித்திடெதவ் வயானேதோன்றோர், அத்தமீராதுடைய வைவன்றியான-மவனேசற்குருவெனக்கா மறினையய, பத்திமையா முதண்டக்கருவைக்கேளு-பகரியவோங்கார பீடங்கானே. (கூக)

காணுவாய் குருவருளா லதனையையா - காணரிதுகாணரிதுகண் டேன்யானும், ஏனமர்சிங் வஞ்சுங் உங் மங்கென்றன்பா - விம்மனு வை நாயகீ யோதுவாயே, மாணவே கழுமுனையில் வாசிகொண்டு- மகத்தான முக்கோணம் வலமாவந்து, ஏணிபா விடைகலையில் வாசி யோட்டி - வேறுவாய் துரிபத்தின் மேலேமன்னோ. (கூஉ)

துரியத்தின் மேலேறிப் பாய்ந்தாயானும் - துகளில்பிராணபா ம் துரியங்கானும், பிரியத்தோ டங்கென்று கும்பித்தக்காற்-பேச றிய வொலிவட்டப் பிரகபானும், தெரிவரியவாதாரமாறுங்கானு ஞ்-செப்பரிய சிதம்பரத்தின் பீடங்கானும், புரியத்துப்பூரணமாஞ் சோதிகா னும் - பூரணத்தின்மனக்கண்ணே யோட்டிப்பாரோ. (கூங்)

ஒட்டிப்பார்ப்புரண்தின் மேலாதா - மோகோகோ தெரியும
று சபையுமாங்கே, நாட்டிகமாவறிக்கென்று நம்பித்தக்காற் - சத
கோடியுமளவும் வாழலாமே, காட்டப்பார்பளிச்சென்றுதலழங்கா
ணு-கண்பாகப் பராபரத்தைப்பூசிப்பாயே, கோட்டமிலாதிவான்செ
ய்யுந் திவானஞ்செய்தாற் - குணமுடையோ யொருநாளுங் குறைவ
ராதே. (௬௪)

வருமினிய பயனெல்லாந் திவானத்தாலே - வச்சிரம்போற் கர
யமது பெலத்துப்போரும், நெருமோ லுடலதுவச் சிரம்போலாயி
ற் - நேசிவென் ததற்கோர்பே ருளநாமற்றை, அரியசீரட்சரங்கள்
சிந்தியாகு - மாகாரஞ்சித்தியடா யோதஞ்சித்தி, தருவமெனுந்தரி
யமொடுதெரியாதீதந்-துகனிலாச் சிந்தர்களே காணுமன்றே. (௬௫)

சாதி-தேயம்.

காணுமே காணரிய துரியாதீதம் - காசினியி லாரறிவார்வழலை
மார்க்கம், கோணலிலாக் கேசரத்தின் சாதிகேளு - கூறரியசாதிரா
ன்காமவற்றான், மானெழில்சே ரத்தினிவண்சோழதேயம்-வடிவே
ற்கட் சங்குனிசீர்ப் பாண்டிராடாம், ஏனுயர்சித்தினிசேரனாளுந்தே
ய - மென்மகனே பதுமினியெண் காசிமன்னே. (௬௬)

தேயவளப்பம்.

மன்னியவர் வாழ்தேய வளப்பத்தன்னை - வழுத்துகிறேன்புல
த்தியனே யன்பாக்கேளு, பன்னிய சோழவள நாட்டின்வண்மை-
பசும்பொன்போற் றுனிருக்கும் பாருபாரு, துன்னியபாண்டிவளநா
ட்டின்வண்மை - சொல்லரிய பச்சைபோற் காணுமையா, மின்னும
னி முடிச்சேர னாளுந்தேய-மேலான வெண்மைநிற மாகுந்தானே.

தாமையா களிகடல்குழவனிம்து - சாற்றுமொரு கறுப்புவன்
னங் காசிராடு, நாமெய்யாநாண்கினது நிறமுஞ்சொன்னே-நாதர்கடா
மறிவர்மற் றவர்காண்பாரோ, காமையாகாசிவள நாட்டுப்பெண்கள்-
கற்புடையா ரவரினாஞ் ஞாநுபேர்கள், ஆமையா வவர்கடமக் குள்
ளேபெல்லா - மாய்க்நெடுத்தோ மாயிரத்தி லொருத்தியாமே (௬௭)

ஆமவடன் சாதிபது மினியாஞ்சாதி - யவளுடைய கிராசித
னைக் கருதினோக்கின், சேமமுடை யவடன் திராசிகண்ணி - செம்ம

லே யவன்ராசி தலாமுமாகும், வாமமிசு மவன்வயது பதினாறாகும் -
வாமிபாஷ மமுதப்பெண் கூடுகளில், தாமமிசு சித்திநாயக மாதந்
தன்னிற் - நனிச்சகர வாரத்தி லுதித்தாள்பாரோ. (௬௬)

பாரோ பஞ்சமிபா முத்திரத்திற் - பால்போலே காயுமந்தப்
பருவந்தன்னினை, மாரோ மத்யானம் பதினாந்துக்குண் - மகத்தான
சநிபுருடர் கூடுகளில், கோரோமுன்னதிங்களாகும்போது - சிறையா
க நாதவித்து திரண்டெழுந்தே, ஆரோ பஞ்சதிங்க ளம்மாவாசை -
யாகரா பூர்வபட்ச ஞாயிறுமே. (௬௭)

ஞாயிறு மைந்துற்றிற் பவிக்குஞ்சித்தி - நாதர்கடா மறைத்த
னால் குருநாலாமால், ஆயிரமை யாயிரத்தை யாய்ந்துகோக்கி-னா
தொகை மைந்துற்றி லடங்கிப்போமே, ஞாயிறுபோல் விளங்குமெ
ன்ற மமுதவாக்கா - நவரத்னகால்வேத முழுதுஞ்சொன்னேன், ஆ
யிரத்தி லறைகருவின் சூட்சுசூட்சு-மாதிபெலா நவினாங்காங் காண்
டமுந்தே. (௬௮)

நாலாங்காண்டம்

மு ந் தி ந் து.

கணபதி துணை.

அகத்தியமுனிவர்
அருளிச்செய்த
பரிபாஷைத்திரட்டு.

ஐந்தாங்காண்டம்.

கா ப் பு.

ஆதிநவந்தயிலாப் பொருளைமுக்க-ணமலனையெண் டோளனை யம் பலத்திலாபும், சோதியைநின் மலனைநிரா மயனைமேனாட்-சுந்த ரர்க்காப்பரவைபாற் றா துசென்ற, கோதியுமாபதியைபசு பதியை த்தாய - குணக்குன்றை யருட்கடலை யிமயவெற்பு, மாதியலும்பாக னையன் பேரடுபோற்றி-மாசிலைந்தாங் காண்டமதைவாய்விட்டேனே

வாதமெனுநாற்கெல்லாவ் குருநாஸாகும் - வருந்தியித்த வைத்
நூறுவ் கருவாப்பாடிச், சாதகமாப்பரிபாடை யனைத்தமேமார்த்-தா
ண்டனெனவிளக்க வைத்தாங்காண்டத்தில், பூதமெனுமைம்பூதநிலை
பைக்கண்ம் - போதவேவாசியொட்டி யறிவினாலே, காதவழிபோகா
மற் கருத்தேடாமற் - காலறிந்துதலையினின்று கருதினெனே. (2)

ஏதமிலாண் பூரணத்தா லுலகமாச்சு - தியம்பரிப பிருதவி
பாற் பிண்டமாச்சு, வேதமெனு நிராமயத்தாற் தேயுவாச்சு - விளம்
கிசின்ற வாசியினு லறிவுண்டாச்சு, வாதமெனும் வாசியினுல்வாயு
ண்டம் - வகையறிந்தா லாதியினுற் சத்தமாச்சு, பூதமென்ற போத
மதை யறிந்தாராகுற் - பூபதியோகம்பெற்று வாழ்வந்தாமே. (௩)

வாழ்வுடையோ யறிவுடையோய் பொறையின்மிக்கோய்-வழுத்துந் குணமுடையோய் வாய்மையோனே, கீழ்மையிலாப்புலத்தியனே சொல்லக்கேளு-கேசரியின் வித்தைதனை பார்தாஞ்சொல்வார்,

அழட்டஞ் சுவரையினைக் குக்கல்போல - வாடுமாதிகள்போலத் தி
யிலாரல்லால், காழறிவாலண்டமெனும் கல்லெக்காணர்-அழமம்மென்
கைக் கல்லதனைக் காண்பார்கொல்லோ. (ச)

காணுத பிண்டமெனும் கல்லெய்தக் - கருவறிவா மதியினிகள்
காணாட்டார், கோணுதவுருவதுவு முருபாகுபம் - குறும்பரோவ
றிவார்க ளறியமாட்டார், ஆணுத ரூபம்தோ கோடாகோடி-யாயிரத்
தென் கல்லிலோரண்டசோதி, ஏணுருங்கருவதுவோ பிண்டாபின்
ட - மி யுயிரின் மாந்தருக்குச் சாராதன்றே. (ஈ)

சாநமே சற்குருவாஞ் சகலத்துக்குஞ் - சதர்வேதநீடனாகுரு
கொல்லவேண்டும், சீரியசற்குருவையடுத்தன்புசெய்து - செகற்குரு
வின் வாங்கிமத்தைச் சோதித்தேயு, ஓரியலுமில்லாத பாளிட்கே
யோதுவரோவொருநாளுமோதார்கற்றம், ஏரியல்சற்குருவை யடுத்
தன்புசெய்தே - விரியப்புமோர்பன்னிரண்டான் டளவுத்தானே. (சு)

பூரணவழலை.

தானேநா வண்டமது தெரிந்.காலன்று - தானன்றோ சிவசித்த
ன் ஞானியாவான், பாணேநான் பரப்பிரம மதுவேயாச்சு - பராபர
மாம் பரவெளியு மதுவேயாச்சு, கானேநான் கருவிகரணுதிவாச்சு-க
ருவுதித்த பிண்டமெனும் கன்றுப்பாச்சு, வேனேநான் விந்துவுக்கு
நாதமாச்சு - விந்துசத்தி யுப்பாச்சு விரமாச்சே. (எ)

ஆச்சுதே யண்டசத்தி சிவமுமாச்சு - தாதியாநாதவிந் திரண்டு
மாச்சு, போச்சுதே பூரணமு மிதுவேயாச்சு - பூரணமாமெழுத்தது
வு மிதுவேயாச்சு, வாய்ச்சுதப்பா வழலைக்கோ ராதிவாச்சு-வளமான
முப்பூவு மிதுவேயாச்சு, தாட்சியிலாச் சாதிமென்ற பிரவியாச்சு- ச
தகோடிவித்தைமெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே. (அ)

உள்ளான வடிமுல மிதுவேயாச்சு-தோங்காரமுடிமுலமிதுவே
யாச்சு, வின்னொணு அழிமுல மிதுவேயாச்சு - விரிமுலாதாரமென்
ற சாரமாச்சு, உள்ளான சிவசத்தி முலமாச்சு - காரததின்சவுக்கார
வுப்பதாச்சு, அள்ளான வாதார வண்டமாச்சு - தடிமுடிவை யறிந்
தவனே யாசானுமே. (சு)

பூமிநாதபிண்டம்.

ஆசானும் பூமியுடை ளாகாச-மப்பூவிற்றுவிரிந்த வண்டபின்
டம், தேசானும் பூமியுடை வன்னவாண்டு - தெளிவானபங்குனிசித்
தினாவைக்கண்டு, கோசானும்பூருவபற்பினியாஞ்சோதி- கோமேத

விரத்தினம்போ லுதித்தான்பாரு, காசானு மண்டலத்திற் பிண்டமா
ச்ச - கருவிசுர னுதிசுர மிதற்குள்ளாச்சே. (10)

ஆச்சுதே யண்டசுரா சரத்தின்பிண்ட - மாகாசா சொல்லுகி
றே னுதியாகி, போச்சுதே யைஞ்சுதிங்க ளானபிண்டம்-பொருளா
ன வண்டத்தின் கல்லைவாங்கி, நாச்சுதே நாதசத்திவிந்தெடுத்து-நளி
லுகிறேன் பாண்டத்தி னன்றாப்போடு, வேச்சுதே வேல்விழியாணு
தநகன்னை - விளங்கிரத்தின பாண்டத்தி லிட்டிடாயே. (10க)

இட்டிடுவாய் வெவ்வேறே பாண்டத்தன்னி - லென்மகனேதவ
றுதே பின்னுங்கேளு, முட்டிடுவாய் முன்றொன்னசிவத்தினுப்பை-
முறைவாசச் சொன்னெனிரண் டாங்காண்டத்தில், நடட்டிடுவாய் ப
ணவெடைசா வெடுத்தமைக்கா-நாதசத்திவிந்திலே வமுதமாமே,
அட்டிடுவாயமுதசத்தியண்டத்தோடே-யமுதானநாதரீகடச்சேனோ

கைபாகசெய்பாகங்கள்.

சேர்த்திடுவா லிரண்டையுந்தா மொன்றாச்சேர்த்துச் - சிராகக்க
ல்வத்திலிட்டிடுமென்தா, ஆர்த்திடுவாயமுதமென்றமுழவிகொண்டே-
வாட்டிடுவாய்குருசுவதை முன்றுசாமம், * ஓர்த்திடுவாய் பராபரி
பைத் தியானஞ்செய்தே - யோமென்ற மந்திரத்தா லாட்டிப்பாரு,
o கர்த்திடுவாய் முன்றுசான் முன்றுசாமம் - குணமாக வாட்டிடுவா
ய் கருப்போலாமே. (10க)

ஆமேதான் கருத்திரண் டருவாய்க்காணு - மைஞ்சுதிங்கட் பி
ண்டமென்று மிகற்குப்பேரு, தேமேமுன்றுங்காண்டத் தெடைபா
கத்தான் - நெரிவருபஞ்சிகரண தீட்சை சொன்னேன், கோமேவுப
ஞ்சகர்த்தர் தீட்சையாலே - கொடுமைசெறி னயம்பூதக்கல்லுமாச்சா
காமேவு மிக்ருருவைக் கலக்கிரீற் - கண்மணிபேதெளியவைத்திறு
த்துக்கொள்ளே. (10ச)

கொள்ளவென்று லிக்குருவை பெடுத்துக்கொண்டு - குருவாக
ப் பாவித்தே பறப்பிலேற்றித், கொள்ளவென்று லிக்குருவைக்குமு
றக்காச்சிக்-குருவான குருசெயலீ ரிறக்கிக்கொண்டு, அள்ளவென்று
லாறவிட்டுக் குருரீரீயிட்டே - யாகாரதெளியவைக்கெடுத்துப்பாரு,
மொள்ளவென்றான் முத்துப்பேரற் கண்விட்டாடு-முனியுரைத்த வா
லைச மென்றபேரே. (10ரு)

* ஓர்த்திடுவாய் - o கர்த்திடுவாய் என்பன—ஓர்த்திடுவாய்- கர்
ந்திடுவாய் என விராப்பட்டன.

பேரான விச்சலத்தின் தெளிவினத்தாற் - பேரொளிமாம் பர
பரிசும நீண்டகாலமும், ஊராவதிற்போலே வருவங்காலமும்-கால
வைப்பாய் வளிகளில்லை குறுவைக்கொண்டி, சீராகவுலரவைத்தவமு
தத்தாலே - திறமாய் விளக்குவைச்சுழற்றிடாய், ஆரானவமுதகத்
திவிரண்டதாச்சு - டைடவானவாகி விசற்குப்பேயே, (யசு)

பேரொன்ற விசற்குவைத் தெளிபவைத்தாற் - பெலமான வமு
தமைமய மூன்றாற்றத்தி, காவொன்ற கருவதுவு மிரவிகள்னிற்-கண
க்காய்க் காயக்கேதற் கசிவற்றுப்பேரம், வாவொன்ற மாக்கருவைபெ
டுத்துக்கொண்டி - மாதத்தான வுசிகள் தன்னிலேட்டிற்-தேரொன்றதெ
ளிபவைத் தெடுத்துக்கொண்டி - சீராவ மிரவி,தனில் வைத்திடாயே.

வைத்தாறித்தக் கருவிவ வி தன்னிற்காய்த்தால்-வழுத்தரிவவுரோ
மரீர் மாதத்தாய்தால், வைத்தெடுமக் கசிவெல்லா மிறங்கும்பாரு-கற்
றவர்க ளறைநருமோ ரண்டவுப்பிள், வைத்திடுவா யெனிலாகுராலா
ற்றத்தி - வண்ணமயாக் கருவெடுத்து ரோமரீசில், இத்தாகச்சுழற்றி
யே விழுந்துகொண்டெ - வகிவிற்றகு மமுதமன்றேருதேசிரீரோ. ( )

சீரான கருவதுவும் ரவிரிற்காய்த்தா - விசமுத்திடுமோர் தேசி
நெடுன்றேயோம், காரான கருவதுகா வங்காண்டத்திற் - கருமுன்
றும் காண்டத்திற் குவைவின்னனம், ஆரான வைஞ்சுதிங்கட்டின்
டமாய்ச்ச - தற்கான குஞ்சுன்னத் தறிந்துகொண்டு, சீரான கருவெ
ன்ன வெக்குலையா - பேசிரீ ரமுதத்தாதக் கருவியிட்டே. (யசு)

விட்டதனைச் சுழற்றியே தெளிபவைத்தால்- விஞ்சைம்முலம்
மிறங்கு மிறத்துக்கொண்டு, திட்டமாக் குணமுடைமோய் மாசிலா
தவிசைவி லையர் பதவார்பண்ணு, முட்டிலாப்பிண்டகரு வெடுத்துக்
கொண்டு - கொழிவரிம விசவிசனிற் காவவைக்கின், விட்டோடுங்
கசிவெல்லா மந்திசர்பு - விசைக்குஞ்ச வுப்புமிசப் படருமன்றே.()

சத்தியுப்பு-சிவவுப்பு.

படநுமே விம்முறையா ரவிரிற்காய்த்தாற்-பத்தான நாதகத்தி
பாததொலிடாத்தி, அடநுமே சிவசத்தியினவேயாகு-மரகரவை
மலமா மிதுவேயாகு, துடிலா விசுதவுப்புச் சத்திசொன்னு - னொ
ன்னானை மாண்கண்டி புறத்துக்கொண்டேன், படருமிக்கவுப்பின
து வண்ணமையா - பதரிம வெண்ணைபது சொல்லப்போமோ. ( )

சொல்லமுது, காசென புப்பாய்ச்ச - துசவினக்கவுப்பினிற மி
த்துக்கிதது, தந்தமுது முடைமாதத்தியனைசத்தி - தற்பளிக்குச்

கன்னம்போ லெருக்கும்வெண்ணை, புல்லுபூண மதிபோலிருக்கும்
பாரு - புகலரிய வுப்பினது காரசாரம், மல்லன்மிகு மரத்திலொரு
தொண்டிட்டந்த - மகத்தான வுப்பதனைப் பணம்போல்வையே. ( )

வைத்தையா பரிட்சையெய்து பாருபாரு - வருத்துவொரு வா
ரமதிற் பட்டுப்போகும், பத்தியா கிறிஸ்தொ டி லென் அப்போ -
தணமதாவுப்பினது முறைமையுன்னோ, கைத்தைய வாழிகட்குச்
சொன்னேன்னு - கனமான விவசயிற் மகிமையாலே, உத்தமனே
நூற்கெல்லா மாறியாக-வுற்றவித் தூல்போலே யொருநூலுண்டோ.

இத்தூல்போ லெத்தூலு மில்லைமெங்கு - மித்தூலே யெத்தூற்
குங் குருநூலாகும், அத்தூல்போ லெத்தூலார் சொல்லவல்லா-ராதி
யெனுஞ் சோதியையா பரமாஞ்சேதி, மைத்தனே யிம்முன்றுங்கு
டினக்கான் - மகத்தான முப்பூவு மிதவாம்பராய், என்னுனை யெட்
டிமண்டும் பத்தேயாரு - மிதனாலே சர்பமது நீங்கிப்போமே. ( )

சாபநீக்கல்.

நீக்கியே தென்மேற்குச் சிவந்தபூமி - நேராகமைத்தநீ சென்
றேயன்பா, நோக்கவே வேண்டுமென்றாற் சொல்லக்கேளு-றுவலரி
ய வென்னுடைய தியானங்கண்டு, போகுகியே போகாதே நினைவாய்
க்கொண்டு - புகழுடையவிர்தரகிரிநனைநேர்கண்டே, * ஏக்கியலை
யாதே யின்னுங்கேளா - யென்மகனே சித்திரையா மாதந்தானே. ( )

பந்தர் ஓமகுண்டம்.

மாதமென்று வாடாதே பதினைந்துக்கு-மகத்தான வுத்திரமெ
ன்றுணாசெய்தாளில், நாதமென்ற பூருவமாம் பட்சத்தன்னி - என்
மைபெறு சுக்கிரனுங் கூடும்போது வேதமெனும் விலாசத்தின்பூமி
கண்டு - வேதமுள்ள மேல்காற்று விசுவசாலை, பாகமென்ற பந்தரது
பச்சைப்பந்தர் - பரிவாகமேடையுயர்வாகப்போடே. (௨௭)

உயர்வாகமேடையிட் டோமகுண்டத் - தொளிர்பக்களான்கு
மோர் வாயில்லோலி, அயர்வறவக் குண்டத்தி னாந்துகாரு - மடை
வாகத்திட்சைமத்திரஞ்செபித்தே, யேமாகச்சலமகனை யதனுள்வார்
க்கி-என்றாப்பூபூத்துச் சொரியும்பாரு, மயலறவேபிங்கானிற்கொ
ண்டுவந்து - வண்மையுடனிரட்டிப்பா வதனுட்போடே. (௨௭)

* ஏக்கியென்பது - ஏக்கியென எதுகைநோக்கி விகாரப்பட்டது

கங்கைச்சாமிதிருட்சை.

போட்டுபஞ்ச வமுதகளை யகனுவார்ந்துப் : புகல்பந்துக்
கொன்றேவா காசரிசும், நீட்டியம் மேடைக்கு நடுவேமைந்த - நினை
வாகச்சாமிதிரி, லுப்பெந்ததனவையே, தாட்டிகமாச்சொல்லிவிட்டே
நெருங்கியிலை - சாற்றிய வப்பந்தர் தனக்குரப்பன், கோட்ட
மறப் பனிவிழும்பு பதத்திசையைந்துக் - குழிவெட்டிப் பூமிக்குண்
முடிப்போடே. (௨௮)

முடியே யன்பாகக் காலையிலை - மொழிவரிமசத்திரிவ திட்சை
யோகம், யாவியாய் திட்சையொருமண்டலத்தான் - பத்திமையா விரு
ந்துகொண்டதையோது, நீடியவோர் மண்டலத்திலண்டபிண்ட-பி
சுந்தரிய பூவதகான் பூக்கும்பாரு, வாடியேயிதைவிட்டுப்பூரீந்தே
டி-வகையிதுவாமென்றெண்ணிக்காய்ச்சினுரோ. (௨௯)

உலகவா திகளின்குணம்.

காய்ச்சினுண்டபிண்டமாகுமோதான் - கண்டெட்டமடையர்க
ளே காராமோ, ஆச்சென்ற வுப்புத்தான் பூத்தபூவா - மைந்துற்
றிற் காப்பாதி கடையும்பாரு, பாய்ச்சுகையிற் பழமாகுமண்டலத்தி
ற் - பவலரித்துபற்பினியின் திட்சையோதின், ஏச்சிலாக்கடினமகா
யெச்சரிக்கை - சிட்டுவந்தனாகாமற் திட்சையோதே. (௩௦)

திட்சையாகி மறந்துவிட்டாற் சவமாய்ப்போகாய் - செகற்குரு
விச்சாபமது பத்திமையா, நீட்சியாம்வெகுக்கடினம் பெரியோர்தம
மை-நெடுகித்தே பவர்கண்மன திரங்கச்செய்தே, ஆட்சியாக்கைபாகந்
திட்சைபாக-மடைபாகவவருணர்த்துவநித்தகொள்ளு, தாட்சியிலாப்
பரிபாடைபிரமகற்பந்-தனங்கோடிக்கொதேதா னுஞ்சொல்லாரன்றே.

பிரமகற்பம்.

சொல்லாத பொருளையா பிரமகற்பஞ்-சொல்லாமன்மவறத்தா
ர்கள் கித்தர்தமும், ககாலலாமற் கொல்லுமையா வெளியிடாதே-
கோவதயர்களாய்சையிலேகிக்கிடாதே, பொல்லாத பொருளதுகைக்
கொண்டாலான - புகலிய பிரமலபிதவறிப்போகும், வெல்லாமல்
வெல்லுமத்ததிட்சைகண்டால்-வெகுகோடிவித்தைவல்லாமாடலாமே

ஆடலா மப்பதவு முப்பதாச்சு - தாகரா வுப்பதவு முப்பூவா
ச்சு, பிணை மதிற்பிறந்த பிண்டமாச்சு - பிண்டத்திலண்டமெனு ம
முதமாச்சு, பாடலாம பாலமுத மதவேயாச்சு - பகர்முல மென்னு
மோ னைந்தமாச்சு, பாடலாங் காவமெனு மைக்காய்தகைக்-காணு
மன் மாவிடர்கள் வையினுரோ. (௩௧)

கலங்காம லென்மகனே யன்பாக்கேளு- காயமெனு மைங்காய
ம் பதணம்பண்ணு, மயங்காதே மவுன்மெனு மைங்காயந்தான்- மக
த்தான மாணத்தாக் காதிரிடம், தியங்காமற் சோவிலடைத்தங்
கொண்டு - தீதிலாப் பேழையிலே பதணம்பண்ணு, வயங்குதென்ற
வென்மகனே யாரத்தோறும்-வன்மையாச்சற்குருவைப்பூசிப்பாயே.

பூசிப்பாய் நாதோறும் பூசித்தக்காத்-புகழான மாத் தீகமிதன
லாமே, யாசிப்பாய் சித்துகளி லனேகஞ்சென் - மறுபத்துநாலுசித்
து மிசுனாடும், தேசிப்பாய் நாதர்கடா மறைத்தவெல்லா- கீலைவா
மா வெளியிட்டேன் பண்பாய்பாரு, யாசிப்பா யென்னுடைய நூல்
கடோறு - மறைத்தவெல்லாங் குருவானே வெளியிடாதே. (௧௫)

வெளியாகச் சொன்னென்மதி லென்பா நூறும் - வெருளாதே
குருமுறையுஞ் சொன்னேனென்று, அனியோடை யாசிரமாம் பெரு
நூல்சொன்னே - எனக்குமித்த வையுறும் குருநாலாகும், நனிந
டல்குழ் நானிலத்தோ ரறிந்துய்தற்கு - யமான் முறைபனைத்தயிற்
நூற்குள்ளே, தெளிவாகச்சொன்னேன் பாராருஞ்சொல்லார்-சொப்
பரிய சித்தருக்குங் குருநாலாமே. (௧௬)

ஆமேதான் சொல்லுகிறேன் வழலையாதி - யாருக்கும்வெளியி
டா தடக்கம்பண்ணு, பாமேதான் பாறுக்குங் குருவாமோரு - பாவி
த்த வண்டமதை யெடுத்துக்கொண்டு, காமேதான் கல்வத்திலண்ட
மிட்டிக் - கருவான வைய்மூல மானில்விட்டு, வாமேதான்வண்மை
யுள்ள குழவிக்கொண்டு - வளமாக விரசாம மாட்டுவாயே. (௧௭)

ஆட்டுவாய் மெழுகாக விரங்கும்பாரு - வையனே மெழுதெடுத்
துக் குகைபோற்பண்ணு, தேட்டமா விரவிதனிற் காயவைத்துச்-
செயமான குகையெடுத்து வைத்துக்கொள்ளு, கோட்டயிலாப்புல
த்தியனே கூறவொண்ணு - குருவான முப்பூவைக் கூறக்கேளு,
தாட்டிகமாக் குகையெடுத் ததனிலத்தச் - சாற்றரிய முப்பூவைப்
போட்டிடாயே. (௧௮)

போட்டிடுவாய்பற்றினியி னுப்பைப்போட்டாற் - புகழாகவுரு
கியது மணிபாமைந்தா, கேட்டமாக் குகைகளிலே மணியைப்போ
ட்டித் - தெளிவான மெழுகதனுல் வாயைமூடி, முட்டிடுவாய் குரு
நூலும் பதிலேசொன்ன - முறைப்படியே பெருவெடுக்கிப் புடத்திற்
போடு, மாட்டிடுவாய் கோபுடத்திற் போட்டாயாசின்-மகத்தான சு
ன்னமாக் மென்சொல்வேனே. (௧௯)

குருநாலைம்பதுமதிவெண்பா-நந்திரசுந்திகண்டு,

எனமகனே குருநாலைம் பதினிற்சொன்னே - டெனடுத்துமுப்
முரிபாடை தன்விற்றொன்னேன், தன்னுரத்திரச்சென்டாமுந்நா
ற்றிற்-செப்பினுர் தெரிநகிநி தன்பாயானும், பன்னருமிந்நுலிற்கை
பாகத்தோடு - பண்புடனே சொல்லிவைத்தேன் நிச்சைபாகம், நன்
வையா மிடுவாவில் வாதஞ்சித்தி - நயில்வாதி கட்குநுல்பொய்க்கா
தன்றே. (சும)

அழைவரிய குருகன்ன முடித்துபோச்சு - சையனேபூசுத்துத்
திரிநிப்பாய், மதுவறுசீர்க் குமரியெனும் வலைப்பெண்ணை-வளமா
கப்புவைசெய்து வைத்துக்கொள்ளே, துறையரிக்கவேதாந்த குரு
வினவாய்ந்த - சொல்லுகே கண்ணிய விடக்கல்லுக்கான், மறை
பொருளாவொன்னுது வெளியிட்டக்கான் - மைத்தனே அலைவெடி
த்துச் சாவாய்பாரே. (சுக)

விடக்கல்.

பாராருமிக்கல்லுக் கடுக்கலோவை - பாடினெனே யாயிரத்திற்
சொப்பெவண்ணுச், சோரும் விடக்கல்வேதாந்த நுலிற்-செப்பவில்
லையொளித்திட்டா தனனேதான், பேராருமகிதவத்தில் வாதமெல்
லாம்-பெய்மகனே வினாசுப்பொய்த்துப்போச்சு, தேராகவென்றனா
வெம்புயர்வலை - யினிசாயான்சொன்னுற்போ லெவ்சொல்லாரே.

சொல்லியவித்து லைந்தாங்காண்டத்திற் - சொல்லிய வக்கரு
வைமெளஞ் சொல்லக்கேளு, நல்லவொரு பற்பிரியின் முடிதான்
தொண்கி-நற்பணையாம்பாடாண மண்டத்தோடு, சொல்லிய கல்வத்
தி னுன்குமிட்டுச் - சுடரிதன்ன வித்தினுன் மெழுதாவாட்டு, வல்ல
மைவாவழிந்தெடுத்து வில்லைசெய்து-மகத்தான ரவிதனிலே வைத்
திடாயே. (சுங)

வைத்திவொயிரவிதனி லெட்டுச்சாமம் - வண்டையுடன் காய
வைத் தெடுத்துக்கொண்டு, புத்திவொடு சிந்தரத்தின் பட்டைகொ
ண்கி-புழாமக்கோழியென்ற புடத்தைப்போடே, எய்த்திடாதெழு
புகைபோய் மறைவண்ணு - விடைவிடாதேவிநிறியாலேவிசு, பத்தி
வொடுதியவித்த பிறகுபார்க்கிற்- பாருளால் விடகன்னம் பிறக்குந்
தானே. (சச)

தானென்ற கன்னத்தை பெடுத்துப்பார்த்தார்-சந்திரன்போற்
சுடர்பிட்டேப் பிரகாசிடும், தானென்றகன்னத்திலெடைவிராகன்-

மாட்டிவோய் பணிதீர்ப்போற் றென்கித்தோபொருள், உயமறமுன்னொ
ன்ன முறைதானையா - லோனைய மிலையாண்டச் சரியாக்கொண்டு,
கோனென்ற சுதச்சுவல் கண்ணின்போட்டோற் - கொடுத்தோனேதெ
னியுள்பா ணின்னுங்கேனே. (௪௫)

கேசரக்குளிசை.

கேனோயா னிம்முறைபை மெளந்தாஞ்செய்வார்-கோரத்தின்வா
லோச மிபுனாநகடும், ஆனோயா வறுபத்து நான்குஞ்சித்தி-யாண்டச
த்தசகாமு மிபுனாந்சித்தி, கானோயா சற்பங்க ளிபுனாந்சித்தி - கால
கொடு விடமிலா கண்டுக்கொள்ளே, மாணுமையா மகத்தாசைக்கெ
ல்லாந்தா-மாண்டிமேனிடம்பட்டா னுடனோமாதோ. (௪௬)

மாநாமய லுத்தபுலத்தியினைகேளு - மரிமைநிறை விடக்கல்ல
நூல்கடோறும், கோசுறுதிச் சித்தொலா மறைத்துச்சொன்னா-கு
ணமாக யானகனை வெளியாச்சொன்னேன், ஏதமிலாப்புசமுடைநந்
திராணை - யினிதாக்கவறித்துகொண் மயலுறாதே, ஆகரவாப் பிறை
முடித்த வைவன்மேனா-ளறைத்திட்ட படியாறுபறைத்திட்டேனே.

அறைத்திட்டே னென்றன்மே லானோயானை - யாருக்குமிம்மு
றைபைச் சொல்லவேண்டாம், வினாந்திட்டே னிம்முறையின் றிட்
சைமார்த்தம்-வேதாந்த மையுநுற்றைப்பதணம்பண்ணு, கனாந்திட்
டே விந்துலை வெளியிடாதே - காசியினின் மாண்டிர்க்குக் காட்ட
வேண்டாம், திறத்திட்டே னிந்துலைத் தாங்ககண்டத்திற்- நேயத்தி
ற் கிடையாது பதணம்பண்ணே. (௪௭)

பகணமிது வெருபகண மெஞ்சாங்காண்டம் - படிப்படியாப்ச்
சொல்லிவைத்தேன் முப்பூமார்க்கம், அதிகலமா மென்பாடன்முன்
நுலட்சத்-தன்றிமற் றெவற்றிலுமிய் முறையோரில்லை, சுதமதொரு
கிறித்தமிலாப் பதினென்பேறும்-கபடமதாச்சொல்லிவைத்தார் நூல்
கடோறும், அதிகமிலாநாயிரத்தெட் டண்டத்திற்கு-மறிகுமைந்தாங்
காண்டமோ லதிகங்காணே. (௪௮)

காண்டகுந் குணமுடையோ யன்பின்மிகைய் - கல்லியறி வு
டையாய்கண் மணியேகேனாய், மாண்டபுக முகத்தியன்வாக்கமுதவா
க்கா-மாசிலையாயிரத்தினாகி துயிராம்பாரு, வேண்டுமெனில் வே
தாந்த சுருக்கம்பாரு - மேகருமைந்தாங்காண்டச் செய்யுணுற்றில்,
காண்டகுமோர் நெறியகந்து குருவைக்கண்டு-குறையில்வந்து சிவ
போகத் தற்பழுவனே. (௫௦)

கற்பக்கரு.

[illegible]

கொண்டமது மான்...வத்திற் பரிசீலனாஞ்-கொடுக்காமெ
த்தனமாய் கூறுபேர்வொன்றே, அன்னையா கற்பங்கா யாநிகொள்
ஞ்-வகல்விவப்பங்க ிகாண முடிவுகாணும், வென்னைய வைஞ்சு
த்பயமுத்தபேச்சு-வெய்யினின் செயல்காணப்போகிறார்கள், சில்
செயல்கொடியும் வாழலாது - சிபிடத்திற்செயுதத்திற் காணலாகும்.

காணப்பாதத்துவங்கடெண்ணூற்றாயம் - கண்மணிவேசபை
வாழும் கான்பாலையா, மாணப்பாவாதமென்ற கருவைக்கண்டால்-
வாதரித்தலிலேயுத்தமத்தை, மடித்துக்கொள்வாய், ஏணப்பா வெட்டி-
மணநிற் பாதங்காண்பா-நிரூப்பாரோ கோடியுற மெனைப்போல் வாழ்-
பார், வேணப்பா வைவதத்தின் மாணப்பாகடி- வேதமென்றசாத்திர
த்துவ வெளியிட்டாரோ. (௫௩)

மிட்டாரோ கித்தர்சடாஞ் சொன்னநூலில் - விவேகத்தால டக்
காமல் வெடர்ப்புண்டர், கெட்டாரோயவர்கொடியமனத்தினாலே - கே
டுகெட்ட சண்டானர் கூட்டக்கூடி, தெட்டாரோ வழியென்ற வா
தியாதி - தொதித்தாரோரினையநிவாழ் பனாநெய்லாம், மிட்டாரோ
யவர்பொ ட்டாராசமாக்கி - வெற்றோடுகையிற் கொடுத்துவிவோர்பாரோ

விதிவார்த்தவர்த்தனது கொந்தூரம் - விளங்குவரோ வொருத்
தும் விளங்காச்சீமலும், கொடுகோயங் குட்டமொடு பாண்டிரோக
ந்-கொண்டிலவா கொம்பதற்கோ னாயமினில், கெடுவார்கள் கன்ம
கான் டுத்திற்சொன்ன-கிரிஸ்தனைச் செய்து மூய்யமாட்டார், படி
மீதிற் பொய்யேடம் பூண்டோர்க்கித்தான் - பகர்வில சிவபோகிக் கா
குமன்றே. (௫௫)

துலா ராசி.

யோகியென்ற பேர்ப்படைத்தோ னாகிலைய-வொருசோடி மார்
தர்சனியொருவனுந், தோகியென்ற பெயரொருவன் வந்தேசென்றான்.

சோடத்திலுள்ள கூறுதலு மவற்கேதோன்றும், சோகமிலா போஷை
ட்கே விராதி:கூறு- சொல்லரிய விட்டகுறைபுத்திறுட்பம், ஊக்கி
ந் துலாராசி சென்மக்கூறல் - குதிக்கும்போ தவற்கிவைகள் பூர்வ
மாமே. (106)

பூர்வமாமொன்பதற்கு னெய்தவொண்ணுப் - புகழ்ப்படைத்தபூ
ர்வமெஞ் ஞானத்தன்னுல், பூர்வக்காய் வரிற்திலவ னுதிக்குளளித்-
புகலரிய பராபரத்தைப்பூபணித்தேபோற்றும், கூர்மையாப் பராப
ரனை யன்புகொண்டு - கூறுமனக்கண்ணுலே பொட்டிப்பார்க்கும், சி
ர்நோக்கிற்செய்கம்பம் பரத்தினேர்மை - சிவசிவா பாலகற்குத் தெ
ரியும்பாரே. (107)

தெரியும்பார் செய்கம்பம் பரத்தினேர்மை - தேனமுதமதனப்
பால் திதக்கேபாயும், அறியவந்தப்பாலவனு மொழிதற்கொண்ணு-வ
முதத்தையடுத்தாய் மரிக்குநாளும், பரிவாக வமுதத்தை யடுத்து
ண்டக்கூற-பரிவாடை பதினெட்டுமே பண்பாப்பேசும், துருவமாந்
துலாராசி பூர்வஞானம் - தொடர்ந்தவரும் விடாவைய சொன்னேன்
பாரே. (108)

மச்சோகைமுதலியன.

சொன்னவொரு பத்துக்கு னிராதாரத்தின் - சொல்லரியமவு
னமையா வபானவாயு, அன்னையிதவலக்கணுற வுறைந்ததள்ள-வர
னருளாற் பாலகனு மவனியிதில், சொன்னவிக் கிரகம்போல் வந்து
கோன்றுத்-துகனாதி சம்மகனின் கருக்கூறைய, என்னென்று சொர்
ன்றுவன்யா னியம்பவொண்ணு - திடம்பலமா விரோகையொன் திரு
க்குத்தானே. (109)

தானென்றபாலகற்கு முதலிம்மச்சஞ் - சாற்றதனோகைநெ
ற்றி சுள்ளிற்சுக்காய், பூனென்ற விரூபறமுஞ் சக்கரந்தான் - புகழ்
பெரிய மாப்புகலிற் பிறைபோன்மச்சர், வானென்ற வுண்ணுக்கின்
மவுனரோசை-வளர்பிறைபோற் றுளிருக்கு மைந்தாகேளு, கோனெ
ன்ற வமரர்க்கு விபாழன்றானுங்-கூறரிய சக்கிரனும் பார்வைமாமே.

ஆமதுகாவனொளி ளமுதகெய்க்கை - யரகரா பரத்தினுடைமகி
மைமாலே, போமதுகா னுண்ணுவி ளமுதசத்தி - புகழ்ப்பெரியபால
னுக்கு மவுரஞ்சொல்லான, வாமமிகு வாயிசை தாமநூல் - வாமம்
க்கோ ருபதேச மளிப்பான்மாத, கோனென்ற வமரர்க்கு
தெளிவாகச் சிவகோருமுன்வருவான்.

சித்திக்குஞ் சொல்லாதி யிதுநானையா - சொக்குருவா வான்கிற்
த னாவான்பாரு அத்திக்கு மைஞ்சுவை தானுலைய - லன்றன்றோவக
த்திரார் மவுருஞ்சொல்லார், மூத்திக்கே யருகனும் படிச்செய்திட்டு-
மோவநிலைபெறுததருமுலஞ்சொல்வேன், பதறிக்கோர்வித்தெனும்
சொன்பான்றித்தர்-பாவிப்பார் தியானத்தாற் சொலிப்பாய்மன்னோ.

சொலித்திடவே யோகமொடுஞானஞ்சொல்வார் - சொற்பெரி
ய யோகநிலை மயுனஞ்சொல்வார், செலித்திடவே சித்தர்தமக் கடை
யாளம்பார் - கருவையுடன் யாங்கொன்னே னறிந்துகொள்ளு, பவி
த்திடவே பரிபாஷைத் தியானஞ்சொல்வார் - பஞ்சபட்சிதாமொடுங்
குஞ் சனையுஞ்சொல்வார், அதுக்தவிடேல்வழுத்தரிய வாதஞ்சித்
தி-மனையறிவப்பலிக்வே யலைவராமே. (௬௩)

புத்திகெட்டவாதி.

ஆமேரின் வைவகத்தே மடையர்க்கடி - யலைத்தலைந்து சுட்டதி
ன லாவென்ன, போமேதான்புகையெழும்பி மேகம்போலப்-பொ
ருமியோண்கெட்டுப் போவார்பாரு, லாமேதான் வாய்புலம்பி மடை
யமால்லாம் - வாநமது பவிக்குமென்றே பொருள்கடோற்றுச், கா
மேதான் கடைசரங்கைச் சுட்டுச்சுட்டுக் - கருவறிந்த யோகியைப்
போத் கண்டுகெட்டாரே. (௬௪)

கருவென்னகருவென்ன விராசியோர்க்குக்-கண்ணாடிமுகம்போ
லே காணுப்பாரு, பருவென்ன தருவேனை தலாராசிக்குப்-பாத்
திரரா மயர்பெருமை சொல்லப்போமோ, புருவென்ன புகழென்ன
சொருபஞ்சித்தி - புழம்பெரிய விடக்கல்லிற் பவிக்கும்வாதம், வரு
மென்ன வகையென்ன தொகைதானென்ன - வழத்தைந்தாங்கான்
டத்து மறைப்பிராதே. (௬௫)

மறையாமற்சொல்லுகிறேன் மைந்தாகேரு-மகத்தான பரிபாடை
யில்லாமற்றான், குறையாமற்சொல்லுகிறே னன்புகொண்டு-கோடா
னகோடியித்தை யினிமேற்பாரு, அறையாமலறையையா யிரத்துச்
சொச்ச - மாயிரத்தெட் டிகழப்பா வைஞ்சாங்காண்டத் - துறையி
லோர்துறையறித்ததுருவங்கண்டு, தருவத்தின்மேலேறிக்கருக்கண்
டேனே. (௬௬)

பராபரத்தினை.

கருவானபொருளை யுமலாதாமக்-கருவறிந்த முலத்தின்மேலா
தாரம், அருவானபொருளை யாதாரத்தை- யறிவாலே யறிந்தெனிரா
தாரமுமம், குருவானபொருளை யா பராபரத்தின் - குணமான வெளி
யையா காணித்த, தருவானபொருளை யா சபைதானாகுஞ்-சமரசத்தின்
முலமையா லாதுமாச்சே. (௬௭)

நிராதார தீட்சை.

ஆறுமேமவுனசிவ யோகதீட்சை-யையனே லதைந்திட்டேன
நீராஞ்சொல்வார், பாறுமேபராபரத்தின் தீட்சையாச்சு-பாடுகிறே
னிராதார தீட்சைகேளு, ஐறுமேசோதார மகத்தாத்தீட்சை - நினை
வேடுகேட்டிடுவாய் நேர்மையாக, ஆறுமே அநாமமுடகாரங்கொ
ண்டே - யரகராயவசிமந அரஹமெனவே. (௬௮)

நிர்க்குண தீட்சை.

ஓமதுநானிராதார தீட்சையாச்சு - தோகோகோ நிற்குணத்தி
ன் தீட்சைகேளு, வாமமது வகாரமுடன் யகாரங்கொண்டு- மாட்டு
கிறேன் யவசிமந அரஹமென்று, நாமமது தொன்னே நிர்க்குணத்
தின் தீட்சை - நன்றாக முப்பூவின் தீட்சையாகும், நேமமதானிர்க்கு
ணத்தின் தீட்சையாச்சு - நின்மலமாந் தசதீட்சை நேர்மையேனே,

நின்மல தீட்சை.

நேர்மையா நின்மலத்தின் தீட்சைதன்னை - நேமொடு சொல்
லுகிறே நானிவாக்கேளு, சீர்மையாஞ் சிகாரத்தி லுகாரத்தானுஞ்-
சிமநயவ நிம்நிம்சிக்கென்றேயுன்று, நேர்மையா நின்மலத்தின் தீட்
சையாச்சு-நிகழ் நகரியசித்தர்களு மிவ்வாறேதார், வார்மையாநின்ம
லத்தின் தீட்சைசொன்னேன்- மகத்தானபூரணத்தின்மமேமேகேளே.

பூரண தீட்சை.

கேளேனீ பூரணத்தின் தீட்சைசொல்வேன் - கேடிலாநாதர்க
டாஞ் சப்தகோடி, ஆளேதான்மகதீட்சை பார்த்துத்தேறி-யண்டப
கிரண்டநவ கண்டம்பாய்த்தார், நாளேதா நகாரத்தில் உகாரமேறி-
நயவசிம நநிப்பூங்கு மென்றேயுன்று, வாளேதான் பூரணத்தின் தீ
ட்சையாச்சு - வளமானவாதார தீட்சைபாரே. (௭௧)

ஆதார தீட்சை.

பாராயோவாதார தீட்சைசொல்வேன் - பாலகனையாதாரதிட்
சையையா, மாராயோ சிகாரத்தில் உகாரங்காணில் - மநயவசிவங்கி
ங்கிடுங்கென்றே யோதாய், ஆராயோ வாதார தீட்சையாச்சு- தன்
டசத்தசாகரமு மடங்கிப்போச்சு, சாராயார்போண்ட வகண்டமட்
டு-மேறலாம் வாசிகொண்டு தீட்சைபாரே. (௭௨)

பாரேதானாதார தீட்சையாச்சு - பகருமொரு தீட்சையிடு தில்
லாவிட்டால், ஏரேதானையோது முப்பூத்தானு - மெந்தவிதம்பார்த்
தாலு மனங்கடாது, ஊரேதானோருமுப்பூத்தானு-முரைத்தாரோ
யவரவர்க உட்சைதாரும், சிரானசத்திசிவ தீட்சைதாருஞ்-செப்பு
வதிற்பயனில்லை னுடைப்பாரே. (௭௩)

நூல்பார்த்துலாட மதிவேழிப்பார்த்தே - னுவகரிப பரதரிசு
 னாத்தாக்கண்டேன், கால்பார்த்தே வந்த ப்பால் வாகிவ என்நி, க
 றுத்தேடுபாக்கைவிலே பிதாநார்த்தை, கீழ்பார்த்து கோதாரக்கன்
 னைக்கண்டு - கோதாபூழித்தே வப்பாநடுகளு, வாய்பாந்துவாகிசி
 வ யோகங்கண்டான-மகதநாந நிர்க்குணமே பவிதமாமே. (எச)

பாதிமென்ற நினைவையா வைஞ்சாம்பலிண்டர் - பாடினேனிக்
 நூல்பேச சொருநூலில்லை, பவிதமையாபித்தினுக்கோ நுயிராயிற்
 தப் - பராதலிலாரதிவா சிக்குறையலை, நவிதரானுநக்டெனிக்த மே
 லோலெல்லா-விலகுஞ்சிரித்தாலைக் கைக்கொண்டார்கள், வலியமனம
 டக்கிலோர்க்கடி மைச்செய்து-மைத்தனேபன்னிரண்டுருடங்காத்தி.

காத்திருந்தவர்கழித் தொண்டுசெய்தாற் - கன்னிபறிவதனாலே
 கன்னிகொண்டு, ஆத்திரமொடுகீயாகொன் தன்ருகேட்டே-யன்புடை
 யமகனென்றே வதிந்கெடுத்தச், கோர்த்தனைத்தைந்நூற்றை பெரு
 த்துக்காட்டிச்-செய்பாங்கைபாருஞ் சிம்மையாக, வார்த்தைசொல்லி
 மெய்மொழியையயுபதேசித்து - வைத்திருப்பார் பக்கத்தின் மன
 மொன்றுவே. (எசு)

ஆமேகால் முன்சொன்ன கருகாவைய - வறிவாச்சு தின்னாரீ
 சொல்லக்கேளு, காமேதான்காத்திறுத்த சுவந்தையென்றன்-கண்
 மனரிபேபத்தமுறை வமுதகத்தி, பாமேகான் பாவுமுதம் போலே
 காணும்-பாலகவேபமுதத்தை பெருத்துக்கொண்டு, வாமேதானடுப்
 பேற்றித்தியைமுட்டி-மைத்தனேகாவனவப்பாய்சாமச்சானே. (எஃ)

சாமக்கண்ணாவைத் திறக்கிப்பார்த்தார் - சூற்றரிசாய்க்குழம்
 பதுபேச விடரும்பாரு, சேமமதாச்சுத்தசலக் தன்னாவார்த்தன்-தெ
 னியவைத்தான் முத்தப்பேரத் நெலிக்குதானும், காமமதா விரவி
 தளிற் காவவைப்பாய் - கசுகொல்லாம் போய்ச்சிவந்து காட்டுமிண்டு
 ம், பாமமாப்பத்துமுறை சலிபிற்காய்க்காற்-படருமைவாவெள்ளைக்
 கல் லுப்பதாமே. (எஃ)

வெண்சாரை உப்பு.

ஒப்பிவாவுப்பதவும் பிட்டுப்போலா - மோகோகோ வெழும்பு
 மையா சாரைபோல, வெப்பிவாவுப்பதவுஞ் சிறுஞ்சிறும்-வெண்சா
 ரையிகற்குப்போர்-கிடக்கபோல்கூறு, தப்பிவாவுப்புகிற மென்னசொ
 ல்வேன்-தவளசிற்ச்சத்திரன்போ லொளிநுமையா, செப்பரிபகிவவு
 ப்பென் நிதற்குப்போரு-சோனபாபாத்தைத்தியானஞ்செய்யே

பரபூசைமுதலியன.

செய்தபாபூசைகளு ளூசைமேலாஞ் - சிற்பரியா மனோகவுரிவா
லைபூசை, எய்கரியசத்திசிவ பூசைசெய்தே - யேசுஸண்ட வுப்பெய்தேத்
தடக்கம்பண்ணு, மெய்யினுவாஞ்சொல்லியிட்டே னெனிக்கவில்கை-
வேதாந்த சற்குருகன் பாதத்தாணை, கைவரவே வெவளியிட்டேச் சொ
ன்னேனென்று - நாடர்கன்வெஞ்சாபமதைநாட்டினுரே. (அடு)

நாட்டினுஞ்சாபமதைப் பதினென்கித்தர் - நவிலரியநற்றவத்தா
முனிவர்சாபம், மூட்டினுஞ்சதகோடி சித்தர்சாப- மொழித்தனரிந்து
றகத்தச்சாபத்தனை, வீட்டிடுதற் கவரோடே யெதிர்த்தியானும-
விளம்பரியபரனருளா விவிர்த்திசெய்தேன், காட்டினு ரித்தாலை
வெளியிட்டார்கள் - காசிலியிற் கமுதைபாய்ச் சுனிப்பாராமாள். ( )

ஆமேதா வின்னுமொரு கருவைக்கேளு - வாகாபகாசுத்தி யு
ப்பையன்பா, நாமேவச்சொல்லுகிறேனா ளுபி - நாகாந்தசிரோமணி
யின் கூற்றைகன்று, வாமேகான் வழலைப்பெண் சோலைக்கண்ணி-வ
முத்தரிய பத்துவயகானகன்னி, தேமேயுந்தேசியமா மிவடன்பேச்சு-
சிவனுடனே கூடிவினா யாடினாளே. (அஉ)

ஆடினுளன்புடனே தேவதாசி - யமுதமென்ற நாதவித்திற் கூ
டினுன்பார், பாடினுள்பனியென்ற வித்திற்சேர்ந்தாள்-பளிச்சென்று
தெளிந்தெழுந்தாள் பரத்தின்தேசி, சாடினுளவன்சென்று வித்திற்
சேரச்ச்- சுவடிவாங்கங்கையது பொன்றும்பாரு, வாடினுடெளிந்தத
ண்ணீ ரமுதமாச்சு - மகத்தானதேசிகீ ளென்றும்பாரோ. (அங)

பேரான வச்சலந்தான் தெளிந்தானாத் - பேசுதற்கு நாவெ
ழுமோயாவர்க்கேனும், விரான விரியையா ளுகிகொண்டு-விட்டக்கா
லச்சலந்தான் தெளிந்துபோகும், ஆரானவூசிகீ ரமுதமாச்சு- தன்ற
ன்றோ தெளிவாச்சு தமுரியாச்சு, காரான வொன்றைக்கோ ரியட்
டிப்பாச்சு - கன்னியென்ற லூசிகீ ரிதற்குப்பேபோ. (அச)

இதுவன்றோ வெண்மைசிறத் கிளிஞ்சிலண்ட-மிதினுடையவிற
தெடுத்த நாதத்தாட்டி, ஆதியான வண்டமைபா விரண்டாம்மைப்
பா, மதினுடைய விர்த்தகீர் கிளிஞ்சினீராம் - மதியுடைய வஞ்சியிவ
ளோசைக்காரி-மயக்கினுளென்றையு மயக்கினென்யான், பதியான
கிரியென்றார் கிரிதானன்று - பகர்கிரியி லமத்தேசி வண்டமாமே. ( )

தேசினீர்.

தேசியென்றற் தேசியன்றத் தேசியண்டத் - தேசியிவள்ளுடி
யிருப்பு முன்றும்மைப்பு, பாசியென்றற் பாசியன்று பாசியண்டர்-
பகராத பொருளையா நாலாமவைப்பு, வாசியென்றல் வாசியனதுசி
நீர்தான்-மகத்தான வண்டமைபா னைஞ்சாம்மைப்பு, வேசியென்றல்
வேசியன்று குமரியானுண்-மேலான வண்டமைபா வாரும்மைப்பே.

வைப்பான வைப்பொன்றுத் தப்போயில்லை - வயிரமாமுயினா
யா வுணாக்கப்போமோ, உப்பான வுரோமரீ ரப்பினண்ட - முடன்
சேர்த்த கருவைபா வேழாம்வைப்பு, செப்பரிய பொருளிறையார்செ
ப்பவல்லார் - செயமான குருவிதுதா னெட்டாம் வைப்பே, அப்பா
னவப்பதையு மறித்துகொள்ளு-யடங்காதவண்டமைபா குருரோமே.

கம்பியுப்புப்பாறையுப்பு.

குருவான குருத்திரண் டொன்பதற்குட் - குருனீனாவாக்இயே
யத்திரெய்கால், அருவான கருத்திரண்டு கம்பியாச்ச - ததற்கடியிற்
பாறையெனும் பொருடானுச்ச, பருவமொரு பத்துக்குட் பருவப்
பெண்ணின் - பாலியத்தை மென்னுலே சொல்லப்போமோ, மருவா
ன மங்கைப்பெண் பெற்றவண்ட - மகத்தான வொன்பதற்குட் பத்
துமாச்சே.

(அ-அ)

ஆச்சுதுபா ரண்டத்தி னமுரிடுவங்கை - யடங்காதவச்சலத்தா
லமுதகத்தி, பேச்சிதுபார் பேசாக கருவையெல்லாம் - பேசுவைத்
தே னீந்துற்றிற் பெருமையாக, வாச்சுதுபார்மகத்தான பொருளை
யெல்லா - மாட்டினேன் புலத்தியனே யறித்துகொள்ளு, ஓச்சுதுபா
ர் முறைதவறு தின்னுஞ்சொன்னே - னுனக்கெய்து மெய்தரியமுத்
திதானே.

(அக)

முத்தியென்ற வாதேதோ வெணக்குச்சொல்லு - முத்தியென்
றசத்தியாம்வாலைப்பெண்டான், பத்தியென்ற பத்தியது சித்திகோ
டி-பகார்கனாக்கடாம் பண்பாத்தானும், பத்தியென்ற வாதேதோ
வெணக்குச்சொல்லும் - பராசத்திமகிமையது பச்சைவன்னம், அத்
தியென்று சத்தியகீதார்தாஞ்சொல்வா - ரடிமுடியினுள்ளிருந்த வா
னையாமே.

(கூய)

ஆனையென்றவாதேது சொல்வினாயா - வானையென்ற ரசமது
தான் வித்துபாரு, ஆனையென்றாலானையது மதத்தயானே - யப்பெரி
யயானைதனை யார்தாம்வெல்வார், ஆனையென்ற வாதேதனைச் சொல்வி
னாயா-வரிவைவித்த காதமதி னைஞ்சாஞ்சுத்தி, சோனையென்றசோ
னையல்தண்டவேர்தான் - சொல்லாதமவுளமது சொல்லக்கேளே. ( )

சல்லிவோர்.

கேளென்னச் சீடன்மகிழ் தெனையாஷென்று - கேட்டதினாற்
கோனென்றும் பரனென்றும்பார், நானென்றுகானறிந்தவணஞ்சொ
ல்லக்கே - னுனென்றவித்ததுதான் விருட்சமாகும், குளென்றசொ
ல்லதுதான்சொல்வினாயா-துகளிலாச்சோ தியேயாதியாகும், வேளெ
ன்றவேளாள வியாந்தன்னை-விளம்புகிறேன்சல்லிவேளோன்றுபேரோ.

பேரானபேரதுதா னண்டப்பேராம்-பேசுதற்கு நாவெழுமோ
பேசார்பேசார், சீரானசோறதுதான் மதசைச்சோறு - செப்பரிய
சோதிமா வேர்தான்சோறு, ஆரானவாறதுதானண்டவாறு-மாயிரத்
தெட்டண்டமட்டு மளாவும்பாரு, நீரானசாறதுதா னண்டச்சோறு-
நிகழ்த்துசல் லியமெனுவமோர் கொல்லிவேரே. (௯௩)

கொல்லிவேர்.

கொல்லும்வேர் வெல்லும்வே றென்றுபேராம் - கூறுமொருச
ல்லியமர் மரத்தின்வேரு, கல்லும்வேர் புல்லும்வே ரண்டவேரு-கரு
விருத்தவண்டவே ரிதற்குப்பேராம், சொல்லும்வேர் நில்லும்வேரே
ன்றுபேராஞ் - சொற்பெரிய கல்லுப்பென் றிதற்குப்பேராம், அல்
லும்வேர்வெல்லும்வேர் குறுயின்வேரோ - டண்டத்தின் மரமென்
று மிதற்குப்பேரே. (௯௪)

மரமென்று லென்னமரஞ் சொல்லீனாயா - மகத்தான வண்ட
த்தின் மரத்தானாயா, வரமென்றுலென்னவரஞ் சொல்லீனாயா-வழ
லைபென்ற வாலையமரத்தான்பாராய், சரமென்று லென்னசரஞ்சொ
ல்லீனாயா - சாற்றரியசல்லிவேர்ச் சரத்தானாயா, அரமென்று லென்
னவரஞ் சொல்லீனாயா - வகண்டமென்ற வகண்டத்தின் வரத்தின்
பேரே. (௯௫)

பேரான பெயர்களெல்லாம் வெளியதாகப் - பேகினைன்புதத்
திய வைஞ்சாங்காண்டத்தில், பாரதிய பகினைன்பேர் மறைப்பை
யெல்லாம் - பகல்போலே விளக்கினிட்டேன் பண்பாப்பாரு, சீராக
வெவர்களில் வண்ணஞ்சொன்னார் - சீர்துக்கிப் பார்க்கினீயையானோ
வைய, ஆரானவனாகுறைக ளற்றுப்போக - வாதிதொட்டத்தமட்டு
மறைத்திட்டேனே. (௯௬)

அறைந்திட்டே னிந்துலை வெளியிட்டோர்க ளண்டயிடி வி
ழுந்துதலை தெறித்துப்போவார், குறைந்துமதி குருமொழியை வெ
ளியிட்டக்காற் - கோடியிடி யவர்தலையில் விழும்ன்றேபார், சிறத்த
புகழ்ச் சதகோடி ரிஷிகள்சாபஞ்-செகற்குருவின்சாபமது வந்துசாரு
ம், மறித்தோடச்சாபங்க ளனைத்துத்தீர்த்தேன்-மகத்தானவைந்நூற்
றை யடக்கம்பண்ணே. (௯௭)

பண்ணப்பா பராபரத்தின் இருபையாலே - பாசித்தே னனைத்
தினுக்கும் பெயருஞ்சொன்னேன், கண்ணப்பா கண்மணியே சாற்ற

வெண்ணாங் - கருவெல்லாமுன் றனக்குக் கருத்தாச்சொன்னேன், விண்ணப்பா விண்ணுக்குண் மணியேயென்றன் - வேதாந்தசித்தருக்குள் விளங்கும்வாழ்வே, நண்ணப்பாநாதாந்தப்பொருளைப்போற்று-நயமாகவென்குருவு முறைத்தார்கானே. (சுஅ)

காணவேன்று வெடுத்தார மென்றேவாடித் - கலங்காதேயென் மறனேகருவைக்கண்டு, மாணவென்றுனல்வழியில்தென்றேக-கமத்தான வண்டசரா சாங்கமெல்லாம், காணவேகண்டு தெளிந்திடுகி மாறாக்-கருணைப்பாழி யென்குருவாக் குமரவேளும், யாணர்நிறையா தியந்த மிதுவேயென்று - மண்டசத்தசாகரமு மிதுவென்றோ. ( )

இதுவன்றோ வண்டபகிரண்டமென்று - மிதமானவண்டம்பேரண்டமென்றும், பதியென்ற பரமென்ற யைஞ்சாங்காண்டம்-பகருகின்றபேரண்டப் பதியாமென்றும், மதியொடுசீர் மவுனவண்ட மிதுவேயென்று - மகத்தானவென்குருவு முபதேசித்தார், சதர்ப்பையுசுருணாகிதியே யறிந்துவாழ்த்தி - சாற்றுபரிபாடைமுற்று முற்றிற்றன்றே. (ஈ)

அகத்தியமுனிவர்

அருளிச்செய்த

பரிபாஷைத்திரட்டு

உத்தாங்காண்டம்.

முற்றிற்று.

9126

